

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проєкту наказу Міністерства охорони здоров'я України “Про затвердження Змін до Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 “Охорона здоров'я”

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проєкту акта
<p>Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 "Охорона здоров'я", затверджений та впроваджений в дію наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29 березня 2002 року № 117</p>	
<p>ВСТУП</p>	
<p>Випуск 78 "Охорона здоров'я" Довідника кваліфікаційних характеристик професій (ДКХП) працівників розроблено з урахуванням змін державних стандартів щодо класифікації професій та чинної номенклатури посад медичних працівників системи Міністерства охорони здоров'я України.</p> <p>...</p>	<p>Випуск 78 "Охорона здоров'я" Довідника кваліфікаційних характеристик професій (ДКХП) працівників розроблено з урахуванням змін державних стандартів щодо класифікації професій та чинної номенклатури посад медичних працівників.</p> <p>...</p>
<p>ПРОФЕСІОНАЛИ</p> <p>ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ЛІКУВАЛЬНОЇ СПРАВИ (КРІМ СТОМАТОЛОГІЇ)</p>	
<p style="text-align: center;">1. ЛІКАР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та</p>	<p style="text-align: center;">1. ЛІКАР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими</p>

нормативно-правовими актами, що визначають організацію медичної допомоги населенню та діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих в межах своєї спеціальності, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Планує роботу та аналізує її результати. **Вирішує питання тимчасової або постійної непрацездатності пацієнтів.** Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи чинного законодавства про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря; основи медико-біологічних і клінічних наук; сучасну класифікацію хвороб; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих; методи надання швидкої та невідкладної лікарської допомоги, правила безпеки під час застосування діагностичної та лікувальної апаратури; роботу лікарсько-консультативної та **медико-соціальної експертної комісії**; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та

актами, що визначають організацію медичної допомоги населенню та діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих в межах своєї спеціальності, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Здійснює медичну експертизу з **тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи чинного законодавства про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря; основи медико-біологічних і клінічних наук; сучасну класифікацію хвороб; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих; методи надання швидкої та невідкладної лікарської допомоги, правила безпеки під час застосування діагностичної та лікувальної апаратури; роботу лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; правила оформлення медичної документації; сучасну

<p>застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">3. ЛІКАР-АКУШЕР-ГІНЕКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги населенню. Здійснює діагностику вагітності, спостереження за вагітними, рододопомогу, раннє виявлення ускладнень вагітності і пологів, лікування та нагляд за породіллям; організовує та проводить диспансеризацію гінекологічних хворих. Застосовує сучасні методи профілактики, лікування та реабілітації в межах своєї спеціальності; володіє всіма методами амбулаторного і стаціонарного лікування, повним обсягом хірургічних втручань, включаючи екстирпацію матки, перев'язку підчеревних артерій, мікрохірургічні і пластичні операції. Надає швидку і невідкладну медичну допомогу хворим акушерсько-гінекологічного профілю. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Здійснює експертизу працездатності. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Сприяє правовому захисту жінок відповідно до</p>	<p style="text-align: center;">3. ЛІКАР-АКУШЕР-ГІНЕКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги населенню. Здійснює діагностику вагітності, спостереження за вагітними, рододопомогу, раннє виявлення ускладнень вагітності і пологів, лікування та нагляд за породіллям; організовує та проводить диспансеризацію гінекологічних хворих. Застосовує сучасні методи профілактики, лікування та реабілітації в межах своєї спеціальності; володіє всіма методами амбулаторного і стаціонарного лікування, повним обсягом хірургічних втручань, включаючи екстирпацію матки, перев'язку підчеревних артерій, мікрохірургічні і пластичні операції. Надає швидку і невідкладну медичну допомогу хворим акушерсько-гінекологічного профілю. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Здійснює медичну експертизу з тимчасової втрати професійної працездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного</p>

чинного законодавства. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення, в проведенні масових профілактичних оглядів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-акушера-гінеколога; показники діяльності акушерсько-гінекологічних закладів та відділень; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; сучасну класифікацію гінекологічних захворювань; топографічну анатомію нормальну і патологічну фізіологію організму жінки; фізіологію та патологію вагітності, пологів і післяпологового періоду; основи кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну і кислотно-основної рівноваги крові, імунології та фармакології; загальні і спеціальні методи обстеження, які застосовуються в акушерстві і гінекології; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації акушерсько-гінекологічних захворювань, запобігання небажаної вагітності; сучасні методи проведення пологів; профілактику невиношування і переносування вагітності, реанімацію, інтенсивну терапію новонароджених; сучасні методики виконання акушерських та ургентних гінекологічних операцій і маніпуляцій, а також реанімації; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості

функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Сприяє правому захисту жінок відповідно до чинного законодавства. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення, в проведенні масових профілактичних оглядів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-акушера-гінеколога; показники діяльності акушерсько-гінекологічних закладів та відділень; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; сучасну класифікацію гінекологічних захворювань; топографічну анатомію нормальну і патологічну фізіологію організму жінки; фізіологію та патологію вагітності, пологів і післяпологового періоду; основи кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну і кислотно-основної рівноваги крові, імунології та фармакології; загальні і спеціальні методи обстеження, які застосовуються в акушерстві і гінекології; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації акушерсько-гінекологічних захворювань, запобігання небажаної вагітності; сучасні методи проведення пологів; профілактику невиношування і переносування вагітності, реанімацію, інтенсивну терапію новонароджених; сучасні методики виконання акушерських та ургентних гінекологічних операцій і маніпуляцій, а також реанімації; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості

<p>трансфізіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях акушерсько-гінекологічного профілю; принципи доопераційної підготовки хворих і післяопераційного спостереження за ними; виявлення, спостереження, лікування ускладнень вагітності та післяпологову реабілітацію; правила асептики та антисептики; основи фармакотерапевтичних методів, що застосовуються в акушерстві і гінекології; основи профілактики і своєчасної діагностики злоякісних новоутворень; клініку, причини виникнення, діагностику, методи лікування інфекційних захворювань та "гострого живота" в гінекології, синдрому набутого імунодефіциту (СНІД), венеричних захворювань; питання сексопатології; основи ендокринології, урології, хірургії, онкогінекології; основні методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, що застосовуються в акушерстві і гінекології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу зі спеціальності та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>трансфізіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях акушерсько-гінекологічного профілю; принципи доопераційної підготовки хворих і післяопераційного спостереження за ними; виявлення, спостереження, лікування ускладнень вагітності та післяпологову реабілітацію; правила асептики та антисептики; основи фармакотерапевтичних методів, що застосовуються в акушерстві і гінекології; основи профілактики і своєчасної діагностики злоякісних новоутворень; клініку, причини виникнення, діагностику, методи лікування інфекційних захворювань та "гострого живота" в гінекології, синдрому набутого імунодефіциту (СНІД), венеричних захворювань; питання сексопатології; основи ендокринології, урології, хірургії, онкогінекології; основні методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, що застосовуються в акушерстві і гінекології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу зі спеціальності та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">4. ЛІКАР-АЛЕРГОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки: керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги населенню.</p> <p>Збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг загальних та спеціальних обстежень, проводить</p>	<p style="text-align: center;">4. ЛІКАР-АЛЕРГОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки: керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги населенню.</p> <p>Збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг загальних та спеціальних обстежень, проводить алергообстеження:</p>

алергообстеження: prick-тести, внутрішньошкірні тести, аплікаційні тести, rash-тести, провокаційні проби, а також проводить ацетілхоліновий та гістаміновий тест, тест з фізичним навантаженням, призначає та інтерпретує алергокомпонентну діагностику, призначає алергенспецифічну терапію та контролює її виконання, проводить гіпосенсибілізацію аспірином в присутності лікаря-анестезіолога, призначає гіпоалергенну дієту, враховуючи причинно-значимий алерген, виявлений за допомогою алергокомпонентної діагностики; застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих алергологічного профілю. Надає невідкладну медичну допомогу; консультиє хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. **Здійснює експертизу працездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-алерголога; основи клінічної імунології та всі імунні механізми, які лежать в основі патогенезу алергічних захворювань, диференціальну

prick-тести, внутрішньошкірні тести, аплікаційні тести, rash-тести, провокаційні проби, а також проводить ацетілхоліновий та гістаміновий тест, тест з фізичним навантаженням, призначає та інтерпретує алергокомпонентну діагностику, призначає алергенспецифічну терапію та контролює її виконання, проводить гіпосенсибілізацію аспірином в присутності лікаря-анестезіолога, призначає гіпоалергенну дієту, враховуючи причинно-значимий алерген, виявлений за допомогою алергокомпонентної діагностики; застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих алергологічного профілю. Надає невідкладну медичну допомогу; консультиє хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-алерголога; основи клінічної імунології та всі імунні механізми, які лежать в основі патогенезу алергічних захворювань, диференціальну

<p>діагностику алергічних захворювань в залежності від клінічних проявів; еозинофільні захворювання шлунково-кишкового тракту, мастоцитоз, синдром активації опасистих клітин; екзогенний алергічний альвеоліт; алергічний бронхолегеневий аспергильоз; кропив'янка і набряк Квінке; синдроми Лаелла та Стівенса-Джонсона, медикаментозна алергія та сироваткова хвороба; атопічний дерматит; харчова алергія і її прояви; контактний алергічний дерматит; алергічний риніт; алергічний кон'юнктивіт; алергічні пневмоніти; інсектна алергія; латексна алергія; перехресні алергічні реакції основних пилоквих та інших алергенів, а також загальноприйнятих лікарських засобів; алергени та алергоїди, їх властивості, способи поширення та стандартизацію; профілактику, клініку, діагностику, диференційну діагностику алергічних захворювань та псевдоалергічних реакцій; сучасну класифікацію алергічних захворювань; специфічну імунотерапію та принципи неспецифічної терапії; методи дослідження в алергології; питання втрати працездатності; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансеризації; правила оформлення медичної документації; сучасні методи діагностики та лікування, що застосовують в суміжних галузях; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення, ведення електронного документообігу. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України</u> "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>діагностику алергічних захворювань в залежності від клінічних проявів; еозинофільні захворювання шлунково-кишкового тракту, мастоцитоз, синдром активації опасистих клітин; екзогенний алергічний альвеоліт; алергічний бронхолегеневий аспергильоз; кропив'янка і набряк Квінке; синдроми Лаелла та Стівенса-Джонсона, медикаментозна алергія та сироваткова хвороба; атопічний дерматит; харчова алергія і її прояви; контактний алергічний дерматит; алергічний риніт; алергічний кон'юнктивіт; алергічні пневмоніти; інсектна алергія; латексна алергія; перехресні алергічні реакції основних пилоквих та інших алергенів, а також загальноприйнятих лікарських засобів; алергени та алергоїди, їх властивості, способи поширення та стандартизацію; профілактику, клініку, діагностику, диференційну діагностику алергічних захворювань та псевдоалергічних реакцій; сучасну класифікацію алергічних захворювань; специфічну імунотерапію та принципи неспецифічної терапії; методи дослідження в алергології; питання втрати працездатності; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; організацію диспансеризації; правила оформлення медичної документації; сучасні методи діагностики та лікування, що застосовують в суміжних галузях; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення, ведення електронного документообігу. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України</u> "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p>5. ЛІКАР-АЛЕРГОЛОГ ДИТЯЧИЙ Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної</p>	<p>5. ЛІКАР-АЛЕРГОЛОГ ДИТЯЧИЙ Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної</p>

допомоги дитячому населенню.

Збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг загальних та спеціальних обстежень, проводить алергообстеження: prick-тести, внутрішньошкірні тести, аплікаційні тести, rash-тести, провокаційні проби, а також проводить прямі та непрямі тести на гаперреактивність бронхів (ацетілхоліновий, метахоліновий, гістаміновий тести, тест з фізичним навантаженням), призначає та інтерпретує алергокомпонентну діагностику, призначає алергенспецифічну терапію та контролює її виконання; застосовує сучасні методи профілактики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей алергологічного профілю. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу; консультує хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей. Застосовує лікувальне, лікувально-профілактичне та елімінаційне дієтичне харчування. Здійснює діагностику та нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів, в т. ч. медичних імунобіологічних препаратів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію

допомоги дитячому населенню.

Збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг загальних та спеціальних обстежень, проводить алергообстеження: prick-тести, внутрішньошкірні тести, аплікаційні тести, rash-тести, провокаційні проби, а також проводить прямі та непрямі тести на гаперреактивність бронхів (ацетілхоліновий, метахоліновий, гістаміновий тести, тест з фізичним навантаженням), призначає та інтерпретує алергокомпонентну діагностику, призначає алергенспецифічну терапію та контролює її виконання; застосовує сучасні методи профілактики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей алергологічного профілю. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу; консультує хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей. Застосовує лікувальне, лікувально-профілактичне та елімінаційне дієтичне харчування. Здійснює діагностику та нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів, в т. ч. медичних імунобіологічних препаратів. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію

алергологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря - дитячого алерголога; анатомію і фізіологію дитячого організму; профілактику, діагностику, клініку та лікування при таких захворюваннях і станах у дітей, як: анафілаксія, в т. ч. анафілактичний шок; бронхіальна астма (всі її форми); клінічні прояви пилкової алергії; різні клінічні прояви медикаментозної алергії; сироваткова хвороба; місцеві та системні реакції при проведенні алерген-специфічної імунотерапії; алергічні реакції, пов'язані з профілактичними щепленнями; екзогенний алергічний альвеоліт; алергічний бронхолегеневий аспергильоз; кропив'янка і набряк Квінке; атопічний дерматит; харчова алергія і її прояви; контактний алергічний дерматит; алергічний риніт; алергічний кон'юнктивіт; алергічні пневмоніти; інсектна алергія; латексна алергія; перехресні алергічні реакції основних пилкових та інших алергенів, а також загальноприйнятих лікарських засобів; алергени, їх властивості та стандартизацію; клінічні прояви алергічних захворювань та їх сучасну класифікацію; псевдоалергію і механізми псевдоалергічних реакцій; патогенез алергічних реакцій негайного типу, алергічні АТ, їх імунологічну приналежність і властивості; патогенез алергічних реакцій сповільненого типу; генетичні аспекти алергічних захворювань; функціональні методи дослідження в алергології; диференційну діагностику алергічних захворювань та псевдоалергічних синдромів; організацію і надання невідкладної допомоги при алергічних захворюваннях; покази та протипокази алерген-специфічної імунотерапії алергічних захворювань; принципи неспецифічної імунотерапії; принципи дієтотерапії хворих на алергію; порядок визначення ефективності проведеного лікування алергії; організацію диспансерного спостереження за хворими на алергію; основні принципи профілактики

алергологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря - дитячого алерголога; анатомію і фізіологію дитячого організму; профілактику, діагностику, клініку та лікування при таких захворюваннях і станах у дітей, як: анафілаксія, в т. ч. анафілактичний шок; бронхіальна астма (всі її форми); клінічні прояви пилкової алергії; різні клінічні прояви медикаментозної алергії; сироваткова хвороба; місцеві та системні реакції при проведенні алерген-специфічної імунотерапії; алергічні реакції, пов'язані з профілактичними щепленнями; екзогенний алергічний альвеоліт; алергічний бронхолегеневий аспергильоз; кропив'янка і набряк Квінке; атопічний дерматит; харчова алергія і її прояви; контактний алергічний дерматит; алергічний риніт; алергічний кон'юнктивіт; алергічні пневмоніти; інсектна алергія; латексна алергія; перехресні алергічні реакції основних пилкових та інших алергенів, а також загальноприйнятих лікарських засобів; алергени, їх властивості та стандартизацію; клінічні прояви алергічних захворювань та їх сучасну класифікацію; псевдоалергію і механізми псевдоалергічних реакцій; патогенез алергічних реакцій негайного типу, алергічні АТ, їх імунологічну приналежність і властивості; патогенез алергічних реакцій сповільненого типу; генетичні аспекти алергічних захворювань; функціональні методи дослідження в алергології; диференційну діагностику алергічних захворювань та псевдоалергічних синдромів; організацію і надання невідкладної допомоги при алергічних захворюваннях; покази та протипокази алерген-специфічної імунотерапії алергічних захворювань; принципи неспецифічної імунотерапії; принципи дієтотерапії хворих на алергію; порядок визначення ефективності проведеного лікування алергії; організацію диспансерного спостереження за хворими на алергію; основні принципи профілактики

<p>алергічних захворювань; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансеризації; правила оформлення медичної документації; сучасні методи діагностики та лікування, що застосовують в суміжних галузях; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України</u> "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>алергічних захворювань; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; організацію диспансеризації; правила оформлення медичної документації; сучасні методи діагностики та лікування, що застосовують в суміжних галузях; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України</u> "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">6. ЛІКАР-АНЕСТЕЗІОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.</p> <p>Забезпечує відновлення, підтримку та заміщення життєво важливих функцій організму при станах, що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій та використання медичних технологій. Здійснює заходи з профілактики та лікування болю та седації під час виконання лікувальних і діагностичних втручань, лікування гострого та хронічного больового синдрому. Аналізує результати клінічних, біохімічних, інструментальних та функціональних методів обстеження хворих при оперативному втручанні або проведенні інвазивних досліджень; визначає і проводить безпечний для хворого вид анестезії та седації при ургентних та планових втручаннях; використовує сучасні засоби та обладнання (наркозно-дихального, діагностичного та моніторингового). Проводить корекцію водно-електролітного, кислотно-</p>	<p style="text-align: center;">6. ЛІКАР-АНЕСТЕЗІОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.</p> <p>Забезпечує відновлення, підтримку та заміщення життєво важливих функцій організму при станах, що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій та використання медичних технологій. Здійснює заходи з профілактики та лікування болю та седації під час виконання лікувальних і діагностичних втручань, лікування гострого та хронічного больового синдрому. Аналізує результати клінічних, біохімічних, інструментальних та функціональних методів обстеження хворих при оперативному втручанні або проведенні інвазивних досліджень; визначає і проводить безпечний для хворого вид анестезії та седації при ургентних та планових втручаннях; використовує сучасні засоби та обладнання (наркозно-дихального, діагностичного та моніторингового). Проводить корекцію водно-електролітного, кислотно-</p>

основного стану та інших заходів для підтримки та відновлення життєво важливих функцій організму. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів та надає кваліфіковану допомогу при виникненні побічних реакцій, несприятливих подій. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Виконує функції лікуючого лікаря пацієнтів відділень анестезіології та інтенсивної терапії. Співпрацює з лікарями інших спеціальностей, які консультують пацієнтів у відділенні інтенсивної терапії. Проводить у встановленому порядку заходи з підтвердження діагнозу смерті мозку, виконує заходи "кондиціонування" для збереження органів та/або тканин померлого для трансплантації. Виконує функції та є відповідальною особою в закладі охорони здоров'я за трансплант-координацію. Планує свою роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної етики та деонтології з пацієнтами, їх родичами, законними представниками та колегами. Керує роботою середнього та молодшого медичного персоналу. Бере участь у поширенні медичних знань та здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Дотримується правил і вимог з охорони праці та пожежної безпеки.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів

основного стану та інших заходів для підтримки та відновлення життєво важливих функцій організму. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів та надає кваліфіковану допомогу при виникненні побічних реакцій, несприятливих подій. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Виконує функції лікуючого лікаря пацієнтів відділень анестезіології та інтенсивної терапії. Співпрацює з лікарями інших спеціальностей, які консультують пацієнтів у відділенні інтенсивної терапії. Проводить у встановленому порядку заходи з підтвердження діагнозу смерті мозку, виконує заходи "кондиціонування" для збереження органів та/або тканин померлого для трансплантації. Виконує функції та є відповідальною особою в закладі охорони здоров'я за трансплант-координацію. Планує свою роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної етики та деонтології з пацієнтами, їх родичами, законними представниками та колегами. Керує роботою середнього та молодшого медичного персоналу. Бере участь у поширенні медичних знань та здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Дотримується правил і вимог з охорони праці та пожежної безпеки.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та

управління та закладів охорони здоров'я, щодо надання необхідної медичної допомоги з анестезіології та інтенсивної терапії; права, обов'язки та відповідальність лікаря-анестезіолога; організацію та показники роботи відділення анестезіології та інтенсивної терапії; нормальну та патологічну фізіологію органів і систем людини, топографічну анатомію; загальну та клінічну фармакологію; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу, методи їх корекції; етіологію, патогенез, клініку і методи лікування при невідкладних станах в клініці внутрішніх, інфекційних, нервових і хірургічних хвороб, при політравмах, опіках та отруєннях; механізм розвитку та засоби проведення невідкладної допомоги при серцевій, судинній, дихальній, церебральній, нирковій, наднирковій та печінковій недостатностях; основи раціональної інфузійної та трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, станах, що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій; методики проведення серцево-легеневої реанімації на спеціалізованому етапі, пункції плевральної порожнини та перикарду, електричної дефібриляції серця, катетеризації центральних вен та артерій, кваліфіковане проведення анестезіологічного забезпечення, інтенсивної терапії при невідкладних станах та в періопераційному періоді; парентерального та ентерального харчування; інтерпретацію результатів лабораторних, функціональних і спеціальних методів дослідження та їх корекцію; заходи діагностики та інтенсивної терапії при гострих екзогенних отруєннях, асфіксії, електротравмі, утопленні; основи раціональної антибіотикопрофілактики та антибактеріальної терапії інфекційних захворювань та нозокоміальних інфекційних ускладнень; класифікацію видів анестезії і седації та

нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, щодо надання необхідної медичної допомоги з анестезіології та інтенсивної терапії; права, обов'язки та відповідальність лікаря-анестезіолога; організацію та показники роботи відділення анестезіології та інтенсивної терапії; нормальну та патологічну фізіологію органів і систем людини, топографічну анатомію; загальну та клінічну фармакологію; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу, методи їх корекції; етіологію, патогенез, клініку і методи лікування при невідкладних станах в клініці внутрішніх, інфекційних, нервових і хірургічних хвороб, при політравмах, опіках та отруєннях; механізм розвитку та засоби проведення невідкладної допомоги при серцевій, судинній, дихальній, церебральній, нирковій, наднирковій та печінковій недостатностях; основи раціональної інфузійної та трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, станах, що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій; методики проведення серцево-легеневої реанімації на спеціалізованому етапі, пункції плевральної порожнини та перикарду, електричної дефібриляції серця, катетеризації центральних вен та артерій, кваліфіковане проведення анестезіологічного забезпечення, інтенсивної терапії при невідкладних станах та в періопераційному періоді; парентерального та ентерального харчування; інтерпретацію результатів лабораторних, функціональних і спеціальних методів дослідження та їх корекцію; заходи діагностики та інтенсивної терапії при гострих екзогенних отруєннях, асфіксії, електротравмі, утопленні; основи раціональної антибіотикопрофілактики та антибактеріальної терапії інфекційних захворювань та нозокоміальних інфекційних ускладнень; класифікацію видів

методику їх проведення, клінічний перебіг провідникової та загальної анестезії; клінічні і фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболення, інтенсивної терапії та реанімаційних заходах; основи респіраторної підтримки при різних захворюваннях та станах, що потребують протекції функції зовнішнього дихання, режими штучної та допоміжної вентиляції легень, розраховувати параметри штучної та допоміжної вентиляції легень та методики від'єднання від респіатора, проводити санацію дихальних шляхів; принципи роботи та будову наркозно-дихальної і моніторингової апаратури, організацію кардіомоніторного нагляду за хворим, засоби знезараження обладнання; ускладнення анестезії та своєчасно проводити лікувально-реанімаційні заходи; патологію системи згортання крові та заходи її корекції; показання до трансфузії препаратів крові; заходи невідкладної допомоги та інтенсивної терапії при шоці будь-якого генезу, політраумі, тяжкій черепно-мозковій та хребетно-спинномозковій травмі, скелетній травмі, травмі живота та грудної клітки, напруженому пневмотораксі, тромбоемболії легеневої артерії, порушенні мозкового кровообігу, гострому коронарному синдромі, комах нез'ясованої етіології, отруєннях, опіках, сепсисі, судомах, бронхіальному статусі, нейроінфекціях, еклампсії, масивній кровотечі, сортування та надання допомоги при масовому надходженні постраждалих; діагностичні критерії смерті мозку та смерті людини, заходи "кондиціонування" з метою збереження органів та/або тканин померлого для трансплантації; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про

анестезії і седатії та методику їх проведення, клінічний перебіг провідникової та загальної анестезії; клінічні і фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболення, інтенсивної терапії та реанімаційних заходах; основи респіраторної підтримки при різних захворюваннях та станах, що потребують протекції функції зовнішнього дихання, режими штучної та допоміжної вентиляції легень, розраховувати параметри штучної та допоміжної вентиляції легень та методики від'єднання від респіатора, проводити санацію дихальних шляхів; принципи роботи та будову наркозно-дихальної і моніторингової апаратури, організацію кардіомоніторного нагляду за хворим, засоби знезараження обладнання; ускладнення анестезії та своєчасно проводити лікувально-реанімаційні заходи; патологію системи згортання крові та заходи її корекції; показання до трансфузії препаратів крові; заходи невідкладної допомоги та інтенсивної терапії при шоці будь-якого генезу, політраумі, тяжкій черепно-мозковій та хребетно-спинномозковій травмі, скелетній травмі, травмі живота та грудної клітки, напруженому пневмотораксі, тромбоемболії легеневої артерії, порушенні мозкового кровообігу, гострому коронарному синдромі, комах нез'ясованої етіології, отруєннях, опіках, сепсисі, судомах, бронхіальному статусі, нейроінфекціях, еклампсії, масивній кровотечі, сортування та надання допомоги при масовому надходженні постраждалих; діагностичні критерії смерті мозку та смерті людини, заходи "кондиціонування" з метою збереження органів та/або тканин померлого для трансплантації; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Повинен володіти державною

<p>забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">7. ЛІКАР-АНЕСТЕЗІОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та установ охорони здоров'я, організацію анестезіологічної служби, юридичне право в анестезіології.</p> <p>Одержує анамнестичну інформацію про захворювання, визначає необхідність проведення лабораторних, рентгенологічних та функціональних методів обстеження. Забезпечує кваліфіковане проведення анестезії, інтенсивної терапії та реанімації хворих дітей; здійснює невідкладні заходи з інтенсивної терапії дітей, що знаходяться в критичному стані. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, організовує і проводить консультації хворих дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">7. ЛІКАР-АНЕСТЕЗІОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та установ охорони здоров'я, організацію анестезіологічної служби, юридичне право в анестезіології.</p> <p>Одержує анамнестичну інформацію про захворювання, визначає необхідність проведення лабораторних, рентгенологічних та функціональних методів обстеження. Забезпечує кваліфіковане проведення анестезії, інтенсивної терапії та реанімації хворих дітей; здійснює невідкладні заходи з інтенсивної терапії дітей, що знаходяться в критичному стані. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, організовує і проводить консультації хворих дітей. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь у поширенні медичних</p>

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність установ управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-анестезіолога дитячого; організацію і показники роботи відділень анестезіології та інтенсивної терапії в дитячих закладах охорони здоров'я; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем дитини; основи водно-електролітного балансу, кислотно-основної рівноваги крові у віковому аспекті; лабораторні, функціональні і спеціальні методи дослідження хворої дитини; класифікацію видів наркозу, обґрунтування вибору виду анестезії; фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболювання, інтенсивної терапії і реанімації; механізм проникнення медикаментів через плацентарний бар'єр; будову і принцип дії наркозо-дихальної і моніторної апаратури, організацію кардіо-моніторного нагляду за хворою дитиною; сучасні методи загальної, місцевої та регіональної анестезії; особливості анестезіологічної допомоги в амбулаторних умовах та при масовому надходженні постраждалих; клінічні та інструментальні методи контролю за станом хворих та корекцію порушень, що виникають під час загальної анестезії; методи реанімації і інтенсивної терапії при гострій асфіксії та задусі у новонароджених і недоношених дітей; діагностику і корекцію гіповолемії; діагностику і інтенсивну терапію дітей, що перебувають у критичному стані, виникнення якого зумовлене тяжкими захворюваннями, отруєннями, травмами, опіковою хворобою, оперативними втручаннями; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних

знань серед батьків і дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність установ управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-анестезіолога дитячого; організацію і показники роботи відділень анестезіології та інтенсивної терапії в дитячих закладах охорони здоров'я; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем дитини; основи водно-електролітного балансу, кислотно-основної рівноваги крові у віковому аспекті; лабораторні, функціональні і спеціальні методи дослідження хворої дитини; класифікацію видів наркозу, обґрунтування вибору виду анестезії; фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболювання, інтенсивної терапії і реанімації; механізм проникнення медикаментів через плацентарний бар'єр; будову і принцип дії наркозо-дихальної і моніторної апаратури, організацію кардіо-моніторного нагляду за хворою дитиною; сучасні методи загальної, місцевої та регіональної анестезії; особливості анестезіологічної допомоги в амбулаторних умовах та при масовому надходженні постраждалих; клінічні та інструментальні методи контролю за станом хворих та корекцію порушень, що виникають під час загальної анестезії; методи реанімації і інтенсивної терапії при гострій асфіксії та задусі у новонароджених і недоношених дітей; діагностику і корекцію гіповолемії; діагностику і інтенсивну терапію дітей, що перебувають у критичному стані, виникнення якого зумовлене тяжкими захворюваннями, отруєннями, травмами, опіковою хворобою, оперативними втручаннями; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, станах,

<p>кровотечах, станах, що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій; правила асептики і антисептики; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій; правила асептики і антисептики; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">8. ЛІКАР-ГАСТРОЕНТЕРОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію гастроентерологічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим на захворювання органів травлення (крім інфекційних та онкологічних), а також швидку та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Організовує і проводить диспансеризацію населення відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інфекційного, онкологічного, хірургічного профілю, з іншими службами та організаціями; проводить консультації хворих. Здійснює експертизу тимчасової та стійкої непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Забезпечує проведення</p>	<p style="text-align: center;">8. ЛІКАР-ГАСТРОЕНТЕРОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію гастроентерологічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим на захворювання органів травлення (крім інфекційних та онкологічних), а також швидку та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Організовує і проводить диспансеризацію населення відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інфекційного, онкологічного, хірургічного профілю, з іншими службами та організаціями; проводить консультації хворих. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на</p>

протиепідемічних заходів в разі виявлення інфекційних захворювань з ураженням шлунково-кишкового тракту. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гастроентеролога; організацію терапевтичної та гастроентерологічної, швидкої та невідкладної допомоги; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги крові, гемостазу; основи дієтотерапії; діагностику, диференційну діагностику, клініку, методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію та експертизу непрацездатності при захворюваннях органів шлунково-кишкового тракту; основи фармакотерапії та фітотерапії; дію мінеральних вод; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; першу та невідкладну допомогу при захворюваннях шлунково-кишкового тракту; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження, що застосовуються в гастроентерології; сучасну класифікацію хвороб шлунково-кишкового тракту; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Забезпечує проведення протиепідемічних заходів в разі виявлення інфекційних захворювань з ураженням шлунково-кишкового тракту. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гастроентеролога; організацію терапевтичної та гастроентерологічної, швидкої та невідкладної допомоги; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги крові, гемостазу; основи дієтотерапії; діагностику, диференційну діагностику, клініку, методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію та експертизу непрацездатності при захворюваннях органів шлунково-кишкового тракту; основи фармакотерапії та фітотерапії; дію мінеральних вод; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; першу та невідкладну допомогу при захворюваннях шлунково-кишкового тракту; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження, що застосовуються в гастроентерології; сучасну класифікацію хвороб шлунково-кишкового тракту; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу**

<p>Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">9. ЛІКАР-ГАСТРОЕНТЕРОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію гастроентерологічної допомоги дітям. Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям, хворим на захворювання органів травлення (крім інфекційних та онкологічних), а також швидко та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Організовує і проводить диспансеризацію дітей відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інфекційного, онкологічного, хірургічного профілів, проводить консультації хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виявлення інфекційних хворих дітей з ураженням шлунково-кишкового тракту. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">9. ЛІКАР-ГАСТРОЕНТЕРОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію гастроентерологічної допомоги дітям. Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям, хворим на захворювання органів травлення (крім інфекційних та онкологічних), а також швидко та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Організовує і проводить диспансеризацію дітей відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інфекційного, онкологічного, хірургічного профілів, проводить консультації хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виявлення інфекційних хворих дітей з ураженням шлунково-кишкового тракту. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її</p>

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи., що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гастроентеролога дитячого; організацію педіатричної та гастроентерологічної, швидкої та невідкладної допомоги; побудову органів та систем шлунково-кишкового тракту; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію органів та систем людини; основи водно-електролітного та мінерального обміну, кислотно-основної рівноваги, показники гомеостазу в нормі та патології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; діагностику, диференційну діагностику, клініку, методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію при гастроентерологічних захворюваннях; основи фармакотерапії та фітотерапії; дію мінеральних вод; методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, психотерапії, голкорексфлексотерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в гастроентерологічній клініці; форми та методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи., що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гастроентеролога дитячого; організацію педіатричної та гастроентерологічної, швидкої та невідкладної допомоги; побудову органів та систем шлунково-кишкового тракту; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію органів та систем людини; основи водно-електролітного та мінерального обміну, кислотно-основної рівноваги, показники гомеостазу в нормі та патології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; діагностику, диференційну діагностику, клініку, методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію при гастроентерологічних захворюваннях; основи фармакотерапії та фітотерапії; дію мінеральних вод; методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, психотерапії, голкорексфлексотерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в гастроентерологічній клініці; форми та методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

10. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної, гематологічної допомоги та служби трансфузіології.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим із захворюваннями системи крові, надає їм швидку і невідкладну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Обґрунтовує клінічний діагноз схему, план і тактику ведення хворого; визначає необхідні лікарські засоби, доцільність їх застосування, показання для госпіталізації хворих. Організовує диспансеризацію хворих гематологічного профілю. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації хворих. **Вирішує питання тимчасової та стійкої непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії.** Забезпечує проведення протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

10. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної, гематологічної допомоги та служби трансфузіології.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим із захворюваннями системи крові, надає їм швидку і невідкладну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Обґрунтовує клінічний діагноз схему, план і тактику ведення хворого; визначає необхідні лікарські засоби, доцільність їх застосування, показання для госпіталізації хворих. Організовує диспансеризацію хворих гематологічного профілю. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації хворих. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Забезпечує проведення протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію гематологічної допомоги, основи права в медицині; права обов'язки та відповідальність лікаря-гематолога; будову та функції органів кровотворення, розвиток клітин крові; фізіологію кровотворної системи, взаємозв'язок систем організму та рівні їх регулювання; клітинний склад периферійної крові та кісткового мозку; фізіологію і патофізіологію систем еритропоезу, лейкопоезу та гемостазу; механізми імунітету та імунокомпетентної системи, основні антигенні системи; роль генетичних факторів в гематологічній клініці; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях гематологічного профілю; клініку, профілактику, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітації гематологічних захворювань; диспансерний нагляд за гематологічними хворими; експертизу непрацездатності; методи інтенсивної терапії і реанімації в гематології; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження в гематології; сучасну класифікацію гематологічних захворювань; методи трансплантації кісткового мозку; методи фармако-, фізіо-, дієто-, клімате-, трансфузійної та детоксикаційної терапії, лікувальну фізкультуру, які застосовуються при лікуванні гематологічних хворих; найважливіші методи діагностики і лікування, що застосовують в суміжних галузях; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила асептики і антисептики; правила експлуатації гематологічного обладнання, методика роботи з ним; правила обліку цитостатичних і наркотичних засобів; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну

удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію гематологічної допомоги, основи права в медицині; права обов'язки та відповідальність лікаря-гематолога; будову та функції органів кровотворення, розвиток клітин крові; фізіологію кровотворної системи, взаємозв'язок систем організму та рівні їх регулювання; клітинний склад периферійної крові та кісткового мозку; фізіологію і патофізіологію систем еритропоезу, лейкопоезу та гемостазу; механізми імунітету та імунокомпетентної системи, основні антигенні системи; роль генетичних факторів в гематологічній клініці; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях гематологічного профілю; клініку, профілактику, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітації гематологічних захворювань; диспансерний нагляд за гематологічними хворими; експертизу непрацездатності; методи інтенсивної терапії і реанімації в гематології; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження в гематології; сучасну класифікацію гематологічних захворювань; методи трансплантації кісткового мозку; методи фармако-, фізіо-, дієто-, клімате-, трансфузійної та детоксикаційної терапії, лікувальну фізкультуру, які застосовуються при лікуванні гематологічних хворих; найважливіші методи діагностики і лікування, що застосовують в суміжних галузях; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила асептики і антисептики; правила експлуатації гематологічного обладнання, методика роботи з ним; правила обліку цитостатичних і наркотичних засобів; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за

<p>літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>фахом і методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">11. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я і нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної та гематологічної допомоги, організацію служби трансфузіології.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям із захворюваннями системи крові, а також швидко і невідкладну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації хворих дітей, в тому числі і вдома, залучає лікарів інших спеціальностей до консультацій хворих гематологічного профілю. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології.</p>	<p style="text-align: center;">11. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я і нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної та гематологічної допомоги, організацію служби трансфузіології.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям із захворюваннями системи крові, а також швидко і невідкладну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації хворих дітей, в тому числі і вдома, залучає лікарів інших спеціальностей до консультацій хворих гематологічного профілю. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення</p>

Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед батьків і підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної і гематологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гематолога дитячого; показники роботи спеціалізованої гематологічної допомоги дітям; основи норми і патології органів кровотворної системи, системи еритропоезу і гемостазу у дітей; імунокомпетентну систему і механізми імунітету; основні антигенні системи, роль генетичних факторів в гематологічній клініці; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях гематологічного профілю у дітей; сучасну класифікацію гематологічних захворювань у дітей; клінічну симптоматику і патогенез основних захворювань крові у дітей, їх профілактику, діагностику, диференційну діагностику, лікування, реабілітацію; диспансерний нагляд за гематологічними хворими; профілактику дитячих інфекцій (щеплення) в дитячій гематології; інтенсивну терапію і реанімацію в гематології; методи трансплантації кісткового мозку у дітей; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження в гематології; найважливіші методи діагностики і лікування, що застосовують в суміжних галузях; правила асептики і антисептики; основи фармакотерапії, дієтотерапії, фізіотерапії, кліматотерапії і лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування хворих дітей; облік цитостатичних і наркотичних

ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед батьків і підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної і гематологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гематолога дитячого; показники роботи спеціалізованої гематологічної допомоги дітям; основи норми і патології органів кровотворної системи, системи еритропоезу і гемостазу у дітей; імунокомпетентну систему і механізми імунітету; основні антигенні системи, роль генетичних факторів в гематологічній клініці; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях гематологічного профілю у дітей; сучасну класифікацію гематологічних захворювань у дітей; клінічну симптоматику і патогенез основних захворювань крові у дітей, їх профілактику, діагностику, диференційну діагностику, лікування, реабілітацію; диспансерний нагляд за гематологічними хворими; профілактику дитячих інфекцій (щеплення) в дитячій гематології; інтенсивну терапію і реанімацію в гематології; методи трансплантації кісткового мозку у дітей; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження в гематології; найважливіші методи діагностики і лікування, що застосовують в суміжних галузях; правила асептики і

<p>засобів; правила експлуатації медичних приладів, апаратів, інструментів та методику роботи з ними; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>антисептики; основи фармакотерапії, дієтотерапії, фізіотерапії, кліматотерапії і лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування хворих дітей; облік цитостатичних і наркотичних засобів; правила експлуатації медичних приладів, апаратів, інструментів та методику роботи з ними; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">12. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ-ОНКОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної, гематологічної, онкологічної допомоги дітям.</p> <p>Надає орієнтовану на пацієнта третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу дітям з онкологічними (гематологічні та солідні пухлини) та гематологічними захворюваннями. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації; проводить детальне вивчення анамнезу на основі знань про періоди розвитку дитини; розробляє план діагностичних досліджень, методи та об'єми лабораторних та інструментальних обстежень дітей з гематологічними та</p>	<p style="text-align: center;">12. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ-ОНКОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної, гематологічної, онкологічної допомоги дітям.</p> <p>Надає орієнтовану на пацієнта третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу дітям з онкологічними (гематологічні та солідні пухлини) та гематологічними захворюваннями. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації; проводить детальне вивчення анамнезу на основі знань про періоди розвитку дитини; розробляє план діагностичних досліджень, методи та об'єми лабораторних та інструментальних обстежень дітей з гематологічними та</p>

онкологічними захворюваннями відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я, маршрути дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями з урахуванням діагнозу, віку, перебігу захворювання, сімейного анамнезу, даних фізикального обстеження, лабораторних та інструментальних методів діагностики; визначає тактику лікування захворювань; здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів; проводить забір гемопоетичних стовбурових клітин, підбір донора, режими кондиціонування; аспіраційну та трепанобіопсію кісткового мозку, люмбальну пункцію, проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій; здійснює моніторинг ефективності та безпеки лікарських засобів; проводить супровідну терапію при лікуванні онкологічних та гематологічних захворювань з метою попередження виникнення ускладнень під час лікування, а саме: профілактику та лікування інфекційних ускладнень, контроль болю, лікування мукозиту, парентеральне харчування, протиблювотну терапію, замісну трансфузійну терапію, догляд та використання пристроїв центрального венозного доступу, психосоціальну підтримку; прогнозує, попереджає та лікує ускладнення, побічні дії, реакції, які виникають в результаті діагностичних чи терапевтичних маніпуляцій; розвиває та застосовує навички емпатичного та ефективного спілкування з сім'ями дітей, у яких діагностовано злоякісне новоутворення чи тяжку форму гематологічного захворювання; надає пацієнту та членам його родини інформацію про стан здоров'я, розробляє разом з ними план проведення діагностичних процедур та план лікування; інтерпретує широкий спектр діагностичних досліджень, у тому числі: морфологічний аналіз

онкологічними захворюваннями відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я, маршрути дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями з урахуванням діагнозу, віку, перебігу захворювання, сімейного анамнезу, даних фізикального обстеження, лабораторних та інструментальних методів діагностики; визначає тактику лікування захворювань; здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів; проводить забір гемопоетичних стовбурових клітин, підбір донора, режими кондиціонування; аспіраційну та трепанобіопсію кісткового мозку, люмбальну пункцію, проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій; здійснює моніторинг ефективності та безпеки лікарських засобів; проводить супровідну терапію при лікуванні онкологічних та гематологічних захворювань з метою попередження виникнення ускладнень під час лікування, а саме: профілактику та лікування інфекційних ускладнень, контроль болю, лікування мукозиту, парентеральне харчування, протиблювотну терапію, замісну трансфузійну терапію, догляд та використання пристроїв центрального венозного доступу, психосоціальну підтримку; прогнозує, попереджає та лікує ускладнення, побічні дії, реакції, які виникають в результаті діагностичних чи терапевтичних маніпуляцій; розвиває та застосовує навички емпатичного та ефективного спілкування з сім'ями дітей, у яких діагностовано злоякісне новоутворення чи тяжку форму гематологічного захворювання; надає пацієнту та членам його родини інформацію про стан здоров'я, розробляє разом з ними план проведення діагностичних процедур та план лікування; інтерпретує широкий спектр діагностичних досліджень, у тому числі: морфологічний аналіз периферичної крові;

периферичної крові; результати проточної цитометрії; показники гемостазу та тромбозу, результати цитогенетичних, молекулярних, гематологічних, патоморфологічних та радіологічних досліджень; визначає необхідність проведення медичної реабілітації при гематологічних та онкологічних захворюваннях у дітей; працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями, в тому числі і вдома, залучає лікарів інших спеціальностей до консультацій дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями; визначає доцільність та час проведення діагностичних досліджень, терапевтичних втручань спільно з спеціалістами мультидисциплінарної команди, яка забезпечує надання медичної допомоги дітям з онкологічними та гематологічними захворюваннями; проводить консультації за направленнями інших спеціалістів; планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу; бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції; бере участь у клінічних та трансляційних дослідженнях в гематології/онкології; постійно удосконалює свій професійний рівень; веде лікарську облікову документацію; бере участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей; дотримується принципів медичної деонтології та медичної етики.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я;

результати проточної цитометрії; показники гемостазу та тромбозу, результати цитогенетичних, молекулярних, гематологічних, патоморфологічних та радіологічних досліджень; визначає необхідність проведення медичної реабілітації при гематологічних та онкологічних захворюваннях у дітей; працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями, в тому числі і вдома, залучає лікарів інших спеціальностей до консультацій дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями; визначає доцільність та час проведення діагностичних досліджень, терапевтичних втручань спільно з спеціалістами мультидисциплінарної команди, яка забезпечує надання медичної допомоги дітям з онкологічними та гематологічними захворюваннями; проводить консультації за направленнями інших спеціалістів; планує роботу та аналізує її результати. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Керує роботою середнього медичного персоналу; бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції; бере участь у клінічних та трансляційних дослідженнях в гематології/онкології; постійно удосконалює свій професійний рівень; веде лікарську облікову документацію; бере участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей; дотримується принципів медичної деонтології та медичної етики.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної, гематологічної та онкологічної

організацію педіатричної, гематологічної та онкологічної допомоги дитячому населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; сучасну класифікацію онкологічних та гематологічних захворювань; основи доказової медицини; методи діагностики та лікування злоякісних новоутворень та поширених ускладнень (лихоманка, нейтропенія, синдром лізису пухлин, медіастинальний синдром, гіперлейкоцитоз, синдром компресії спинного мозку, синдром верхньої порожнистої вени); показання та принципи трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин; принципи хіміотерапевтичного лікування, клінічну фармакологію хіміотерапевтичних препаратів та критерії оцінки відповіді злоякісних новоутворень на хіміотерапевтичне лікування; визначати медичні показання та протипоказання для проведення замісної трансфузійної терапії; методи профілактики та лікування інфекційних ускладнень; контроль болю; лікування мукозиту; принципи проведення парентерального харчування, протиблювотної терапії; замісної трансфузійної терапії; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, клітинну та молекулярну біологію, біохімію, фармакологію та імунологію; етіологію та патофізіологічні процеси розвитку гематологічних порушень (дефіцитні анемії, генетичні порушення транспорту і метаболізму фолатів та кобаламіну, структуральні порушення мембрани еритроцитів, ферментопатії еритроцитів, порушення біосинтезу гема, гемолітичні анемії, еритроцитози, розлади гранулоцитопоезу і функції гранулоцитів, імунні розлади, синдроми недостатності кісткового мозку, гематологічні захворювання неонатального періоду, розлади системи гемостазу та тромбозу) та новоутворень, закономірності їх метастазування; особливості хірургічних методів лікування, особливості променевої терапії онкологічних захворювань;

допомоги дитячому населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; сучасну класифікацію онкологічних та гематологічних захворювань; основи доказової медицини; методи діагностики та лікування злоякісних новоутворень та поширених ускладнень (лихоманка, нейтропенія, синдром лізису пухлин, медіастинальний синдром, гіперлейкоцитоз, синдром компресії спинного мозку, синдром верхньої порожнистої вени); показання та принципи трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин; принципи хіміотерапевтичного лікування, клінічну фармакологію хіміотерапевтичних препаратів та критерії оцінки відповіді злоякісних новоутворень на хіміотерапевтичне лікування; визначати медичні показання та протипоказання для проведення замісної трансфузійної терапії; методи профілактики та лікування інфекційних ускладнень; контроль болю; лікування мукозиту; принципи проведення парентерального харчування, протиблювотної терапії; замісної трансфузійної терапії; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, клітинну та молекулярну біологію, біохімію, фармакологію та імунологію; етіологію та патофізіологічні процеси розвитку гематологічних порушень (дефіцитні анемії, генетичні порушення транспорту і метаболізму фолатів та кобаламіну, структуральні порушення мембрани еритроцитів, ферментопатії еритроцитів, порушення біосинтезу гема, гемолітичні анемії, еритроцитози, розлади гранулоцитопоезу і функції гранулоцитів, імунні розлади, синдроми недостатності кісткового мозку, гематологічні захворювання неонатального періоду, розлади системи гемостазу та тромбозу) та новоутворень, закономірності їх метастазування; особливості хірургічних методів лікування, особливості променевої терапії онкологічних захворювань; методи супровідної терапії при лікуванні онкологічних та

методи супровідної терапії при лікуванні онкологічних та гематологічних захворювань; режими хіміо-, імуно- та таргетної терапії, показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, клітинну та молекулярну біологію, біохімію, фармакологію та імунологію; етіологію та патофізіологічні процеси розвитку гематологічних порушень (дефіцитні анемії, генетичні порушення транспорту і метаболізму фолатів та кобаламіну, структуральні порушення мембрани еритроцитів, ферментопатії еритроцитів, порушення біосинтезу гема, гемолітичні анемії, еритроцитози, розлади гранулоцитопоезу і функції гранулоцитів, імунні розлади, синдроми недостатності кісткового мозку, гематологічні захворювання неонатального періоду, розлади системи гемостазу та тромбозу) та новоутворень, закономірності їх метастазування; принципи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; психологічні процеси у дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; вплив генетичних факторів на розвиток гематологічних та онкологічних захворювань у дітей; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в гематології та онкології; основи рентгенології та радіології; основні принципи проведення морфологічного аналізу периферичної крові, проточної цитометрії; аспіраційної та трепанобіопсії кісткового мозку, люмбальної пункції; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, онкологічних (гематологічні та солідні пухлини) та гематологічних захворюваннях у дітей; алгоритми обстеження в дитячій гематології/онкології; принципи клініко-лабораторного спостереження для моніторингу ефективності лікування, ремісії та визначення

гематологічних захворювань; режими хіміо-, імуно- та таргетної терапії, показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, клітинну та молекулярну біологію, біохімію, фармакологію та імунологію; етіологію та патофізіологічні процеси розвитку гематологічних порушень (дефіцитні анемії, генетичні порушення транспорту і метаболізму фолатів та кобаламіну, структуральні порушення мембрани еритроцитів, ферментопатії еритроцитів, порушення біосинтезу гема, гемолітичні анемії, еритроцитози, розлади гранулоцитопоезу і функції гранулоцитів, імунні розлади, синдроми недостатності кісткового мозку, гематологічні захворювання неонатального періоду, розлади системи гемостазу та тромбозу) та новоутворень, закономірності їх метастазування; принципи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; психологічні процеси у дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; вплив генетичних факторів на розвиток гематологічних та онкологічних захворювань у дітей; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в гематології та онкології; основи рентгенології та радіології; основні принципи проведення морфологічного аналізу периферичної крові, проточної цитометрії; аспіраційної та трепанобіопсії кісткового мозку, люмбальної пункції; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, онкологічних (гематологічні та солідні пухлини) та гематологічних захворюваннях у дітей; алгоритми обстеження в дитячій гематології/онкології; принципи клініко-лабораторного спостереження для моніторингу ефективності лікування, ремісії та визначення побічних ефектів від терапії; принципи проведення

<p>побічних ефектів від терапії; принципи проведення паліативного лікування онкологічних та гематологічних захворювань; принципи проведення профілактичних щеплень у пацієнтів з гематологічними та онкологічними захворюваннями, принципи розробки індивідуальних планів вакцинопрофілактики з урахуванням медичних показань та протипоказань; показання для проведення програм реабілітації дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>паліативного лікування онкологічних та гематологічних захворювань; принципи проведення профілактичних щеплень у пацієнтів з гематологічними та онкологічними захворюваннями, принципи розробки індивідуальних планів вакцинопрофілактики з урахуванням медичних показань та протипоказань; показання для проведення програм реабілітації дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">13. ЛІКАР-ГЕНЕТИК</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-генетичної служби в Україні.</p> <p>Застосовує сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, профілактики, лікування спадкових захворювань. Проводить медико-генетичне консультування та диспансеризацію хворих на спадкові захворювання та родин з мультифакторіальною патологією. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь у проведенні масових скринінгових програм для обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок, в створенні комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, у</p>	<p style="text-align: center;">13. ЛІКАР-ГЕНЕТИК</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-генетичної служби в Україні.</p> <p>Застосовує сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, профілактики, лікування спадкових захворювань. Проводить медико-генетичне консультування та диспансеризацію хворих на спадкові захворювання та родин з мультифакторіальною патологією. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь у проведенні масових скринінгових програм для обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок, в створенні комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, у діяльності</p>

діяльності комісій з усиновлення та встановлення інвалідності з дитинства. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Активно пропагує медико-генетичні знання серед лікарів та населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-генетичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-генетика; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії; етапи про- та ембріогенезу, анатомофізіологічні особливості плода та дитини на різних стадіях онтогенезу; основні закономірності та основи спадковості й мінливості; сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, диспансеризації хворих зі спадковою патологією і їх родин; сучасну класифікацію спадкових захворювань; принципи організації різних масових скринінгових програм обстеження населення; створення комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, правила використання діагностичних комп'ютерних програм з уродженої і спадкової патології; основні питання патофізіології, біохімії, імунології, молекулярної біології і генетики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за

комісій з усиновлення та встановлення інвалідності з дитинства. **Здійнює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Активно пропагує медико-генетичні знання серед лікарів та населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-генетичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-генетика; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії **та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; етапи про- та ембріогенезу, анатомофізіологічні особливості плода та дитини на різних стадіях онтогенезу; основні закономірності та основи спадковості й мінливості; сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, диспансеризації хворих зі спадковою патологією і їх родин; сучасну класифікацію спадкових захворювань; принципи організації різних масових скринінгових програм обстеження населення; створення комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, правила використання діагностичних комп'ютерних програм з уродженої і спадкової патології; основні питання патофізіології, біохімії, імунології, молекулярної біології і генетики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та

<p>фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">14. ЛІКАР-ГЕРІАТР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію геріатричної допомоги.</p> <p>Надає висококваліфіковану лікувально-консультативну, реабілітаційну та профілактичну допомогу хворим і здоровим особам похилого віку. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей - терапевтами, кардіологами, невропатологами, ортопедами. Організовує і проводить консультації хворих. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в пропаганді здорового способу життя, систематичних фізичних вправ, загартовування організму, раціонального харчування осіб літнього і старечого віку. Проводить цілеспрямовану роботу серед населення щодо запобігання передчасному старінню. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує сучасні методи лікування.</p>	<p style="text-align: center;">14. ЛІКАР-ГЕРІАТР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію геріатричної допомоги.</p> <p>Надає висококваліфіковану лікувально-консультативну, реабілітаційну та профілактичну допомогу хворим і здоровим особам похилого віку. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей - терапевтами, кардіологами, невропатологами, ортопедами. Організовує і проводить консультації хворих. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в пропаганді здорового способу життя, систематичних фізичних вправ, загартовування організму, раціонального харчування осіб</p>

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію геріатричної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-геріатра; показники захворюваності, інвалідності, смертності осіб старших вікових груп і шляхи їх зниження; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу у віковому аспекті; сучасну класифікацію хвороб; клінічні прояви і патогенез захворювань серцево-судинної системи, порушень мозкового та коронарного кровообігу, опорно-рухового апарату; методи діагностики, диференційної діагностики; лікування, реабілітації та профілактики при різноманітній патології; загальні і спеціальні методи обстеження; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; організацію роботи лікарсько-консультативної та **медико-соціальної експертної комісії**; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

15. ЛІКАР-ГІНЕКОЛОГ ДИТЯЧОГО ТА ПІДЛІТКОВОГО

літнього і старечого віку. Проводить цілеспрямовану роботу серед населення щодо запобігання передчасному старінню. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує сучасні методи лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію геріатричної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-геріатра; показники захворюваності, інвалідності, смертності осіб старших вікових груп і шляхи їх зниження; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу у віковому аспекті; сучасну класифікацію хвороб; клінічні прояви і патогенез захворювань серцево-судинної системи, порушень мозкового та коронарного кровообігу, опорно-рухового апарату; методи діагностики, диференційної діагностики; лікування, реабілітації та профілактики при різноманітній патології; загальні і спеціальні методи обстеження; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

15. ЛІКАР-ГІНЕКОЛОГ ДИТЯЧОГО ТА ПІДЛІТКОВОГО

ВКУ	ВКУ
<p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної служби.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань гінекологічного профілю і порушень статевого розвитку дітей і підлітків, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Планує роботу, проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед батьків і підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гінеколога дитячого та підліткового віку; анатомо-</p>	<p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної служби.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань гінекологічного профілю і порушень статевого розвитку дітей і підлітків, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Планує роботу, проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед батьків і підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гінеколога дитячого та підліткового віку; анатомо-</p>

<p>фізіологічні особливості статевого розвитку дівчат; профілактику, клініку, діагностику гінекологічних захворювань; загальні та спеціальні методи обстеження; методи консервативного і хірургічного лікування та реабілітації хворих; сучасну класифікацію гінекологічних хвороб; методи невідкладної медичної допомоги при ювенільних кровотечах, пухлинах, апоплексії яєчників; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях гінекологічного профілю у дітей та підлітків; основи суміжних дисциплін (ендокринології, гематології, генетики тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>фізіологічні особливості статевого розвитку дівчат; профілактику, клініку, діагностику гінекологічних захворювань; загальні та спеціальні методи обстеження; методи консервативного і хірургічного лікування та реабілітації хворих; сучасну класифікацію гінекологічних хвороб; методи невідкладної медичної допомоги при ювенільних кровотечах, пухлинах, апоплексії яєчників; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях гінекологічного профілю у дітей та підлітків; основи суміжних дисциплін (ендокринології, гематології, генетики тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">16. ЛІКАР-ГІНЕКОЛОГ-ОНКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкологічної та гінекологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та диференціюю діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих онкогінекологічного профілю; надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після</p>	<p style="text-align: center;">16. ЛІКАР-ГІНЕКОЛОГ-ОНКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкологічної та гінекологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та диференціюю діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих онкогінекологічного профілю; надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після</p>

трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей та організовує консультації інших спеціалістів для хворих онкогінекологічного профілю. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере участь у пропаганді медичних та гігієнічних знань в організації протиракової пропаганди серед населення. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію онкологічної та гінекологічної допомоги населенню; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гінеколога-онколога; нормальну та патологічну анатомію тіла; морфологічну класифікацію передпухлинних процесів та пухлин; механізми канцерогенезу клітини, органа, організму; сучасну класифікацію злоякісних новоутворень; клініку, методи діагностики та лікування передпухлинних станів та пухлин; призначення біопсії в онкології; принципи первинної, вторинної та третинної профілактики злоякісних новоутворень; основи

трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей та організовує консультації інших спеціалістів для хворих онкогінекологічного профілю. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере участь у пропаганді медичних та гігієнічних знань в організації протиракової пропаганди серед населення. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію онкологічної та гінекологічної допомоги населенню; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гінеколога-онколога; нормальну та патологічну анатомію тіла; морфологічну класифікацію передпухлинних процесів та пухлин; механізми канцерогенезу клітини, органа, організму; сучасну класифікацію злоякісних новоутворень; клініку, методи діагностики та лікування передпухлинних станів та пухлин; призначення біопсії в онкології; принципи первинної, вторинної та третинної профілактики злоякісних

<p>трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях онкогінекологічного профілю; критерії визначення тимчасової та стійкої непрацездатності в онкології; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансерного спостереження за хворими; принципи роботи з апаратурою, яка застосовується при діагностиці і лікуванні онкологічних захворювань; основи суміжних дисциплін (анестезіологію, фізичні основи променевої терапії, радіологію, рентгенологію, клінічну фармакологію); правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>новоутворень; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях онкогінекологічного профілю; критерії визначення тимчасової та стійкої непрацездатності в онкології; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; організацію диспансерного спостереження за хворими; принципи роботи з апаратурою, яка застосовується при діагностиці і лікуванні онкологічних захворювань; основи суміжних дисциплін (анестезіологію, фізичні основи променевої терапії, радіологію, рентгенологію, клінічну фармакологію); правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">17. ЛІКАР-ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію дерматовенерологічної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дерматовенерологічного профілю, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в організації боротьби з поширенням венеричних та заразних шкірних хвороб, в пропаганді санітарно-гігієнічних знань з профілактики дерматовенерологічних хвороб. Проводить</p>	<p style="text-align: center;">17. ЛІКАР-ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію дерматовенерологічної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дерматовенерологічного профілю, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в організації боротьби з поширенням венеричних та заразних шкірних хвороб, в пропаганді санітарно-гігієнічних знань з профілактики дерматовенерологічних хвороб. Проводить</p>

консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома, а також організовує консультації спеціалістів для хворих дерматовенерологічного профілю. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; нормативні акти щодо організації боротьби з розповсюдженням венеричних та заразних шкірних хвороб; права, обов'язки і відповідальність лікаря-дерматовенеролога; інформаційні та Інтернет-технології; нормальну та патологічну анатомію тіла людини, гістологію та фізіологію шкіри і статевих органів; сучасну класифікацію хвороб дерматовенерологічного профілю; етіологію, патогенез, клініку, профілактику шкірних і венеричних хвороб; новоутворень шкіри та підшкірної клітковини; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування та диспансеризації хворих; організацію співпраці з епідеміологами, з акушерами-гінекологами, урологами; основи суміжних спеціальностей: терапії, неврології, гінекології, урології, імунології, фтизіатрії, інфекційних хвороб, вірусології; онкології, медичної генетики; правила оформлення медичної

консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома, а також організовує консультації спеціалістів для хворих дерматовенерологічного профілю. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; нормативні акти щодо організації боротьби з розповсюдженням венеричних та заразних шкірних хвороб; права, обов'язки і відповідальність лікаря-дерматовенеролога; інформаційні та Інтернет-технології; нормальну та патологічну анатомію тіла людини, гістологію та фізіологію шкіри і статевих органів; сучасну класифікацію хвороб дерматовенерологічного профілю; етіологію, патогенез, клініку, профілактику шкірних і венеричних хвороб; новоутворень шкіри та підшкірної клітковини; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування та диспансеризації хворих; організацію співпраці з епідеміологами, з акушерами-гінекологами, урологами; основи суміжних спеціальностей: терапії, неврології, гінекології, урології, імунології, фтизіатрії, інфекційних хвороб, вірусології; онкології, медичної генетики; правила оформлення медичної

<p>документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">19. ЛІКАР-ЕНДОКРИНОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ендокринологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих ендокринологічного профілю, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та</p>	<p style="text-align: center;">19. ЛІКАР-ЕНДОКРИНОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ендокринологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих ендокринологічного профілю, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та</p>

<p>нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію терапевтичної та ендокринологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи нормальної і патологічної анатомії, фізіології ендокринних органів, водно-електролітного обміну; основи фармакології; генетичні та імунологічні основи патології ендокринних органів; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; методи інтенсивної терапії та реанімації в ендокринології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в ендокринології; питання тимчасової і стійкої непрацездатності, організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"</u>.</p> <p>...</p>	<p>нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію терапевтичної та ендокринологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи нормальної і патологічної анатомії, фізіології ендокринних органів, водно-електролітного обміну; основи фармакології; генетичні та імунологічні основи патології ендокринних органів; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; методи інтенсивної терапії та реанімації в ендокринології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в ендокринології; питання тимчасової і стійкої непрацездатності, організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"</u>.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">20. ЛІКАР-ЕНДОКРИНОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ендокринологічної допомоги дітям.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації в межах своєї спеціальності. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу дітям з ендокринними захворюваннями. Здійснює</p>	<p style="text-align: center;">20. ЛІКАР-ЕНДОКРИНОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ендокринологічної допомоги дітям.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації в межах своєї спеціальності. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу дітям з ендокринними захворюваннями. Здійснює</p>

нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я і нормативні документа, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію ендокринологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої і невідкладної; служби інтенсивної терапії і реанімації в ендокринології; генетичні основи патології в ендокринологічній клініці, основи вчення про реактивність і алергію, імунологічні основи патології; основи водно-електролітного і мінерального обміну, кислотно-основної рівноваги; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації ендокринних захворювань у дітей; організацію диспансеризації; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в ендокринології; основи фармакотерапії в клініці ендокринних захворювань; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я і нормативні документа, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію ендокринологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої і невідкладної; служби інтенсивної терапії і реанімації в ендокринології; генетичні основи патології в ендокринологічній клініці, основи вчення про реактивність і алергію, імунологічні основи патології; основи водно-електролітного і мінерального обміну, кислотно-основної рівноваги; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації ендокринних захворювань у дітей; організацію диспансеризації; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в ендокринології; основи фармакотерапії в клініці ендокринних захворювань; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про

	забезпечення функціонування української мови як державної".
21. ЛІКАР ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ - СІМЕЙНИЙ ЛІКАР	21. ЛІКАР ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ - СІМЕЙНИЙ ЛІКАР
<p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-санітарної допомоги, орієнтується на міжнародні вимоги щодо основних компетенцій лікаря загальної практики - сімейного лікаря. Надає населенню первинну медичну допомогу; координує надання допомоги з іншими фахівцями первинної, вторинної і третинної медичної допомоги; організовує доступ до послуг у сфері охорони здоров'я, обирає ефективні та раціональні медичні маршрути пацієнта. Організовує медичну допомогу пацієнту з урахуванням усіх обставин, що впливають на стан здоров'я та/або перебіг захворювання, у тому числі, контексту сім'ї та громади; формує ефективні стосунки з пацієнтом на основі партнерства та поваги до особистості; забезпечує безперервність медичної допомоги з урахуванням потреб пацієнта; сприяє розширенню власних можливостей пацієнта. Оцінює епідеміологічні характеристики захворюваності населення та приймає відповідні рішення. Аналізує та враховує інформацію щодо обстеження пацієнта; розробляє план медичного обслуговування та узгоджує його з пацієнтом. Надає допомогу на ранніх недиференційованих стадіях захворювань, використовує фактор часу як інструмент дослідження пацієнта. Організовує та надає невідкладну медичну допомогу на догоспітальному етапі. Надає медичну допомогу пацієнту з декількома захворюваннями, у тому числі, при поєднанні гострих і хронічних захворювань, визначає тактику лікування</p>	<p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-санітарної допомоги, орієнтується на міжнародні вимоги щодо основних компетенцій лікаря загальної практики - сімейного лікаря. Надає населенню первинну медичну допомогу; координує надання допомоги з іншими фахівцями первинної, вторинної і третинної медичної допомоги; організовує доступ до послуг у сфері охорони здоров'я, обирає ефективні та раціональні медичні маршрути пацієнта. Організовує медичну допомогу пацієнту з урахуванням усіх обставин, що впливають на стан здоров'я та/або перебіг захворювання, у тому числі, контексту сім'ї та громади; формує ефективні стосунки з пацієнтом на основі партнерства та поваги до особистості; забезпечує безперервність медичної допомоги з урахуванням потреб пацієнта; сприяє розширенню власних можливостей пацієнта. Оцінює епідеміологічні характеристики захворюваності населення та приймає відповідні рішення. Аналізує та враховує інформацію щодо обстеження пацієнта; розробляє план медичного обслуговування та узгоджує його з пацієнтом. Надає допомогу на ранніх недиференційованих стадіях захворювань, використовує фактор часу як інструмент дослідження пацієнта. Організовує та надає невідкладну медичну допомогу на догоспітальному етапі. Надає медичну допомогу пацієнту з декількома захворюваннями, у тому числі, при поєднанні гострих і хронічних захворювань, визначає тактику лікування кожного з цих захворювань; узгоджує рекомендації лікарів-спеціалістів різних профілів та</p>

кожного з цих захворювань; узгоджує рекомендації лікарів-спеціалістів різних профілів та добирає індивідуальний комплекс лікувально-профілактичних заходів; враховує взаємодії лікарських засобів та пріоритетність проблем зі здоров'ям; забезпечує дотримання принципів раціональної фармакотерапії. **Визначає тимчасову непрацездатність та забезпечує своєчасне направлення пацієнта на експертизу тимчасової та стійкої непрацездатності.** Веде роботу щодо поширення медичних знань серед населення, зокрема, щодо запобігання захворюванням та їх ускладненням. Організовує проведення профілактичних щеплень. Пропагує здоровий спосіб життя. Координує процеси профілактики, лікування, догляду, паліативної та реабілітаційної допомоги. Приймає участь в організації медико-соціальної і психологічної допомоги самотнім, людям похилого віку, інвалідам та пацієнтам з хронічними захворюваннями. Використовує біо-психо-соціальну модель діяльності з урахуванням культурних та екзистенціальних характеристик пацієнта. Захищає у разі необхідності інтереси пацієнта у сфері охорони здоров'я. Дотримується принципів медичної деонтології та етики. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я первинного рівня; основи соціальної гігієни, організації охорони здоров'я, медичної психології та економіки відповідно до завдань управління охороною здоров'я населення своєї громади; основи загальнотеоретичних дисциплін в обсязі, необхідному для вирішення професійних завдань; анатоμο-фізіологічні та

добирає індивідуальний комплекс лікувально-профілактичних заходів; враховує взаємодії лікарських засобів та пріоритетність проблем зі здоров'ям; забезпечує дотримання принципів раціональної фармакотерапії. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Веде роботу щодо поширення медичних знань серед населення, зокрема, щодо запобігання захворюванням та їх ускладненням. Організовує проведення профілактичних щеплень. Пропагує здоровий спосіб життя. Координує процеси профілактики, лікування, догляду, паліативної та реабілітаційної допомоги. Приймає участь в організації медико-соціальної і психологічної допомоги самотнім, людям похилого віку, інвалідам та пацієнтам з хронічними захворюваннями. Використовує біо-психо-соціальну модель діяльності з урахуванням культурних та екзистенціальних характеристик пацієнта. Захищає у разі необхідності інтереси пацієнта у сфері охорони здоров'я. Дотримується принципів медичної деонтології та етики. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я первинного рівня; основи соціальної гігієни, організації охорони здоров'я, медичної психології та економіки відповідно до завдань управління охороною здоров'я населення своєї громади; основи загальнотеоретичних дисциплін в обсязі, необхідному для вирішення професійних завдань; анатоμο-фізіологічні та

психологічні особливості дорослих, дітей та осіб старшого віку; особливості розвитку дітей та підлітків; сучасну класифікацію хвороб; фактори ризику виникнення та перебіг найбільш поширених захворювань залежно від статі та віку; сучасні методи профілактики, діагностики та лікування цих захворювань у дорослих та дітей; основи медичної генетики; питання асептики та антисептики; методи протиепідемічного захисту населення; методи організації та надання невідкладної медичної допомоги; клініку, діагностику та принципи лікування невідкладних станів; медикаментозні методи лікування та профілактики, засновані на принципах доказової медицини; немедикаментозні методи лікування та профілактики; принцип медичної деонтології та етики; методи та організацію експертизи тимчасової та стійкої непрацездатності; основи медичної, професійної, соціальної та психологічної реабілітації; основи медичної інформатики; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

22. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги. Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з імунозалежною

психологічні особливості дорослих, дітей та осіб старшого віку; особливості розвитку дітей та підлітків; сучасну класифікацію хвороб; фактори ризику виникнення та перебіг найбільш поширених захворювань залежно від статі та віку; сучасні методи профілактики, діагностики та лікування цих захворювань у дорослих та дітей; основи медичної генетики; питання асептики та антисептики; методи протиепідемічного захисту населення; методи організації та надання невідкладної медичної допомоги; клініку, діагностику та принципи лікування невідкладних станів; медикаментозні методи лікування та профілактики, засновані на принципах доказової медицини; немедикаментозні методи лікування та профілактики; принцип медичної деонтології та етики; методи та організацію експертизи тимчасової та стійкої непрацездатності; основи медичної, професійної, соціальної та психологічної реабілітації; основи медичної інформатики; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

22. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги. Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з імунозалежною патологією, в тому числі

патологією, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностика лікування, реабілітації, організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. **Здійснює експертизу неприцездатності, бере участь у роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії.** Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, організовує і проводить консультації хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики імунозалежних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію імунологічної та алергологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога; показники діяльності імунологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги хворим з імунологічною патологією; основи імуногенетики, інфекційної імунології, імуноонкології, нейроімунології, імуноендокринології, трансплантаційної імунології, імунобіотехнології, імуногематології, клінічної імунології та алергології; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи,

швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностика лікування, реабілітації, організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, організовує і проводить консультації хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики імунозалежних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію імунологічної та алергологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога; показники діяльності імунологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги хворим з імунологічною патологією; основи імуногенетики, інфекційної імунології, імуноонкології, нейроімунології, імуноендокринології, трансплантаційної імунології, імунобіотехнології, імуногематології, клінічної імунології та алергології; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи, будову і функції окремих імунокомпетентних органів;

<p>будову і функції окремих імунокомпетентних органів; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах: вікові особливості функціонування Імунної системи; етіологію, патогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунодефіциту (СНІД); сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; дію на імунну систему несприятливих екологічних факторів, побічну дію лікувальних засобів; методи оцінки імунної системи за тестами I та II рівня; сучасні методи профілактики, специфічної і диференційної діагностики, імунотерапії, імуномодуляції, нетрадиційної терапії, реабілітації та диспансеризації при імунозалежних захворюваннях; методи діагностики і лікування, прогноз і запобігання імунним конфліктам при пересадках органів і тканин, патологічній вагітності, неплодності; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію і проведення профілактичних щеплень; невідкладну допомогу при виникненні поствакцинальних ускладнень; методи визначення тимчасової і стійкої непрацездатності, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах: вікові особливості функціонування Імунної системи; етіологію, патогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунодефіциту (СНІД); сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; дію на імунну систему несприятливих екологічних факторів, побічну дію лікувальних засобів; методи оцінки імунної системи за тестами I та II рівня; сучасні методи профілактики, специфічної і диференційної діагностики, імунотерапії, імуномодуляції, нетрадиційної терапії, реабілітації та диспансеризації при імунозалежних захворюваннях; методи діагностики і лікування, прогноз і запобігання імунним конфліктам при пересадках органів і тканин, патологічній вагітності, неплодності; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію і проведення профілактичних щеплень; невідкладну допомогу при виникненні поствакцинальних ускладнень; методи визначення тимчасової і стійкої непрацездатності, роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p>23. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p>	<p>23. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p>

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації. Організовує та проводить диспансеризацію дітей з імунною недостатністю. Надає хворим дітям швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями - спеціалістами педіатричної, ендокринологічної та інших спеціальностей, проводить консультації хворих дітей. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед батьків і дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію імунологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої та невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога дитячого; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи; будову і функції імунокомпетентних органів дитячого організму; особливості функціонування імунної системи у

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації. Організовує та проводить диспансеризацію дітей з імунною недостатністю. Надає хворим дітям швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями - спеціалістами педіатричної, ендокринологічної та інших спеціальностей, проводить консультації хворих дітей. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи.** Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед батьків і дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію імунологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої та невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога дитячого; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи; будову і функції імунокомпетентних органів дитячого організму; особливості функціонування імунної системи у

<p>дітей; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах; загальні і спеціальні методи імунологічних досліджень; основні правила оцінки та інтерпретації імуно- та алергограми; особливості проведення та календар профілактичних щеплень, можливі поствакцинальні ускладнення і невідкладну допомогу в разі їх виникнення; методи оцінки ефективності імунізації, визначення колективного імунітету; основні клінічні й лабораторні ознаки вродженої та набутої імунної недостатності у дітей та методи її терапії; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію диспансеризації дітей з імунною недостатністю; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>дітей; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах; загальні і спеціальні методи імунологічних досліджень; основні правила оцінки та інтерпретації імуно- та алергограми; особливості проведення та календар профілактичних щеплень, можливі поствакцинальні ускладнення і невідкладну допомогу в разі їх виникнення; методи оцінки ефективності імунізації, визначення колективного імунітету; основні клінічні й лабораторні ознаки вродженої та набутої імунної недостатності у дітей та методи її терапії; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію диспансеризації дітей з імунною недостатністю; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">24. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ КЛІНІЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з імунозалежною патологією, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики,</p>	<p style="text-align: center;">24. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ КЛІНІЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з імунозалежною патологією, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики,</p>

діагностики, лікування, реабілітації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Консультує хворих за направленнями лікарів Інших спеціальностей. Проводить імунопрофілактику інфекційних захворювань. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію імунологічної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги хворим з імунологічною та алергологічною патологією; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога клінічного; показники роботи установ клінічної імунології та алергології; основи клінічної імунології та алергології; антигени і алергени, їх властивості, різновиди; антитіла, їх значення в імунних процесах; етіологію, патогенез, клініку, сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; загальні і спеціальні методи дослідження; сучасні, методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, специфічної і неспецифічної імунотерапії, реабілітації та диспансеризації; організацію і проведення масових

діагностики, лікування, реабілітації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Консультує хворих за направленнями лікарів Інших спеціальностей. Проводить імунопрофілактику інфекційних захворювань. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію імунологічної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги хворим з імунологічною та алергологічною патологією; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога клінічного; показники роботи установ клінічної імунології та алергології; основи клінічної імунології та алергології; антигени і алергени, їх властивості, різновиди; антитіла, їх значення в імунних процесах; етіологію, патогенез, клініку, сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; загальні і спеціальні методи дослідження; сучасні, методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, специфічної і неспецифічної імунотерапії, реабілітації та диспансеризації; організацію і проведення масових

<p>імунологічних обстежень, профілактичних щеплень; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>імунологічних обстежень, профілактичних щеплень; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">25. ЛІКАР-ІНФЕКЦІОНІСТ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги інфекційним хворим.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з інфекційною патологією, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики, лікування інфекційних хвороб. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить протиепідемічні профілактичні заходи. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей та санітарно-епідеміологічною службою. Організовує і проводить консультації хворих. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в</p>	<p style="text-align: center;">25. ЛІКАР-ІНФЕКЦІОНІСТ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги інфекційним хворим.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з інфекційною патологією, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики, лікування інфекційних хвороб. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить протиепідемічні профілактичні заходи. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей та санітарно-епідеміологічною службою. Організовує і проводить консультації хворих. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання</p>

поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги інфекційним хворим, в тому числі швидкої і невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-інфекціоніста; загальну патологію інфекцій, закономірності розвитку інфекційного процесу, механізми імунітету та алергії, вікові особливості; сучасну еволюцію і зміну структури інфекційних хвороб; епідемічний процес, його особливості, ланки; сучасну класифікацію інфекційних хвороб; повільні інфекції; хвороби, на які поширюються "міжнародні медико-санітарні правила" ("особливо небезпечні", карантинні, конвенційні хвороби); патогенез і клініку інфекційної патології; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, специфічної, неспецифічної, патогенетичної терапії, реабілітації та диспансеризації; лікування невідкладних станів при інфекційних захворюваннях; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, дієтотерапії, показання, і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію проведення щеплень, протиепідемічних заходів; методи визначення непрацездатності, терміну карантину; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен

повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги інфекційним хворим, в тому числі швидкої і невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-інфекціоніста; загальну патологію інфекцій, закономірності розвитку інфекційного процесу, механізми імунітету та алергії, вікові особливості; сучасну еволюцію і зміну структури інфекційних хвороб; епідемічний процес, його особливості, ланки; сучасну класифікацію інфекційних хвороб; повільні інфекції; хвороби, на які поширюються "міжнародні медико-санітарні правила" ("особливо небезпечні", карантинні, конвенційні хвороби); патогенез і клініку інфекційної патології; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, специфічної, неспецифічної, патогенетичної терапії, реабілітації та диспансеризації; лікування невідкладних станів при інфекційних захворюваннях; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, дієтотерапії, показання, і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію проведення щеплень, протиепідемічних заходів; методи визначення непрацездатності, терміну карантину; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну

<p>володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"</u>.</p> <p>...</p>	<p>літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"</u>.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">26. ЛІКАР-ІНФЕКЦІОНІСТ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги інфекційним хворим.</p> <p>Надає спеціалізовану, швидко і невідкладну медичну допомогу дітям з інфекційними захворюваннями. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики і лікування інфекційних хвороб. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, з санітарно-епідеміологічною службою; організовує і проводить консультації хворих дітей. Проводить протиепідемічні профілактичні заходи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги</p>	<p style="text-align: center;">26. ЛІКАР-ІНФЕКЦІОНІСТ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги інфекційним хворим.</p> <p>Надає спеціалізовану, швидко і невідкладну медичну допомогу дітям з інфекційними захворюваннями. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики і лікування інфекційних хвороб. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, з санітарно-епідеміологічною службою; організовує і проводить консультації хворих дітей. Проводить протиепідемічні профілактичні заходи. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення.</p>

дітям з інфекційними захворюваннями, в тому числі швидкої і невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-інфекціоніста дитячого; анатоμο-фізіологічні особливості дитячого організму різного віку; основи біохімії, імунології, фізіологів патофізіології та інших загальномедичних дисциплін; показники гомеостазу, водно-електролітного обміну та кислотно-основної рівноваги в нормі і патології; епідеміологію дитячих інфекцій, етіологію, структуру; класифікацію клінічних форм інфекційних захворювань у дітей; патогенез і клініку інфекційної патології; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації при інфекційних хворобах у дітей; загальні і спеціальні методи досліджень; основи фармакотерапії, механізми дії основних груп лікарських речовин, показання та протипоказання до їх призначення, ускладнення; принципи етіотропної, патогенетичної дієтотерапії; організацію проведення щеплень; протиепідемічні заходи в осередку інфекції; найважливіші діагностичні і лікувальні методи, що застосовують в суміжних спеціальностях; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги дітям з інфекційними захворюваннями, в тому числі швидкої і невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-інфекціоніста дитячого; анатоμο-фізіологічні особливості дитячого організму різного віку; основи біохімії, імунології, фізіологів патофізіології та інших загальномедичних дисциплін; показники гомеостазу, водно-електролітного обміну та кислотно-основної рівноваги в нормі і патології; епідеміологію дитячих інфекцій, етіологію, структуру; класифікацію клінічних форм інфекційних захворювань у дітей; патогенез і клініку інфекційної патології; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації при інфекційних хворобах у дітей; загальні і спеціальні методи досліджень; основи фармакотерапії, механізми дії основних груп лікарських речовин, показання та протипоказання до їх призначення, ускладнення; принципи етіотропної, патогенетичної дієтотерапії; організацію проведення щеплень; протиепідемічні заходи в осередку інфекції; найважливіші діагностичні і лікувальні методи, що застосовують в суміжних спеціальностях; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови

	як державної".
<p style="text-align: center;">27. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим кардіологічного профілю, у тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та</p>	<p style="text-align: center;">27. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим кардіологічного профілю, у тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та</p>

нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я: організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії хворих на серцево-судинні захворювання; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання до проведення перкутанних коронарних втручань, а також операцій на серці та магістральних судинах; профілактику та лікування невідкладних станів. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"

Кваліфікаційні вимоги:

нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я: організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії хворих на серцево-судинні захворювання; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання до проведення перкутанних коронарних втручань, а також операцій на серці та магістральних судинах; профілактику та лікування невідкладних станів. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

Кваліфікаційні вимоги:

...

Лікар-кардіолог: вища освіта другого (магістерського)

<p>...</p> <p>Лікар-кардіолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина" або "Внутрішні хвороби" з подальшою спеціалізацією за фахом "Кардіологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.</p> <p>Лікар-кардіолог повинен:</p> <p>...</p> <p>знати профілактику і лікування невідкладних станів;</p> <p>- знати організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії, правила оформлення медичної документації;</p> <p>- знати основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога;</p> <p>- знати показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження, питання медико-соціальної експертизи та визначення критеріїв інвалідності у хворих із серцево-судинними захворюваннями;</p> <p>- знати і застосовувати методи реабілітації при кардіологічних захворюваннях, методи фізичної та медичної реабілітації, фізіотерапії та лікувальної фізкультури;</p> <p>...</p>	<p>рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина" або "Внутрішні хвороби" з подальшою спеціалізацією за фахом "Кардіологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.</p> <p>Лікар-кардіолог повинен:</p> <p>...</p> <p>знати профілактику і лікування невідкладних станів;</p> <p>- знати організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи, правила оформлення медичної документації;</p> <p>- знати основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога;</p> <p>- знати показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження, питання оцінювання повсякденного функціонування особи та визначення критеріїв інвалідності у хворих із серцево-судинними захворюваннями;</p> <p>- знати і застосовувати методи реабілітації при кардіологічних захворюваннях, методи фізичної та медичної реабілітації, фізіотерапії та лікувальної фізкультури;</p> <p>...</p>
28. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ-ЕЛЕКТРОФІЗІОЛОГ	28. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ-ЕЛЕКТРОФІЗІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим кардіологічного профілю, в тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Працює в катетеризаційній (електро-фізіологічній) лабораторії з метою проведення інвазивної діагностики та інвазивного і неінвазивного лікування порушень ритму серця й імплантації кардіальних пристроїв пацієнтам з порушеннями ритму серця. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим кардіологічного профілю, в тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Працює в катетеризаційній (електро-фізіологічній) лабораторії з метою проведення інвазивної діагностики та інвазивного і неінвазивного лікування порушень ритму серця й імплантації кардіальних пристроїв пацієнтам з порушеннями ритму серця. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та

управління та закладів охорони здоров'я: організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога електрофізіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії у хворих на серцево-судинні захворювання; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання для виконання ендокардіальних електрофізіологічних досліджень, абляцій, імплантацій пристроїв у дорослих пацієнтів; основи безпеки застосування ДІВ (джерел іонізуючого випромінювання); профілактику і лікування невідкладних станів. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я: організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога електрофізіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії у хворих на серцево-судинні захворювання; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання для виконання ендокардіальних електрофізіологічних досліджень, абляцій, імплантацій пристроїв у дорослих пацієнтів; основи безпеки застосування ДІВ (джерел іонізуючого випромінювання); профілактику і лікування невідкладних станів. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

<p>Лікар-кардіолог-електрофізіолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина" або "Внутрішні хвороби" з подальшою спеціалізацією за фахом "Кардіологія" та за фахом "Інвазивна електрофізіологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифікатів лікаря-кардіолога та лікаря-кардіолога-електрофізіолога. Без вимог до стажу роботи.</p> <p>Лікар-кардіолог-електрофізіолог повинен:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знати і застосовувати в діяльності чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління закладів охорони здоров'я, організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії, правила оформлення медичної документації, структуру кардіологічної допомоги, швидкої та невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в кардіологічній клініці; основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога-електрофізіолога; <p>...</p>	<p>Лікар-кардіолог-електрофізіолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина" або "Внутрішні хвороби" з подальшою спеціалізацією за фахом "Кардіологія" та за фахом "Інвазивна електрофізіологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифікатів лікаря-кардіолога та лікаря-кардіолога-електрофізіолога. Без вимог до стажу роботи.</p> <p>Лікар-кардіолог-електрофізіолог повинен:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знати і застосовувати в діяльності чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління закладів охорони здоров'я, організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи, правила оформлення медичної документації, структуру кардіологічної допомоги, швидкої та невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в кардіологічній клініці; основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога-електрофізіолога; <p>...</p>
<p style="text-align: center;">29. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ ІНТЕРВЕНЦІЙНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим</p>	<p style="text-align: center;">29. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ ІНТЕРВЕНЦІЙНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим</p>

кардіологічного профілю, в тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Працює в катетеризаційній ангіографічній лабораторії з метою проведення інвазивної діагностики та перкутанної терапії пацієнтам із ішемічною хворобою серця як плановим, так і ургентним. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки, збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я: організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології

кардіологічного профілю, в тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Працює в катетеризаційній ангіографічній лабораторії з метою проведення інвазивної діагностики та перкутанної терапії пацієнтам із ішемічною хворобою серця як плановим, так і ургентним. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки, збереження документації та носіїв діагностичних зображень. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я: організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх

органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії у хворих серцево-судинними захворюваннями; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання до перкутанних коронарних втручань, можливі ускладнення та методи їх лікування; методика перкутанних діагностичних (коронарографія, ангіографія периферичних судин) та лікувальних процедур (коронарне стентування, стентування периферичних артерій); показання та протипоказання до проведення операцій на серці та магістральних судинах і види таких операцій; профілактику та лікування невідкладних станів. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

Лікар-кардіолог інтервенційний: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина" або "Внутрішні хвороби" з подальшою спеціалізацією за фахом

зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії у хворих серцево-судинними захворюваннями; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання до перкутанних коронарних втручань, можливі ускладнення та методи їх лікування; методика перкутанних діагностичних (коронарографія, ангіографія периферичних судин) та лікувальних процедур (коронарне стентування, стентування периферичних артерій); показання та протипоказання до проведення операцій на серці та магістральних судинах і види таких операцій; профілактику та лікування невідкладних станів. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

Лікар-кардіолог інтервенційний: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина" або "Внутрішні хвороби" з подальшою спеціалізацією за фахом

<p>"Кардіологія" та за фахом "Інтервенційна кардіологія". Наявність сертифікатів лікаря-кардіолога та лікаря-кардіолога інтервенційного. Без вимог до стажу роботи.</p> <p>Лікар-кардіолог інтервенційний повинен:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знати і застосовувати в діяльності чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; структуру кардіологічної допомоги, швидкої та невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в кардіологічній клініці; основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога інтервенційного; <p>...</p>	<p>"Кардіологія" та за фахом "Інтервенційна кардіологія". Наявність сертифікатів лікаря-кардіолога та лікаря-кардіолога інтервенційного. Без вимог до стажу роботи.</p> <p>Лікар-кардіолог інтервенційний повинен:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знати і застосовувати в діяльності чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; структуру кардіологічної допомоги, швидкої та невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в кардіологічній клініці; основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога інтервенційного; <p>...</p>
<p>30. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіологічної допомоги дітям.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з кардіологічними захворюваннями, в тому числі ургентну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики (електрокардіографію, ехокардіографію, амбулаторний моніторинг ЕКГ, навантажувальні проби), лікування та реабілітації. Здійснює нагляд за ефективністю лікування, побічними реакціями / діями лікарських засобів.</p>	<p>30. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіологічної допомоги дітям.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з кардіологічними захворюваннями, в тому числі ургентну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики (електрокардіографію, ехокардіографію, амбулаторний моніторинг ЕКГ, навантажувальні проби), лікування та реабілітації. Здійснює нагляд за ефективністю лікування, побічними реакціями / діями лікарських засобів.</p>

Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики серцево-судинних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і кардіологічної служб; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога дитячого; основи доказової медицини; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів; базові поняття з ембріології та тератології, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму дитини; стандарти використання методів функціональної діагностики хвороб серцево-судинної системи; основи медичної генетики; принципи аналізу, інтерпретації результатів функціональних досліджень та складання обґрунтованого висновку; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи;

Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики серцево-судинних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і кардіологічної служб; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога дитячого; основи доказової медицини; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів; базові поняття з ембріології та тератології, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму дитини; стандарти використання методів функціональної діагностики хвороб серцево-судинної системи; основи медичної генетики; принципи аналізу, інтерпретації результатів функціональних досліджень та складання обґрунтованого висновку; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи; сучасну класифікацію, клініку,

сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику кардіологічних хвороб, сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію та профілактику в дитячій кардіології; основи інвазивної кардіології та електрофізіології (діагностика, інвазивні та неінвазивні методи лікування аритмій); основи фармакотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії, лікування та профілактику невідкладних станів у дитячій кардіології; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; правила оформлення медичної документації. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

Лікар-кардіолог дитячий: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Дитяча кардіологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-кардіолог дитячий повинен:

...

- володіти основами інтенсивної терапії і реанімації в дитячій кардіології;

- знати організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**;

діагностику, диференційну діагностику кардіологічних хвороб, сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію та профілактику в дитячій кардіології; основи інвазивної кардіології та електрофізіології (діагностика, інвазивні та неінвазивні методи лікування аритмій); основи фармакотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії, лікування та профілактику невідкладних станів у дитячій кардіології; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; правила оформлення медичної документації. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

Лікар-кардіолог дитячий: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Дитяча кардіологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-кардіолог дитячий повинен:

...

- володіти основами інтенсивної терапії і реанімації в дитячій кардіології;

- знати організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання**

<p>- вміти оцінювати стан серцево-судинної системи дитини, проводити повний клінічний огляд дитини, визначати необхідний обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень та організувати своєчасне їх виконання, а також оцінювати результати цих досліджень;</p> <p>...</p>	<p>повсякденного функціонування особи;</p> <p>- вміти оцінювати стан серцево-судинної системи дитини, проводити повний клінічний огляд дитини, визначати необхідний обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень та організувати своєчасне їх виконання, а також оцінювати результати цих досліджень;</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">31. ЛІКАР-КАРДІОРЕВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіоревматологічної допомоги дітям.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з кардіоревматологічними захворюваннями, в тому числі швидко та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-спеціалістами педіатричного, хірургічного, ендокринологічного, імунологічного профілів тощо. Проводить і організовує консультації хворих дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики серцево-судинних і ревматичних захворювань. Постійно удосконалює свій</p>	<p style="text-align: center;">31. ЛІКАР-КАРДІОРЕВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіоревматологічної допомоги дітям.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з кардіоревматологічними захворюваннями, в тому числі швидко та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-спеціалістами педіатричного, хірургічного, ендокринологічного, імунологічного профілів тощо. Проводить і організовує консультації хворих дітей. Здійснює медичну експертизу з тимчасової втрати професійної працездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної</p>

професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і кардіоревматологічної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіоревматолога дитячого; показники роботи дитячих закладів охорони здоров'я, диспансерного нагляду і лікарського контролю; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем дитини; сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику кардіоревматологічних хвороб; сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію, профілактику та диспансеризацію в дитячій кардіоревматології; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи і апарату руху у хворих ревматичними захворюваннями; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії і реанімації в дитячій кардіоревматології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики серцево-судинних і ревматичних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і кардіоревматологічної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіоревматолога дитячого; показники роботи дитячих закладів охорони здоров'я, диспансерного нагляду і лікарського контролю; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем дитини; сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику кардіоревматологічних хвороб; сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію, профілактику та диспансеризацію в дитячій кардіоревматології; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи і апарату руху у хворих ревматичними захворюваннями; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії і реанімації в дитячій кардіоревматології; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови

...	як державної". ...
<p style="text-align: center;">32. ЛІКАР-КОМБУСТІОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що означають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію травматологічної та хірургічної допомоги дорослому і дитячому населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Визначає необхідність застосування спеціальних методів дослідження. Обґрунтовує схему, план і тактику лікування хворого. Розробляє план підготовки хворого до операції, здійснює підготовку всіх функціональних систем організму ураженого до операції, визначає послідовність і відновлення ушкодженого шкірного покриву і використання і донорських місць, особливо при тяжких опіках. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Розробляє план і запобігання інфекційних та післяопераційних ускладнень. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної медичної допомоги при групових та масових ураженнях. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний</p>	<p style="text-align: center;">32. ЛІКАР-КОМБУСТІОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що означають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію травматологічної та хірургічної допомоги дорослому і дитячому населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Визначає необхідність застосування спеціальних методів дослідження. Обґрунтовує схему, план і тактику лікування хворого. Розробляє план підготовки хворого до операції, здійснює підготовку всіх функціональних систем організму ураженого до операції, визначає послідовність і відновлення ушкодженого шкірного покриву і використання і донорських місць, особливо при тяжких опіках. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Розробляє план і запобігання інфекційних та післяопераційних ускладнень. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної медичної допомоги при групових та масових ураженнях. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної</p>

рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги дорослому і дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-комбустіолога; організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги; показники роботи закладів охорони здоров'я; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дорослого і дитини; патофізіологію розвитку окремих стадій опікової хвороби, принципи та методи лікування хворих; патофізіологію та морфологію опікової рани, стадії та періоди її розвитку, закономірності відновлення шкіри як органа; закономірності розвитку опікової інфекції, її клінічні прояви, профілактику і лікування; питання асептики та антисептики в комбустіології, особливості госпітальної та перехресної інспекції; патофізіологію термічної травми органів дихання; механізми порушень процесів обміну речовин та кровообігу при опіковій хворобі; профілактику та лікування опікового виснаження; загальні та функціональні методи дослідження в комбустіології, принципи використання спеціальних методів; питання інтенсивної терапії та реанімації у дорослих і дітей, їх особливості у осіб літнього і старечого віку; основи раціональної інфузійної та трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при

команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги дорослому і дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-комбустіолога; організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги; показники роботи закладів охорони здоров'я; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дорослого і дитини; патофізіологію розвитку окремих стадій опікової хвороби, принципи та методи лікування хворих; патофізіологію та морфологію опікової рани, стадії та періоди її розвитку, закономірності відновлення шкіри як органа; закономірності розвитку опікової інфекції, її клінічні прояви, профілактику і лікування; питання асептики та антисептики в комбустіології, особливості госпітальної та перехресної інспекції; патофізіологію термічної травми органів дихання; механізми порушень процесів обміну речовин та кровообігу при опіковій хворобі; профілактику та лікування опікового виснаження; загальні та функціональні методи дослідження в комбустіології, принципи використання спеціальних методів; питання інтенсивної терапії та реанімації у дорослих і дітей, їх особливості у осіб літнього і старечого віку; основи раціональної інфузійної та трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, шоківих станах та опіковій хворобі; порушення

<p>масивних кровотечах, шоківих станах та опіковій хворобі; порушення імунного стану при опіках; методи лікування опікових ран та оперативного лікування глибоких опіків, показання до проведення пластичних операцій на шкірі; фізіотерапевтичні методи та лікувальну фізкультуру в комбустіології; питання тимчасової та стійкої непрацездатності в комбустіології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організаційні принципи проведення лікування при групових та масових ураженнях, основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>імунного стану при опіках; методи лікування опікових ран та оперативного лікування глибоких опіків, показання до проведення пластичних операцій на шкірі; фізіотерапевтичні методи та лікувальну фізкультуру в комбустіології; питання тимчасової та стійкої непрацездатності в комбустіології; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; організаційні принципи проведення лікування при групових та масових ураженнях, основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">34. ЛІКАР-НАРКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію наркологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих на алкоголізм, наркоманію та токсикоманію, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Бере активну участь у поширенні</p>	<p style="text-align: center;">34. ЛІКАР-НАРКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію наркологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих на алкоголізм, наркоманію та токсикоманію, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Бере активну участь у поширенні</p>

медичних знань серед населення з метою запобігання зловживанням спиртними напоями, наркотиками та токсичними розчинами, тютюном. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою серед медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію наркологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нарколога; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію роботи лікарсько-консультативної та **медико-соціальної експертної комісії**; етіопатогенез, клініку, методи лікування та профілактики алкоголізму, алкогольних психозів, наркоманії і токсикоманії; загальні принципи рефлексотерапії, психотерапії, соціальної реабілітації, реадaptaції наркологічних хворих; невідкладну допомогу; діагностику, терапію основних невротичних порушень; пов'язаних з хронічним алкоголізмом, наркоманією та токсикоманією; основи суміжних дисциплін (психіатрію, дитячу та підліткову психіатрію, неврологію, терапію, нейрофізіологію, медичну психологію, клінічну фармакологію); етіопатогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунodefіциту

медичних знань серед населення з метою запобігання зловживанням спиртними напоями, наркотиками та токсичними розчинами, тютюном. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою серед медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію наркологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нарколога; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; етіопатогенез, клініку, методи лікування та профілактики алкоголізму, алкогольних психозів, наркоманії і токсикоманії; загальні принципи рефлексотерапії, психотерапії, соціальної реабілітації, реадaptaції наркологічних хворих; невідкладну допомогу; діагностику, терапію основних невротичних порушень; пов'язаних з хронічним алкоголізмом, наркоманією та токсикоманією; основи суміжних дисциплін (психіатрію, дитячу та підліткову психіатрію, неврологію, терапію, нейрофізіологію, медичну психологію, клінічну фармакологію); етіопатогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунodefіциту (СНІД);

<p>(СНІД); методи пропаганди здорового і тверезого способу життя, СНІД та його профілактику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>методи пропаганди здорового і тверезого способу життя, СНІД та його профілактику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">35. ЛІКАР-НАРКОЛОГ ДІЛЬНИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію наркологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих на алкоголізм, наркоманію та токсикоманію, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу, проводить постійний диспансерний нагляд, вирішує питання щодо примусового лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Співпрацює з педагогічними колективами шкіл, ПТУ та співробітниками громадських установ. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з метою запобігання зловживанням спиртними напоями, наркотиками та токсичними розчинами, тютюном. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">35. ЛІКАР-НАРКОЛОГ ДІЛЬНИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію наркологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих на алкоголізм, наркоманію та токсикоманію, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу, проводить постійний диспансерний нагляд, вирішує питання щодо примусового лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Співпрацює з педагогічними колективами шкіл, ПТУ та співробітниками громадських установ. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з метою запобігання зловживанням спиртними напоями, наркотиками та токсичними розчинами, тютюном. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної</p>

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію наркологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нарколога; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію роботи лікарсько-консультативної та **медико-соціальної експертної комісії**; етіопатогенез клініку, методи лікування та профілактики алкоголізму, алкогольних психозів, наркоманії і токсикоманії; загальні принципи рефлексотерапії, психотерапії, соціальної реабілітації, реадaptaції наркологічних хворих; невідкладну допомогу; діагностику, терапію основних невротичних порушень, пов'язаних з хронічним алкоголізмом, наркоманією та токсикоманією; основи суміжних дисциплін (психіатрію, дитячу та підліткову психіатрію, неврологію, терапію, нейрофізіологію, медичну психологію, клінічну фармакологію); етіопатогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунodefіциту (СНІД); методи пропаганди здорового і тверезого способу життя, СНІД та його профілактику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію наркологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нарколога; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; етіопатогенез клініку, методи лікування та профілактики алкоголізму, алкогольних психозів, наркоманії і токсикоманії; загальні принципи рефлексотерапії, психотерапії, соціальної реабілітації, реадaptaції наркологічних хворих; невідкладну допомогу; діагностику, терапію основних невротичних порушень, пов'язаних з хронічним алкоголізмом, наркоманією та токсикоманією; основи суміжних дисциплін (психіатрію, дитячу та підліткову психіатрію, неврологію, терапію, нейрофізіологію, медичну психологію, клінічну фармакологію); етіопатогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунodefіциту (СНІД); методи пропаганди здорового і тверезого способу життя, СНІД та його профілактику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

	...
<p style="text-align: center;">37. ЛІКАР-НЕВРОПАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію неврологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації неврологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну допомогу. Визначає програму реабілітаційних заходів. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Вирішує питання щодо працездатності хворого. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить її аналіз. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію неврологічної і нейрохірургічної допомоги; роботу швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-невропатолога;</p>	<p style="text-align: center;">37. ЛІКАР-НЕВРОПАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію неврологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації неврологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну допомогу. Визначає програму реабілітаційних заходів. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить її аналіз. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію неврологічної і нейрохірургічної допомоги; роботу швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-невропатолога; нормальну та патологічну фізіологію центральної і</p>

<p>нормальну та патологічну фізіологію центральної і периферичної нервової системи; ембріологію, анатомію та топографічну анатомію центральної, периферичної і вегетативної нервової системи; причини виникнення патологічних процесів, механізми їх розвитку; клінічну симптоматику неврологічних захворювань; їх профілактику, Діагностику лікування, а також клінічну симптоматику суміжних станів у невропатології; питання диспансеризації; загальні і функціональні методи дослідження; основи фармакотерапії в клініці нервових захворювань; основи імунобіології; питання генетики в неврології; показання і протипоказання до хірургічного лікування; застосування фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>периферичної нервової системи; ембріологію, анатомію та топографічну анатомію центральної, периферичної і вегетативної нервової системи; причини виникнення патологічних процесів, механізми їх розвитку; клінічну симптоматику неврологічних захворювань; їх профілактику, Діагностику лікування, а також клінічну симптоматику суміжних станів у невропатології; питання диспансеризації; загальні і функціональні методи дослідження; основи фармакотерапії в клініці нервових захворювань; основи імунобіології; питання генетики в неврології; показання і протипоказання до хірургічного лікування; застосування фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">38. ЛІКАР-НЕВРОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, які визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію неврологічної допомоги дитячому населенню.</p> <p>Оцінює фізичний та нервово-психічний розвиток дитини. Визначає групи здоров'я та ризику, надає рекомендації щодо виховання та харчування дитини.</p>	<p style="text-align: center;">38. ЛІКАР-НЕВРОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, які визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію неврологічної допомоги дитячому населенню.</p> <p>Оцінює фізичний та нервово-психічний розвиток дитини. Визначає групи здоров'я та ризику, надає рекомендації щодо виховання та харчування дитини. Застосовує сучасні методи</p>

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей неврологічного профілю. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документа, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію неврологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-невролога дитячого; медичні показання та порядок видачі медичних висновків дітям-інвалідам; показання та протипоказання до проведення профілактичних щеплень; питання анатомії, гістології, біохімії, імунології, генетики та інших загальних медичних проблем; питання фізіології і патофізіології систем кровообігу, дихання, травлення, сечовиділення, залоз внутрішньої секреції; водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; етіологію, патогенез, клінічні прояви, сучасні методи лікування та профілактики захворювань нервової систем у дітей; захворювання: нервової системи у новонароджених і дітей раннього дитячого віку; спадкові інфекційні і інфекційно-алергічні захворювання нервової системи; сучасні методи обстеження; диспансеризацію хворих дітей; сучасну класифікацію основних дитячих захворювань неврологічного профілю; показання і протипоказання до санаторно-курортного

профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей неврологічного профілю. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документа, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію неврологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-невролога дитячого; медичні показання та порядок видачі медичних висновків дітям-інвалідам; показання та протипоказання до проведення профілактичних щеплень; питання анатомії, гістології, біохімії, імунології, генетики та інших загальних медичних проблем; питання фізіології і патофізіології систем кровообігу, дихання, травлення, сечовиділення, залоз внутрішньої секреції; водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; етіологію, патогенез, клінічні прояви, сучасні методи лікування та профілактики захворювань нервової систем у дітей; захворювання: нервової системи у новонароджених і дітей раннього дитячого віку; спадкові інфекційні і інфекційно-алергічні захворювання нервової системи; сучасні методи обстеження; диспансеризацію хворих дітей; сучасну класифікацію основних дитячих захворювань неврологічного профілю; показання і протипоказання до санаторно-

<p>лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">39. ЛІКАР-НЕЙРОХІРУРГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію нейрохірургічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань центральної та периферичної нервової системи. Надає необхідну швидку і невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Застосовує спеціальні методи дослідження. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить диференційну діагностику основних нейрохірургічних захворювань, обґрунтовує клінічний діагноз, вирішує питання доцільності госпіталізації, організовує її. Обґрунтовує схему, план і тактику обстеження і лікування хворих, показання та протипоказання до операції, план її підготовки. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого, профілактику можливих ускладнень. Працює в тісному контакті з</p>	<p style="text-align: center;">39. ЛІКАР-НЕЙРОХІРУРГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію нейрохірургічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань центральної та периферичної нервової системи. Надає необхідну швидку і невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Застосовує спеціальні методи дослідження. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить диференційну діагностику основних нейрохірургічних захворювань, обґрунтовує клінічний діагноз, вирішує питання доцільності госпіталізації, організовує її. Обґрунтовує схему, план і тактику обстеження і лікування хворих, показання та протипоказання до операції, план її підготовки. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого, профілактику можливих ускладнень. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами.</p>

суміжними спеціалістами та службами. Надає невідкладну допомогу при групових та масових ураженнях. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію нейрохірургічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нейрохірурга; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну анатомію центральної та периферичної нервової системи у віковому аспекті; нормальну та патологічну фізіологію центральної та периферичної нервової системи; константи гомеостазу, водноелектролітного обміну; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію нейрохірургічних захворювань; принципи інтенсивної терапії та реанімації; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та нейрохірургічних втручаннях; основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; принципи і методи відновлювального лікування; принципи дієтології в нейрохірургії; показання і протипоказання до санаторно-

Надає невідкладну допомогу при групових та масових ураженнях. Здійснює медичну експертизу з тимчасової **непрацездатності**. У випадках виявлення ознак **стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи**. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з **оцінювання повсякденного функціонування особи**. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію нейрохірургічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нейрохірурга; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; топографічну анатомію центральної та периферичної нервової системи у віковому аспекті; нормальну та патологічну фізіологію центральної та периферичної нервової системи; константи гомеостазу, водноелектролітного обміну; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію нейрохірургічних захворювань; принципи інтенсивної терапії та реанімації; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та нейрохірургічних втручаннях; основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; принципи і методи відновлювального лікування; принципи дієтології в нейрохірургії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила

<p>курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону</u> України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">40. ЛІКАР-НЕЙРОХІРУРГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію нейрохірургічної допомоги дитячому населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації дітей різних вікових груп з нейрохірургічними захворюваннями. Надає хворим дітям необхідну швидку та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Розробляє тактику, план обстеження і лікування хворих дітей, підготовки їх до екстреної або планової операції, проведення операції, післяопераційного ведення, профілактики можливих ускладнень та організовує їх виконання. Застосовує спеціальні методи дослідження, аналізує їх результати. Здійснює нагляд побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в контакт з суміжними спеціалістами. Бере участь в ліквідації наслідків масових уражень дітей в екстремальних ситуаціях. Додержується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього</p>	<p style="text-align: center;">40. ЛІКАР-НЕЙРОХІРУРГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію нейрохірургічної допомоги дитячому населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації дітей різних вікових груп з нейрохірургічними захворюваннями. Надає хворим дітям необхідну швидку та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Розробляє тактику, план обстеження і лікування хворих дітей, підготовки їх до екстреної або планової операції, проведення операції, післяопераційного ведення, профілактики можливих ускладнень та організовує їх виконання. Застосовує спеціальні методи дослідження, аналізує їх результати. Здійснює нагляд побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в контакт з суміжними спеціалістами. Бере участь в ліквідації наслідків масових уражень дітей в екстремальних ситуаціях. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення</p>

медичного персоналу, планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію нейрохірургічної допомоги дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нейрохірурга дитячого; топографічну анатомію, основи нормальної та патологічної фізіології центральної та периферичної нервової системи; взаємозв'язок та рівні регуляції функціональних систем дитячого організму; методи надання невідкладної допомога дітям; причини і механізми виникнення та клінічну симптоматику, профілактику, диференційну діагностику, методи хірургічного лікування нейрохірургічних захворювань та суміжних станів у дітей різних вікових груп; показання та протипоказання до застосування методів дослід у нейрохірургії, можливі ускладнення та їх ліквідацію; принципи підготовки до операцій та ведення післяопераційного періоду; принципи і методи знеболювання у нейрохірургії; принципи і методи відновлювального лікування; принципи інтенсивної терапії та реанімації; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та нейрохірургічних втручаннях у дітей; основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; сучасну класифікацію нейрохірургічних захворювань; принципи дієтології в нейрохірургії; показання і протипоказання до

ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Додержується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу, планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію нейрохірургічної допомоги дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нейрохірурга дитячого; топографічну анатомію, основи нормальної та патологічної фізіології центральної та периферичної нервової системи; взаємозв'язок та рівні регуляції функціональних систем дитячого організму; методи надання невідкладної допомога дітям; причини і механізми виникнення та клінічну симптоматику, профілактику, диференційну діагностику, методи хірургічного лікування нейрохірургічних захворювань та суміжних станів у дітей різних вікових груп; показання та протипоказання до застосування методів дослід у нейрохірургії, можливі ускладнення та їх ліквідацію; принципи підготовки до операцій та ведення післяопераційного періоду; принципи і методи знеболювання у нейрохірургії; принципи і методи відновлювального лікування; принципи інтенсивної терапії та реанімації; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та нейрохірургічних втручаннях у дітей; основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; сучасну класифікацію нейрохірургічних захворювань; принципи дієтології в нейрохірургії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної

<p>санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">41. ЛІКАР-НЕФРОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної і нефрологічної допомоги населенню.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим нефрологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Впроваджує в практику і сучасні методи профілактики, діагностики і лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Працює в тісному контакті з лікарями терапевтичного, онкологічного, хірургічного профілів, з іншими службами і організаціями. Проводить консультації за направленнями спеціалістів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний</p>	<p style="text-align: center;">41. ЛІКАР-НЕФРОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної і нефрологічної допомоги населенню.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим нефрологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Впроваджує в практику і сучасні методи профілактики, діагностики і лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Працює в тісному контакті з лікарями терапевтичного, онкологічного, хірургічного профілів, з іншими службами і організаціями. Проводить консультації за направленнями спеціалістів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної</p>

рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; принципи організації нефрологічної допомоги на різних рівнях її надання; основи права в медицині; основи страхової медицини; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нефролога; статистично-звітну документацію діяльності відділення (центру) нефрології та діалізу, інтенсивної нефрології, статистичні методи оцінки показників цієї діяльності; організацію роботи закладу охорони здоров'я та невідкладної допомоги і диспансеризації нефрологічних хворих; питання тимчасової непрацездатності та інвалідизації хворих з гострими пошкодженнями нирок та хронічною хворобою нирок (ХХН), **організацію медико-соціальної експертизи** та документи, що їх регламентують; теорію і практику доказової медицини; нормальну і патологічну анатомію органів черевної порожнини і заочеревинного простору, фізіологію сечовидільної системи; гомеостаз в нормі і при патології нирок; основи імунології та реактивності організму; клінічну симптоматику, етіологію, патогенез, діагностику, профілактику та лікування основних захворювань нирок; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування "штучної нирки"; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при

команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; принципи організації нефрологічної допомоги на різних рівнях її надання; основи права в медицині; основи страхової медицини; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нефролога; статистично-звітну документацію діяльності відділення (центру) нефрології та діалізу, інтенсивної нефрології, статистичні методи оцінки показників цієї діяльності; організацію роботи закладу охорони здоров'я та невідкладної допомоги і диспансеризації нефрологічних хворих; питання тимчасової непрацездатності та інвалідизації хворих з гострими пошкодженнями нирок та хронічною хворобою нирок (ХХН), **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи** та документи, що їх регламентують; теорію і практику доказової медицини; нормальну і патологічну анатомію органів черевної порожнини і заочеревинного простору, фізіологію сечовидільної системи; гомеостаз в нормі і при патології нирок; основи імунології та реактивності організму; клінічну симптоматику, етіологію, патогенез, діагностику, профілактику та лікування основних захворювань нирок; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування "штучної нирки"; основи трансфузійної терапії, зокрема

<p>масивних кровотечах та захворюваннях нефрологічного профілю; сучасну класифікацію хвороб; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію; курортне лікування, лікувальну фізкультуру при хворобах нирок; ентеросорбцію, гемосорбцію, плазмаферез; показання і протипоказання до пересадки нирки; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; принципи диспансеризації хворих, зокрема з пересадженою ниркою та тих, що знаходяться на хронічному гемодіалізі; особливості надання медичної допомоги у надзвичайних ситуаціях; основи інтенсивної терапії та реанімації; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"</u>.</p> <p>...</p>	<p>особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях нефрологічного профілю; сучасну класифікацію хвороб; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію; курортне лікування, лікувальну фізкультуру при хворобах нирок; ентеросорбцію, гемосорбцію, плазмаферез; показання і протипоказання до пересадки нирки; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; принципи диспансеризації хворих, зокрема з пересадженою ниркою та тих, що знаходяться на хронічному гемодіалізі; особливості надання медичної допомоги у надзвичайних ситуаціях; основи інтенсивної терапії та реанімації; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до <u>Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"</u>.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">42. ЛІКАР-НЕФРОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію нефрологічної допомоги дитячому населенню.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим дітям нефрологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними</p>	<p style="text-align: center;">42. ЛІКАР-НЕФРОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію нефрологічної допомоги дитячому населенню.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим дітям нефрологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними</p>

реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство з питань охорони здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; принципи організації педіатричної та нефрологічної допомоги дітям на різних рівнях її надання; статистично-звітну документацію діяльності відділення (центру); основи права в медицині; основи страхової медицини; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нефролога дитячого; організацію роботи закладу охорони здоров'я та невідкладної допомоги і диспансеризації нефрологічних хворих; питання інвалідизації хворих з патологією нирок, **організацію медико-соціальної експертизи** та документи, що їх регламентують; нормальну і патологічну анатомію органів черевної порожнини і заочеревинного простору, ембріологію та фізіологію сечовидільної системи; гомеостаз в нормі і при патології нирок; основи імунології та реактивності організму; клінічну симптоматику, етіологію,

реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство з питань охорони здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; принципи організації педіатричної та нефрологічної допомоги дітям на різних рівнях її надання; статистично-звітну документацію діяльності відділення (центру); основи права в медицині; основи страхової медицини; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нефролога дитячого; організацію роботи закладу охорони здоров'я та невідкладної допомоги і диспансеризації нефрологічних хворих; питання інвалідизації хворих з патологією нирок, **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи** та документи, що їх регламентують; нормальну і патологічну анатомію органів черевної порожнини і заочеревинного простору, ембріологію та фізіологію сечовидільної системи; гомеостаз в нормі і при патології нирок; основи імунології та

патогенез, діагностику, профілактику та лікування основних захворювань нирок, особливості їх перебігу у дітей; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування "штучної нирки"; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях нефрологічного профілю у дітей; сучасну класифікацію хвороб; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію, курортне лікування, лікувальну фізкультуру при хворобах нирок; ентеросорбцію, гемосорбцію, плазмаферез; показання і протипоказання до пересадки нирки; принципи диспансеризації хворих, зокрема з пересадженою ниркою та тих, що знаходяться на хронічному гемодіалізі; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

реактивності організму; клінічну симптоматику, етіологію, патогенез, діагностику, профілактику та лікування основних захворювань нирок, особливості їх перебігу у дітей; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування "штучної нирки"; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях нефрологічного профілю у дітей; сучасну класифікацію хвороб; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію, курортне лікування, лікувальну фізкультуру при хворобах нирок; ентеросорбцію, гемосорбцію, плазмаферез; показання і протипоказання до пересадки нирки; принципи диспансеризації хворих, зокрема з пересадженою ниркою та тих, що знаходяться на хронічному гемодіалізі; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

43. ЛІКАР-ОНКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкологічної допомоги населенню.

43. ЛІКАР-ОНКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкологічних хворих, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в роботі протиракових експертних комісій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь у поширенні медичних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію онкологічної допомоги населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-онколога; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; сучасну статистичну, клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; епідеміологію онкологічних захворювань; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, імунології та фармакології; етіологію та патогенез пухлин, закономірності їх метастазування; профілактику з клініку, діагностику,

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкологічних хворих, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в роботі протиракових експертних комісій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь у поширенні медичних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію онкологічної допомоги населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-онколога; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; сучасну статистичну, клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; епідеміологію онкологічних захворювань; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, імунології та фармакології; етіологію та патогенез пухлин, закономірності їх метастазування; профілактику з

<p>лікування, реабілітацію та диспансеризацію онкологічних хворих; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в онкології; показання та протипоказання до застосування хірургічного втручання., променевої терапії та хіміотерапії; основи рентгенології та радіології., форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>клініку, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію онкологічних хворих; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в онкології; показання та протипоказання до застосування хірургічного втручання., променевої терапії та хіміотерапії; основи рентгенології та радіології., форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">44. ЛІКАР-ОНКОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію хірургічної та онкологічної допомоги дитячому населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкологічних хворих, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в роботі протиракових експертних комісій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь у поширенні медичних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Веде лікарську</p>	<p style="text-align: center;">44. ЛІКАР-ОНКОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію хірургічної та онкологічної допомоги дитячому населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкологічних хворих, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в роботі протиракових експертних комісій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-</p>

документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та онкологічної допомоги дитячому населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-онколога дитячого; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; сучасну статистичну, клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; епідеміологію онкологічних захворювань; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, імунології та фармакології; етіологію та патогенез пухлин, закономірності їх метастазування; профілактику, клініку, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію онкологічних хворих дітей; вплив генетичних факторів на онкозахворювання у дітей; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в онкології; основи рентгенології та радіології; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"

...

консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь у поширенні медичних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та онкологічної допомоги дитячому населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-онколога дитячого; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; сучасну статистичну, клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; епідеміологію онкологічних захворювань; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, імунології та фармакології; етіологію та патогенез пухлин, закономірності їх метастазування; профілактику, клініку, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію онкологічних хворих дітей; вплив генетичних факторів на онкозахворювання у дітей; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в онкології; основи рентгенології та радіології; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"

	...
<p style="text-align: center;">45. ЛІКАР-ОРТОПЕД-ТРАВМАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію ортопедотравматологічної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики лікування, реабілітації та диспансеризації хворих із захворюваннями та травмами опорно-рухової системи. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз причин інвалідності внаслідок травм і ортопедичних захворювань. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та закладів охорони здоров'я; організацію</p>	<p style="text-align: center;">45. ЛІКАР-ОРТОПЕД-ТРАВМАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію ортопедотравматологічної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики лікування, реабілітації та диспансеризації хворих із захворюваннями та травмами опорно-рухової системи. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз причин інвалідності внаслідок травм і ортопедичних захворювань. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та закладів охорони здоров'я; організацію ортопедотравматологічної допомоги; в тому числі швидкої та</p>

ортопедотравматологічної допомоги; в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ортопеда-травматолога; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу; питання тимчасової та стійкої непрацездатності, роботу лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; клініку, сучасні методи діагностики та лікування захворювань опорно-рухового апарату; спеціальні загальні та функціональні методи дослідження хворого, методи гіпсової техніки та протезування; питання інтенсивної терапії, реанімації, фізіотерапії та відновлювального лікування в травматології і ортопедії; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях та травмах опорно-рухової системи; організаційні принципи військово-польової хірургії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ортопеда-травматолога; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу; питання тимчасової та стійкої непрацездатності, роботу лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; клініку, сучасні методи діагностики та лікування захворювань опорно-рухового апарату; спеціальні загальні та функціональні методи дослідження хворого, методи гіпсової техніки та протезування; питання інтенсивної терапії, реанімації, фізіотерапії та відновлювального лікування в травматології і ортопедії; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях та травмах опорно-рухової системи; організаційні принципи військово-польової хірургії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

46. ЛІКАР-ОРТОПЕД-ТРАВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ортопедотравматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації дітей із захворюваннями та травмами опорно-рухової системи.

46. ЛІКАР-ОРТОПЕД-ТРАВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ортопедотравматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації дітей із захворюваннями та травмами опорно-рухової системи.

Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в підвищенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ортопеда-травматолога дитячого; анатомію основних частин тіла, в першу чергу, верхніх та нижніх кінцівок, черепа, таза, хребта; причини виникнення вроджених аномалій, питання медичної генетики та імунології; фізіологію та патофізіологію системи згортання крові, термічного і радіаційного ураження; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях та травмах опорно-рухової системи у дітей; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань і травм опорно-рухового апарату у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, роботу лікарсько-

Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в підвищенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ортопеда-травматолога дитячого; анатомію основних частин тіла, в першу чергу, верхніх та нижніх кінцівок, черепа, таза, хребта; причини виникнення вроджених аномалій, питання медичної генетики та імунології; фізіологію та патофізіологію системи згортання крові, термічного і радіаційного ураження; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях та травмах опорно-рухової системи у дітей; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань і травм опорно-рухового апарату у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного

<p>консультативної комісії; методи гіпсової техніки та протезування; організаційні принципи військово-польової хірургії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>функціонування особи; методи гіпсової техніки та протезування; організаційні принципи військово-польової хірургії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">47. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію отоларингологічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану лікувально-діагностичну і консультативну отоларингологічну допомогу населенню, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">47. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію отоларингологічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану лікувально-діагностичну і консультативну отоларингологічну допомогу населенню, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення.</p>

<p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію оториноларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-отоларинголога; топографічну та клінічну анатомію верхніх дихальних шляхів і вуха у віковому аспекті; загальні та спеціальні методи дослідження в отоларингології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань ЛОР-органів; сучасну класифікацію хвороб; клінічну симптоматику супутніх захворювань в отоларингології; клініку та перебіг інфекційних захворювань, які мають ЛОР-симптоматику; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію при захворюваннях ЛОР-органів; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію оториноларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-отоларинголога; топографічну та клінічну анатомію верхніх дихальних шляхів і вуха у віковому аспекті; загальні та спеціальні методи дослідження в отоларингології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань ЛОР-органів; сучасну класифікацію хвороб; клінічну симптоматику супутніх захворювань в отоларингології; клініку та перебіг інфекційних захворювань, які мають ЛОР-симптоматику; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію при захворюваннях ЛОР-органів; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">48. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію</p>	<p style="text-align: center;">48. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію отоларингологічної</p>

отоларингологічної допомоги дітям.

Здійснює профілактику, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію дітей із захворюваннями ЛОР-органів, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, лікування, зокрема кріо-, лазеро- та ультразвукотерапію. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію оториноларингологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-отоларинголога дитячого; анатомію верхніх дихальних шляхів і вуха у віковому аспекті; основи імунології, алергології і генетики; фізіологію ЛОР-органів; етіологію, патогенез і клінічну симптоматику, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування основних захворювань ЛОР-органів у дітей; організацію і проведення диспансеризації, аналіз її ефективності; загальні та спеціальні методи дослідження в отоларингології; дієтотерапію при захворюваннях ЛОР-органів у дітей; роботу лікарсько-консультативної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення

допомоги дітям.

Здійснює профілактику, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію дітей із захворюваннями ЛОР-органів, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, лікування, зокрема кріо-, лазеро- та ультразвукотерапію. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію оториноларингологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-отоларинголога дитячого; анатомію верхніх дихальних шляхів і вуха у віковому аспекті; основи імунології, алергології і генетики; фізіологію ЛОР-органів; етіологію, патогенез і клінічну симптоматику, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування основних захворювань ЛОР-органів у дітей; організацію і проведення диспансеризації, аналіз її ефективності; загальні та спеціальні методи дослідження в отоларингології; дієтотерапію при захворюваннях ЛОР-органів у дітей; роботу лікарсько-консультативної комісії та

<p>функціонування української мови як державної".</p>	<p>експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">49. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ-ОНКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкоотоларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкоотоларингологічних хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">49. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ-ОНКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкоотоларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкоотоларингологічних хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та</p>

<p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію онкологічної і отоларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-отоларинголога-онколога; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології вуха, горла і носа у віковому аспекті; етіологію, патогенез та закономірності метастазування пухлин, роль біопсії в онкології; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; загальні та спеціальні методи дослідження; сучасну статистичну клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; основи радіології і хіміотерапії пухлинних процесів; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію онкологічної і отоларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-отоларинголога-онколога; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології вуха, горла і носа у віковому аспекті; етіологію, патогенез та закономірності метастазування пухлин, роль біопсії в онкології; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; загальні та спеціальні методи дослідження; сучасну статистичну клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; основи радіології і хіміотерапії пухлинних процесів; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">50. ЛІКАР-ОФТАЛЬМОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію офтальмологічної служби.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики., діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації офтальмологічних</p>	<p style="text-align: center;">50. ЛІКАР-ОФТАЛЬМОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію офтальмологічної служби.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики., діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації офтальмологічних</p>

хворих, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію офтальмологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-офтальмолога; основи генетичної патології в офтальмології; загальноклінічні методи офтальмологічної функціональної діагностики патології органа зору і придатків; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань органа зору і придатків; захворювання органа зору і придатків при загальних захворюваннях організму; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

хворих, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Керує роботою середнього медичного персоналу. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію офтальмологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-офтальмолога; основи генетичної патології в офтальмології; загальноклінічні методи офтальмологічної функціональної діагностики патології органа зору і придатків; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань органа зору і придатків; захворювання органа зору і придатків при загальних захворюваннях організму; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про

	забезпечення функціонування української мови як державної".
<p style="text-align: center;">51. ЛІКАР-ОФТАЛЬМОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію офтальмологічної служби.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації дітей із захворюваннями і травмами органа зору. Надає швидку і невідкладну офтальмологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію офтальмологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної при дитячих офтальмологічних захворюваннях і травмах органа зору; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-офтальмолога дитячого; топографічну і клінічну анатомію, ембріологію, фізіологію</p>	<p style="text-align: center;">51. ЛІКАР-ОФТАЛЬМОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію офтальмологічної служби.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації дітей із захворюваннями і травмами органа зору. Надає швидку і невідкладну офтальмологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію офтальмологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної при дитячих офтальмологічних захворюваннях і травмах органа зору; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-офтальмолога дитячого;</p>

<p>зоровою аналізатора, його постнатальний онтогенез; етіологію, патогенез, клініку захворювань органа зору у дітей, а також профілактику, діагностику, лікування цих захворювань; спадкові хвороби очей і медико-генетичну консультативну допомогу; клінічні ознаки і методи лікування вроджених вад органа зору; основи фармакотерапії в дитячій офтальмології, методи знеболювання; питання асептики і антисептики; основи раціонального харчування здорової і хворої дитини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>топографічну і клінічну анатомію, ембріологію, фізіологію зоровою аналізатора, його постнатальний онтогенез; етіологію, патогенез, клініку захворювань органа зору у дітей, а також профілактику, діагностику, лікування цих захворювань; спадкові хвороби очей і медико-генетичну консультативну допомогу; клінічні ознаки і методи лікування вроджених вад органа зору; основи фармакотерапії в дитячій офтальмології, методи знеболювання; питання асептики і антисептики; основи раціонального харчування здорової і хворої дитини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">52. ЛІКАР-ПЕДІАТР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей та підлітків. Надає швидко та невідкладну медичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної</p>	<p style="text-align: center;">52. ЛІКАР-ПЕДІАТР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей та підлітків. Надає швидко та невідкладну медичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Здійснює медичну експертизу з тимчасової</p>

деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію педіатричної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-педіатра; показники роботи закладів охорони здоров'я, пологових будинків, дитячих дошкільних закладів, шкіл, дитячих будинків, станцій швидкої допомоги та інших установ, робота яких пов'язана з обслуговуванням дітей; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, імунології, генетики та фармакології; клініку, методи профілактики, діагностики та лікування основних соматичних і інфекційних захворювань, патологічних станів у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження дітей, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію дитячих хвороб; питання диспансеризації хворих дітей і профілактики хронічних форм захворювань; правила видачі довідок та листів непрацездатності до догляду за хворою дитиною; питання організації і завдання гігієнічного навчання та виховання дітей; принципи раціонального (збалансованого) вигодовування і харчування дітей, дієтотерапію при різних видах патології; правила оформлення медичної

непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію педіатричної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-педіатра; показники роботи закладів охорони здоров'я, пологових будинків, дитячих дошкільних закладів, шкіл, дитячих будинків, станцій швидкої допомоги та інших установ, робота яких пов'язана з обслуговуванням дітей; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, імунології, генетики та фармакології; клініку, методи профілактики, діагностики та лікування основних соматичних і інфекційних захворювань, патологічних станів у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження дітей, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію дитячих хвороб; питання диспансеризації хворих дітей і профілактики хронічних форм захворювань; правила видачі довідок та листів непрацездатності до догляду за хворою дитиною; питання організації і завдання гігієнічного навчання та виховання дітей; принципи раціонального (збалансованого) вигодовування і харчування дітей, дієтотерапію при різних видах патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за

<p>документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">53. ЛІКАР-ПЕДІАТР ДІЛЬНИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань дітей та підлітків, що проживають на території обслуговування поліклінік. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Організовує диспансеризацію дітей та підлітків відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Відповідає за проведення профілактичних щеплень і дегельмінтизації дітей. Направляє хворих дітей на госпіталізацію в дитячі лікувально-профілактичні, а також санаторно-курортні заклади. Забезпечує взаємодію поліклінічної та стаціонарної допомоги, здійснює долікування хворих дітей, виписаних зі стаціонару. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Видає довідки та листки непрацездатності по догляду за хворою дитиною. Бере активну участь в</p>	<p style="text-align: center;">53. ЛІКАР-ПЕДІАТР ДІЛЬНИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань дітей та підлітків, що проживають на території обслуговування поліклінік. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Організовує диспансеризацію дітей та підлітків відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Відповідає за проведення профілактичних щеплень і дегельмінтизації дітей. Направляє хворих дітей на госпіталізацію в дитячі лікувально-профілактичні, а також санаторно-курортні заклади. Забезпечує взаємодію поліклінічної та стаціонарної допомоги, здійснює долікування хворих дітей, виписаних зі стаціонару. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної</p>

поширенні медичних знань серед дітей, батьків та педагогів. Аналізує показники захворюваності та смертності дитячого населення регіону обслуговування та розробляє заходи щодо їх оптимізації. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію педіатричної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-педіатра; показники діяльності закладів охорони здоров'я, принципи роботи шкіл, дитячих будинків та інших установ, робота яких пов'язана з обслуговуванням дітей; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, імунології, генетики та фармакології-клініку, методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації основних соматичних й інфекційних захворювань та патологічних станів у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію дитячих хвороб; організацію диспансеризації; **правила видачі довідок та листів непрацездатності по догляду за хворою дитиною**; принципи раціонального (збалансованого) вигодовування і харчування дітей, дієтотерапію при різних видах патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української

працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед дітей, батьків та педагогів. Аналізує показники захворюваності та смертності дитячого населення регіону обслуговування та розробляє заходи щодо їх оптимізації. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію педіатричної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-педіатра; показники діяльності закладів охорони здоров'я, принципи роботи шкіл, дитячих будинків та інших установ, робота яких пов'язана з обслуговуванням дітей; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, імунології, генетики та фармакології-клініку, методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації основних соматичних й інфекційних захворювань та патологічних станів у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію дитячих хвороб; організацію диспансеризації; **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; принципи раціонального (збалансованого) вигодовування і харчування дітей, дієтотерапію при різних видах патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови

мови як державної".	як державної".
<p style="text-align: center;">54. ЛІКАР-ПЕДІАТР-НЕОНАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної служби.</p> <p>Визначає ступінь ризику виникнення перинатальної патології, оцінює показники обстеження стану внутрішньоутробного плоду. Виявляє ознаки та проводить корекцію гіпоксії, пологової травми та інших патологічних станів новонародженого. Проводить первинний огляд новонародженого. Визначає ступінь зрілості та гестаційний вік, стан розвитку та здоров'я новонародженого, необхідність проведення реанімаційних заходів та обсяг невідкладної допомоги. Застосовує сучасні методи діагностики та лікування новонароджених з різними патологічними станами та захворюваннями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед вагітних та матерів. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону</p>	<p style="text-align: center;">54. ЛІКАР-ПЕДІАТР-НЕОНАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної служби.</p> <p>Визначає ступінь ризику виникнення перинатальної патології, оцінює показники обстеження стану внутрішньоутробного плоду. Виявляє ознаки та проводить корекцію гіпоксії, пологової травми та інших патологічних станів новонародженого. Проводить первинний огляд новонародженого. Визначає ступінь зрілості та гестаційний вік, стан розвитку та здоров'я новонародженого, необхідність проведення реанімаційних заходів та обсяг невідкладної допомоги. Застосовує сучасні методи діагностики та лікування новонароджених з різними патологічними станами та захворюваннями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед вагітних та матерів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують</p>

<p>здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, положення Міжнародної Конвенції про права дитини та "Хартії прав дитини", прийняті Європейським регіональним бюро ВООЗ; основні положення охорони материнства і дитинства в Україні; організацію педіатричної та неонатологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-неонатолога; принципи медико-генетичного консультування та обстеження; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації основних соматичних та інфекційних захворювань, патологічних станів у дітей; організацію диспансеризації, визначення перинатальної та дитячої смертності; структуру причин смерті новонароджених відповідно до Міжнародної класифікації хвороб; показники перинатальної смертності; правила оформлення медичної документації, сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, положення Міжнародної Конвенції про права дитини та "Хартії прав дитини", прийняті Європейським регіональним бюро ВООЗ; основні положення охорони материнства і дитинства в Україні; організацію педіатричної та неонатологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-неонатолога; принципи медико-генетичного консультування та обстеження; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації основних соматичних та інфекційних захворювань, патологічних станів у дітей; організацію диспансеризації, визначення перинатальної та дитячої смертності; структуру причин смерті новонароджених відповідно до Міжнародної класифікації хвороб; показники перинатальної смертності; правила оформлення медичної документації, сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">56. ЛІКАР З ПРОМЕНЕВОЇ ТЕРАПІЇ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію спеціалізованої допомоги в галузі променевої терапії.</p> <p>Спільно з онкологами та хіміотерапевтами складає план лікування онкологічних хворих. Впроваджує в практику сучасні високоефективні методи променевої терапії.</p>	<p style="text-align: center;">56. ЛІКАР З ПРОМЕНЕВОЇ ТЕРАПІЇ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію спеціалізованої допомоги в галузі променевої терапії.</p> <p>Спільно з онкологами та хіміотерапевтами складає план лікування онкологічних хворих. Впроваджує в практику сучасні високоефективні методи променевої терапії.</p>

Забезпечує прийняття всіх заходів запобігання та лікування променевих пошкоджень при проведенні променевої терапії. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Обирає необхідні режими опромінення. Надає першу медичну допомогу постраждалим при надзвичайних ситуаціях (аварії на атомних підприємствах). Бере участь в проведенні клінічних розборів, конференцій тощо. Надає консультативну допомогу фахівцям клінічних підрозділів з питань променевої терапії. Впроваджує заходи, спрямовані на збереження матеріальних цінностей забезпечення гарантії якості променевої терапії, дотримання правил техніки безпеки. Планує роботу та проводить аналіз та результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь у поширенні медичних знань серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з променевої терапії; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання, фізичні та біологічні основи променевої терапії і клінічної дозиметрії; основи радіаційної гігієни; радіаційні фактори ураження людей при аваріях на атомних підприємствах; принципи роботи сучасних радіотерапевтичних препаратів, призначення їх складових частин; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію онкологію, топографічну анатомію людини в межах, необхідних для проведення променевої

Забезпечує прийняття всіх заходів запобігання та лікування променевих пошкоджень при проведенні променевої терапії. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Обирає необхідні режими опромінення. Надає першу медичну допомогу постраждалим при надзвичайних ситуаціях (аварії на атомних підприємствах). Бере участь в проведенні клінічних розборів, конференцій тощо. Надає консультативну допомогу фахівцям клінічних підрозділів з питань променевої терапії. Впроваджує заходи, спрямовані на збереження матеріальних цінностей забезпечення гарантії якості променевої терапії, дотримання правил техніки безпеки. Планує роботу та проводить аналіз та результатів. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової втрати професійної працездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь у поширенні медичних знань серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з променевої терапії; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання, фізичні та біологічні основи променевої терапії і клінічної дозиметрії; основи радіаційної гігієни; радіаційні фактори ураження людей при аваріях на атомних підприємствах; принципи роботи сучасних радіотерапевтичних препаратів, призначення їх складових частин; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію

<p>терапії; клінічну симптоматику та патогенез найбільш поширених захворювань людини, онкологічних захворювань, променевих реакцій та уражень, їх профілактику та методи лікування; методи радіосенсибілізації та радіопротекції; принципи та основні методи клініка-інструментальної діагностики; основи диспансеризації хворих з променевими ураженнями; показання та протипоказання до проведення променевої терапії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>онкологію, топографічну анатомію людини в межах, необхідних для проведення променевої терапії; клінічну симптоматику та патогенез найбільш поширених захворювань людини, онкологічних захворювань, променевих реакцій та уражень, їх профілактику та методи лікування; методи радіосенсибілізації та радіопротекції; принципи та основні методи клініка-інструментальної діагностики; основи диспансеризації хворих з променевими ураженнями; показання та протипоказання до проведення променевої терапії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">57. ЛІКАР-ПСИХІАТР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих психіатричного профілю, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує</p>	<p style="text-align: center;">57. ЛІКАР-ПСИХІАТР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих психіатричного профілю, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої</p>

роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права; обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра; організацію психіатричної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню, диспансерного нагляду та лікарського контролю; роботу лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; основи психофармакології та психофармакокінетики, інші методи біологічної терапії в психіатрії, основи та методи психотерапії; клініку основних психічних захворювань, психосоматичних та соматопсихічних розладів, сучасні методи діагностики, лікування, профілактики і реабілітації; симптоматику станів, що потребують проведення невідкладної госпіталізації і застосування методів інтенсивної терапії; загальні та спеціальні методи обстеження хворих, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію психічних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української

втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права; обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра; організацію психіатричної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню, диспансерного нагляду та лікарського контролю; роботу лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; основи психофармакології та психофармакокінетики, інші методи біологічної терапії в психіатрії, основи та методи психотерапії; клініку основних психічних захворювань, психосоматичних та соматопсихічних розладів, сучасні методи діагностики, лікування, профілактики і реабілітації; симптоматику станів, що потребують проведення невідкладної госпіталізації і застосування методів інтенсивної терапії; загальні та спеціальні методи обстеження хворих, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію психічних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення

<p>мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">58. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію дитячої психіатричної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дитячого; організацію психіатричної допомоги</p>	<p style="text-align: center;">58. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію дитячої психіатричної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дитячого; організацію психіатричної допомоги дітям; показники роботи лікувально-профілактичних установ</p>

<p>дітям; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дітям, диспансерного нагляду та лікарського контролю - роботу медико-соціальної експертної комісії; закономірності нормального психофізичного розвитку дітей, формування їх особистості; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, нетоксикологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження дитини з психічними розладами; принципи, способи та методи психофармакотерапії, питання інтенсивної терапії психічних розладів у дітей; клінічну симптоматику психічних захворювань у дітей, сучасні методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни (загальна і підліткова психіатрія, дитяча неврологія, педіатрія, фізіологія і патофізіологія центральної нервової системи, медична психологія); принципи та методи психотерапії, підготовки хворих дітей до перебування у медичних установах для запобігання порушень адаптації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дітям, диспансерного нагляду та лікарського контролю - роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; закономірності нормального психофізичного розвитку дітей, формування їх особистості; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, нетоксикологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження дитини з психічними розладами; принципи, способи та методи психофармакотерапії, питання інтенсивної терапії психічних розладів у дітей; клінічну симптоматику психічних захворювань у дітей, сучасні методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни (загальна і підліткова психіатрія, дитяча неврологія, педіатрія, фізіологія і патофізіологія центральної нервової системи, медична психологія); принципи та методи психотерапії, підготовки хворих дітей до перебування у медичних установах для запобігання порушень адаптації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p>59. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДИТЯЧИЙ ДІЛЬНИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність органів</p>	<p>59. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДИТЯЧИЙ ДІЛЬНИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони</p>

управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги дітям.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диспансерного нагляду та амбулаторного лікування хворих дітей психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Веде облік психічнохворих дітей свого району. Визначає показання та протипоказання до госпіталізації та перебування дітей у спеціальних установах. Проводить консультації за направленням дитячих лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Проводить медичне обстеження нервово-психічного здоров'я дитини перед вступом до школи. Сприяє правовому та соціально-побутовому захисту дітей. Надає патронажну допомогу хворим дітям. Підтримує постійний зв'язок з дільничним педіатром, дитячим неврологом, лікарями дитячих шкільних установ. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Проводить психогігієнічну та санітарно-освітню роботу з батьками, педагогами та вихователями. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицина організацію психіатричної допомоги дітям; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дитячого дільничного; показники роботи лікувально-профілактичних

здоров'я, організацію психіатричної допомоги дітям.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диспансерного нагляду та амбулаторного лікування хворих дітей психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Веде облік психічнохворих дітей свого району. Визначає показання та протипоказання до госпіталізації та перебування дітей у спеціальних установах. Проводить консультації за направленням дитячих лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Проводить медичне обстеження нервово-психічного здоров'я дитини перед вступом до школи. Сприяє правовому та соціально-побутовому захисту дітей. Надає патронажну допомогу хворим дітям. Підтримує постійний зв'язок з дільничним педіатром, дитячим неврологом, лікарями дитячих шкільних установ. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Проводить психогігієнічну та санітарно-освітню роботу з батьками, педагогами та вихователями. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицина організацію психіатричної допомоги дітям; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дитячого дільничного; показники роботи лікувально-профілактичних

<p>установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дітям, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи медико-соціальної експертної комісії; закономірності нормального психофізичного розвитку дітей, формування їх особистості; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, нетоксикологічні, загальні та спеціальні лабораторні методи обстеження дитини з психічними розладами; принципи, способи та методи психофармакотерапії, питання інтенсивної терапії психічних розладів у дітей; клінічну симптоматику психічних захворювань у дітей, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни (загальна і підліткова психіатрія, дитяча неврологія, педіатрія, фізіологія і патофізіологія центральної нервової системи, медична психологія); принципи та методи психотерапії, питання підготовки хворих дітей до перебування у медичних установах для запобігання порушень адаптації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дітям, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; закономірності нормального психофізичного розвитку дітей, формування їх особистості; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, нетоксикологічні, загальні та спеціальні лабораторні методи обстеження дитини з психічними розладами; принципи, способи та методи психофармакотерапії, питання інтенсивної терапії психічних розладів у дітей; клінічну симптоматику психічних захворювань у дітей, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни (загальна і підліткова психіатрія, дитяча неврологія, педіатрія, фізіологія і патофізіологія центральної нервової системи, медична психологія); принципи та методи психотерапії, питання підготовки хворих дітей до перебування у медичних установах для запобігання порушень адаптації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">60. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДІЛЬНИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію</p>	<p style="text-align: center;">60. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДІЛЬНИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної</p>

психіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює динамічний диспансерний нагляд та амбулаторне лікування хворих, надає їм патронажну, швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Сприяє правовому та соціально-побутовому захисту хворих. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Проводить психогігієнічну та санітарно-освітню роботу серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дільничного; організацію психіатричної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, диспансерів швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню; організацію диспансерного нагляду та лікарського контролю, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; основи психофармакології та психофармакокінетики; інші

допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює динамічний диспансерний нагляд та амбулаторне лікування хворих, надає їм патронажну, швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Сприяє правовому та соціально-побутовому захисту хворих. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Проводить психогігієнічну та санітарно-освітню роботу серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дільничного; організацію психіатричної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, диспансерів швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню; організацію диспансерного нагляду та лікарського контролю, роботу лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи;** основи психофармакології та психофармакокінетики; інші методи біологічної терапії в психіатрії, основи та методи

<p>методи біологічної терапії в психіатрії, основи та методи психотерапії; клініку основних психічних захворювань, психосоматичних та соматопсихічних розладів, методи діагностики, лікування, профілактики і реабілітації; симптоматику станів, що потребують проведення невідкладної госпіталізації і застосування методів інтенсивної терапії; загальні та спеціальні методи обстеження хворих, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію психічних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>психотерапії; клініку основних психічних захворювань, психосоматичних та соматопсихічних розладів, методи діагностики, лікування, профілактики і реабілітації; симптоматику станів, що потребують проведення невідкладної госпіталізації і застосування методів інтенсивної терапії; загальні та спеціальні методи обстеження хворих, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію психічних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">61. ЛІКАР-ПСИХІАТР ПІДЛІТКОВИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги підліткам.</p> <p>Застосовує сучасні методи діагностики, профілактики, лікування. Диспансеризації та реабілітації хворих дітей, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Веде облік підлітків з психічними розладами. Обґрунтовує показання та протипоказання до перебування у спеціалізованих закладах. Дає рекомендації щодо підтримуючої терапії, трудотерапії,</p>	<p style="text-align: center;">61. ЛІКАР-ПСИХІАТР ПІДЛІТКОВИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги підліткам.</p> <p>Застосовує сучасні методи діагностики, профілактики, лікування. Диспансеризації та реабілітації хворих дітей, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Веде облік підлітків з психічними розладами. Обґрунтовує показання та протипоказання до перебування у спеціалізованих закладах. Дає рекомендації щодо підтримуючої терапії, трудотерапії,</p>

навчання, **переведення на інвалідність**. Підтримує постійний зв'язок з іншими спеціалістами, педагогами, вихователями. Бере участь у комісії по обстеженню нервово-психічного здоров'я підлітків перед вступом до учбово-виробничих закладів, вивчає умови навчання та праці підлітків, особливості окремих професій. Сприяє правовому, соціально-побутовому захисту підлітків. Надає патронажну допомогу хворим. Проводить санітарно-освітню роботу з батьками та педагогами. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію психіатричної допомоги хворим підліткам; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра підліткового; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи **медико-соціальної експертної комісії**; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження хворого підлітка з психічними розладами; принципи і методи психофармакотерапії, інтенсивної терапії психічних розладів та методи психотерапії; клінічну симптоматику

навчання. Здійснює медичну експертизу з **тимчасової непрацездатності**. У випадках виявлення ознак **стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи**. Бере участь в роботі **лікарсько-консультативної комісії**. Підтримує постійний зв'язок з іншими спеціалістами, педагогами, вихователями. Бере участь у комісії по обстеженню нервово-психічного здоров'я підлітків перед вступом до учбово-виробничих закладів, вивчає умови навчання та праці підлітків, особливості окремих професій. Сприяє правовому, соціально-побутовому захисту підлітків. Надає патронажну допомогу хворим. Проводить санітарно-освітню роботу з батьками та педагогами. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію психіатричної допомоги хворим підліткам; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра підліткового; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи **лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження хворого підлітка з психічними розладами; принципи і методи психофармакотерапії, інтенсивної терапії психічних розладів

психічних захворювань у підлітків, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни; організацію медикопедагогічної роботи з психічно хворими підлітками; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

та методи психотерапії; клінічну симптоматику психічних захворювань у підлітків, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни; організацію медикопедагогічної роботи з психічно хворими підлітками; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

62. ЛІКАР-ПСИХІАТР ПІДЛІТКОВИЙ ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги підліткам.

Організовує та надає психоневрологічну допомогу підліткам, що проживають на території обслуговування закладом, і здійснює динамічний нагляд за хворими. Розробляє комплекс лікувально-профілактичних заходів, надає швидко та невідкладну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання та протипоказання до госпіталізації та перебування хворих підлітків у спеціалізованих установах. Розробляє схему амбулаторного ведення хворих, здійснює профілактику загострення хвороби, забезпечує необхідний нагляд після виписки зі стаціонару. Сприяє правовому, соціально-побутовому захисту хворих підлітків, надає їм патронажну допомогу. Підтримує постійний зв'язок з терапевтом підліткового кабінету, з педагогічними

62. ЛІКАР-ПСИХІАТР ПІДЛІТКОВИЙ ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги підліткам.

Організовує та надає психоневрологічну допомогу підліткам, що проживають на території обслуговування закладом, і здійснює динамічний нагляд за хворими. Розробляє комплекс лікувально-профілактичних заходів, надає швидко та невідкладну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання та протипоказання до госпіталізації та перебування хворих підлітків у спеціалізованих установах. Розробляє схему амбулаторного ведення хворих, здійснює профілактику загострення хвороби, забезпечує необхідний нагляд після виписки зі стаціонару. Сприяє правовому, соціально-побутовому захисту хворих підлітків, надає їм патронажну допомогу. Підтримує постійний зв'язок з терапевтом підліткового кабінету, з педагогічними колективами шкіл,

колективами шкіл, середніх спеціальних навчальних закладів. Дотримується принципів медичної деонтології. Проводить санітарно-освітню роботу з батьками, педагогами, вихователями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію психіатричної допомоги хворим підліткам; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра підліткового дільничного; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження хворого підлітка з психічними розладами; принципи та методи психофармакотерапії, інтенсивної терапії психічних розладів та методи психотерапії; клінічну симптоматику психічних захворювань у підлітків, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни;

середніх спеціальних навчальних закладів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Проводить санітарно-освітню роботу з батьками, педагогами, вихователями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію психіатричної допомоги хворим підліткам; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра підліткового дільничного; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження хворого підлітка з психічними розладами; принципи та методи психофармакотерапії, інтенсивної терапії психічних розладів та методи психотерапії; клінічну симптоматику психічних захворювань у підлітків, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни; організацію медико-педагогічної роботи з

<p>організацію медико-педагогічної роботи з психічно хворими підлітками; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>психічно хворими підлітками; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">66. ЛІКАР-ПУЛЬМОНОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію пульмонологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування хворих на неспецифічні захворювання легень, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-терапевтами та спеціалістами іншого профілю, проводить і організовує консультації для хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики неспецифічних захворювань легень. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">66. ЛІКАР-ПУЛЬМОНОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію пульмонологічної допомоги населенню.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування хворих на неспецифічні захворювання легень, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-терапевтами та спеціалістами іншого профілю, проводить і організовує консультації для хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та</p>

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію терапевтичної і пульмонологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-пульмонолога; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги населенню; основи фізіології дихання та газообміну в легенях; негазообмінні функції легень; основи патоморфології легень; основи механізму імунного та неімунного захисту дихальної системи; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію диспансерного нагляду і лікарського контролю; сучасну класифікацію неспецифічних захворювань легень; клініку, сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; експертизу непрацездатності при неспецифічних захворюваннях легень; методи фармакотерапії, фітотерапії, фізіотерапії, лікувальної фізкультури; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування при неспецифічних захворюваннях легень; сучасні функціональні, лабораторні, радіологічні, ендоскопічні, ультразвукові та інші методи дослідження легень; суміжні дисципліни (терапію, ендокринологію, імунологію тощо) правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики неспецифічних захворювань легень. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію терапевтичної і пульмонологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-пульмонолога; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги населенню; основи фізіології дихання та газообміну в легенях; негазообмінні функції легень; основи патоморфології легень; основи механізму імунного та неімунного захисту дихальної системи; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію диспансерного нагляду і лікарського контролю; сучасну класифікацію неспецифічних захворювань легень; клініку, сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; експертизу непрацездатності при неспецифічних захворюваннях легень; методи фармакотерапії, фітотерапії, фізіотерапії, лікувальної фізкультури; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування при неспецифічних захворюваннях легень; сучасні функціональні, лабораторні, радіологічні, ендоскопічні, ультразвукові та інші методи дослідження легень; суміжні дисципліни (терапію, ендокринологію, імунологію тощо) правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення

	функціонування української мови як державної".
<p style="text-align: center;">67. ЛІКАР-ПУЛЬМОНОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію пульмонологічної допомоги дітям.</p> <p>Здійснює спеціалізовану медичну допомогу дітям з бронхо-легеневими захворюваннями, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з педіатрами і лікарями іншого профілю, проводить і організовує консультації для хворих дітей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики захворювань органів дихання. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів</p>	<p style="text-align: center;">67. ЛІКАР-ПУЛЬМОНОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію пульмонологічної допомоги дітям.</p> <p>Здійснює спеціалізовану медичну допомогу дітям з бронхо-легеневими захворюваннями, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з педіатрами і лікарями іншого профілю, проводить і організовує консультації для хворих дітей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики захворювань органів дихання. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність</p>

<p>управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-пульмонолога дитячого; організацію педіатричної і пульмонологічної служби, швидкої та невідкладної медичної допомоги дітям в країні; показники роботи дитячих закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду і лікарського контролю; анатомо-фізіологічні і функціональні особливості розвитку дітей в різні вікові періоди; основи норми і патології анатомії та фізіології дихання дитини, системи гомеостазу, механізму імунного і неімунного захисту дихальної системи; сучасну класифікацію гострих і хронічних захворювань органів дихання у дітей; клініку, сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, медикаментозного і немедикаментозного лікування, реабілітації, диспансеризації та профілактики при бронхолегеневій патології у дітей; основи фармакотерапії, методи фітотерапії, фізіотерапії, дієтотерапії, лікувальної фізкультури, народної медицини; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування при бронхолегеневих захворюваннях у дітей; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження органів дихання; суміжні дисципліни (педіатрію, ендокринологію, імунологію тощо) правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-пульмонолога дитячого; організацію педіатричної і пульмонологічної служби, швидкої та невідкладної медичної допомоги дітям в країні; показники роботи дитячих закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду і лікарського контролю; анатомо-фізіологічні і функціональні особливості розвитку дітей в різні вікові періоди; основи норми і патології анатомії та фізіології дихання дитини, системи гомеостазу, механізму імунного і неімунного захисту дихальної системи; сучасну класифікацію гострих і хронічних захворювань органів дихання у дітей; клініку, сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, медикаментозного і немедикаментозного лікування, реабілітації, диспансеризації та профілактики при бронхолегеневій патології у дітей; основи фармакотерапії, методи фітотерапії, фізіотерапії, дієтотерапії, лікувальної фізкультури, народної медицини; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування при бронхолегеневих захворюваннях у дітей; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження органів дихання; суміжні дисципліни (педіатрію, ендокринологію, імунологію тощо) правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p>69. ЛІКАР-РАДІОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством</p>	<p>69. ЛІКАР-РАДІОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством</p>

України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи променевої терапії; проводить радіонуклідні дослідження онкологічних хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Складає план проведення курсу променевої терапії, застосовує різні методи опромінення, проводить відповідну підготовку хворого. При проведенні радіонуклідних досліджень вибирає відповідний радіофармпрепарат, визначає його активність та порцію, дотримується вимог радіаційної безпеки. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу потерпілим при екстрених ситуаціях (аваріях на атомних підприємствах або стихійному лисі). Дотримується правил безпеки. У разі потреби надає консультації закладам охорони здоров'я. Впроваджує методи комп'ютерної обробки даних. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної та **медико-соціальної експертної комісії**. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні знань з радіаційної безпеки серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-радіолога; закони та механізми біологічної дії іонізуючого

України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи променевої терапії; проводить радіонуклідні дослідження онкологічних хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Складає план проведення курсу променевої терапії, застосовує різні методи опромінення, проводить відповідну підготовку хворого. При проведенні радіонуклідних досліджень вибирає відповідний радіофармпрепарат, визначає його активність та порцію, дотримується вимог радіаційної безпеки. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу потерпілим при екстрених ситуаціях (аваріях на атомних підприємствах або стихійному лисі). Дотримується правил безпеки. У разі потреби надає консультації закладам охорони здоров'я. Впроваджує методи комп'ютерної обробки даних. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні знань з радіаційної безпеки серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

...

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-

<p>випромінювання; основи анатомії і фізіології, топографічну анатомію людини в межах, необхідних для проведення променевої терапії та радіонуклідних досліджень; клініку і патогенез найбільш поширених захворювань; сучасні методи профілактики, лікування та диспансеризації; основи імунології і реактивності організму; основи радіаційної гігієни; методи радіосенсибілізації і радіопроекції; основи фармакотерапії в клініці внутрішніх захворювань, фармакодинаміку та фармакокінетику основних груп медикаментозних засобів; методи медичної статистики, правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>радіолога; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання; основи анатомії і фізіології, топографічну анатомію людини в межах, необхідних для проведення променевої терапії та радіонуклідних досліджень; клініку і патогенез найбільш поширених захворювань; сучасні методи профілактики, лікування та диспансеризації; основи імунології і реактивності організму; основи радіаційної гігієни; методи радіосенсибілізації і радіопроекції; основи фармакотерапії в клініці внутрішніх захворювань, фармакодинаміку та фармакокінетику основних груп медикаментозних засобів; методи медичної статистики, правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">71. ЛІКАР-РЕВМАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної та ревматологічної допомоги населенню.</p> <p>Здійснює профілактику, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію хворих ревматологічного профілю, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями терапевтичного, кардіологічного, ортопедичного профілів, з</p>	<p style="text-align: center;">71. ЛІКАР-РЕВМАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної та ревматологічної допомоги населенню.</p> <p>Здійснює профілактику, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію хворих ревматологічного профілю, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями терапевтичного, кардіологічного, ортопедичного профілів, з</p>

іншими службами та організаціями. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь з поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права к медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ревматолога; організацію терапевтичної та ревматологічної допомоги; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, сучасну класифікацію ревматичних хвороб; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики консервативні та хірургічні методи лікування, реабілітацію диспансеризацію; експертизу непрацездатності при ревматичних захворюваннях; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування та дієтотерапії; методи інтенсивної терапії; загальні функціональні та спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи та апарату руху; епідеміологічні заходи при виникненні осередку інфекції; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти

іншими службами та організаціями. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи.** Бере участь в **роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь з поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права к медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ревматолога; організацію терапевтичної та ревматологічної допомоги; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, сучасну класифікацію ревматичних хвороб; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики консервативні та хірургічні методи лікування, реабілітацію диспансеризацію; експертизу непрацездатності при ревматичних захворюваннях; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування та дієтотерапії; методи інтенсивної терапії; загальні функціональні та спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи та апарату руху; епідеміологічні заходи при виникненні осередку інфекції; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу**

<p>державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">72. ЛІКАР-РЕВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ревматологічної допомоги дітям.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з ревматологічними захворюваннями, в тому числі ургентну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Проводить і організовує консультації хворих дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики ревматичних хвороб. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів</p>	<p style="text-align: center;">72. ЛІКАР-РЕВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ревматологічної допомоги дітям.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з ревматологічними захворюваннями, в тому числі ургентну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Проводить і організовує консультації хворих дітей. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики ревматичних хвороб. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів</p>

управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і ревматологічної служб; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ревматолога дитячого; основи доказової медицини; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму дитини; стандарти використання методів функціональної діагностики хвороб опорно-рухової системи; принципи аналізу, інтерпретації результатів функціональних досліджень та складання обґрунтованого висновку; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження опорно-рухової системи; сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику ревматологічних хвороб, принципи оцінки загальноклінічних та специфічних для ревматології лабораторних обстежень; сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію та профілактику в дитячій ревматології; основи фармакотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії, профілактики та лікування невідкладних станів у дитячій ревматології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

Лікар-ревматолог дитячий повинен:

...

- знати основи інтенсивної терапії і реанімації в дитячій

управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і ревматологічної служб; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ревматолога дитячого; основи доказової медицини; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму дитини; стандарти використання методів функціональної діагностики хвороб опорно-рухової системи; принципи аналізу, інтерпретації результатів функціональних досліджень та складання обґрунтованого висновку; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження опорно-рухової системи; сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику ревматологічних хвороб, принципи оцінки загальноклінічних та специфічних для ревматології лабораторних обстежень; сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію та профілактику в дитячій ревматології; основи фармакотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії, профілактики та лікування невідкладних станів у дитячій ревматології; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; правила оформлення медичної документації. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

Лікар-ревматолог дитячий повинен:

...

- знати основи інтенсивної терапії і реанімації в дитячій

<p>ревматології;</p> <p>- знати організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії;</p> <p>- знати правила оформлення медичної документації;</p> <p>...</p>	<p>ревматології;</p> <p>- знати організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи;</p> <p>- знати правила оформлення медичної документації;</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">76. ЛІКАР СУДНОВИЙ</p> <p>...</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію охорони здоров'я на водному транспорті; права, обов'язки та відповідальність лікаря суднового; організацію роботи служби інтенсивної терапії; основи нормальної та патологічної фізіології; класифікацію, патогенез, клініку, діагностику, лікування та профілактику найбільш поширених хвороб терапевтичного і хірургічного профілю; клінічну токсикологію, особливості перебігу гострих отруєнь при одночасній дії різних шкідливих факторів; основні лабораторні та функціональні методи дослідження; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, санаторно-курортного лікування; протиепідемічні заходи, що застосовують у разі виникнення осередку інфекції; гігієнічні основи харчування, водопостачання та життєзабезпечення; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи ц" узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків</p>	<p style="text-align: center;">76. ЛІКАР СУДНОВИЙ</p> <p>...</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію охорони здоров'я на водному транспорті; права, обов'язки та відповідальність лікаря суднового; організацію роботи служби інтенсивної терапії; основи нормальної та патологічної фізіології; класифікацію, патогенез, клініку, діагностику, лікування та профілактику найбільш поширених хвороб терапевтичного і хірургічного профілю; клінічну токсикологію, особливості перебігу гострих отруєнь при одночасній дії різних шкідливих факторів; основні лабораторні та функціональні методи дослідження; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, санаторно-курортного лікування; протиепідемічні заходи, що застосовують у разі виникнення осередку інфекції; гігієнічні основи харчування, водопостачання та життєзабезпечення; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи ц" узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час</p>

<p>відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">78. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, то визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих терапевтичного профілю. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">78. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, то визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих терапевтичного профілю. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську</p>

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; професійну діяльність, права та обов'язки лікаря-терапевта; організацію терапевтичної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, швидкої та невідкладної медичної допомоги дорослому населенню; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, імунології та фармакології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації внутрішніх захворювань; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, аналіз їх результатів; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях терапевтичного профілю; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; професійну діяльність, права та обов'язки лікаря-терапевта; організацію терапевтичної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, швидкої та невідкладної медичної допомоги дорослому населенню; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, імунології та фармакології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації внутрішніх захворювань; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, аналіз їх результатів; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях терапевтичного профілю; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

79. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної служби.

Надає терапевтичну допомогу мешканцям лікарської дільниці в амбулаторно-поліклінічній установі або вдома, а також швидко і невідкладну медичну допомогу хворим, незалежно від їх місця проживання, у випадках безпосереднього звернення при виникненні гострих станів, травм або отруєнь. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Проводить консультації хворих на направленнями лікарів інших спеціальностей. **Здійснює експертизу тимчасової непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії.** Проводить диспансеризацію населення відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Складає медичні висновки мешканцям своєї дільниці, які проходять медичні огляди або від'їздять за кордон. Забезпечує раннє виявлення, діагностику і лікування інфекційних захворювань. Повідомляє керівництво лікаря кабінету інфекційних захворювань про харчові і професійні отруєння, про випадки порушення протиепідемічного режиму інфекційними хворими, направляє у санітарно-епідеміологічні станції термінові повідомлення. Організовує і проводить профілактичні щеплення і дегельмінтизацію населення на дільниці. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз якісних показників роботи на дільниці. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення дільниці. Постійно удосконалює свій

79. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної служби.

Надає терапевтичну допомогу мешканцям лікарської дільниці в амбулаторно-поліклінічній установі або вдома, а також швидко і невідкладну медичну допомогу хворим, незалежно від їх місця проживання, у випадках безпосереднього звернення при виникненні гострих станів, травм або отруєнь. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Проводить консультації хворих на направленнями лікарів інших спеціальностей. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Проводить диспансеризацію населення відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Складає медичні висновки мешканцям своєї дільниці, які проходять медичні огляди або від'їздять за кордон. Забезпечує раннє виявлення, діагностику і лікування інфекційних захворювань. Повідомляє керівництво лікаря кабінету інфекційних захворювань про харчові і професійні отруєння, про випадки порушення протиепідемічного режиму інфекційними хворими, направляє у санітарно-епідеміологічні станції термінові повідомлення. Організовує і проводить профілактичні щеплення і дегельмінтизацію населення на дільниці. Керує роботою середнього медичного персоналу.

професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики і лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію терапевтичної служби, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта дільничного; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації; організацію диспансеризації; експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи імунології, фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії для внутрішніх захворювань терапевтичного профілю; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як

Планує роботу і проводить аналіз якісних показників роботи на дільниці. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення дільниці. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики і лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію терапевтичної служби, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта дільничного; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації; організацію диспансеризації; експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи імунології, фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії для внутрішніх захворювань терапевтичного профілю; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових

<p>державної".</p> <p>...</p>	<p>обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p>81. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ ЦЕХОВОЇ ЛІКАРСЬКОЇ ДІЛЬНИЦІ</p> <p>...</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію терапевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги; показники захворюваності тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування реабілітації, диспансеризації; експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи імунології, фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування здорового і хворого організму; принципи дієтотерапії при внутрішніх захворюваннях терапевтичного профілю; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та</p>	<p>81. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ ЦЕХОВОЇ ЛІКАРСЬКОЇ ДІЛЬНИЦІ</p> <p>...</p> <p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію терапевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги; показники захворюваності тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування реабілітації, диспансеризації; експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи імунології, фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування здорового і хворого організму; принципи дієтотерапії при внутрішніх захворюваннях терапевтичного профілю; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її</p>

<p>застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">82. ЛІКАР-ТОКСИКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію системи токсикологічної допомоги, системи громадського здоров'я та медико-санітарної регламентації хімічних факторів середовища життєдіяльності населення, гігієнічної регламентації.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з гострими і хронічними отруєннями хімічної етіології, в тому числі екстрену. Застосовує сучасні методи токсикологічного дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Дотримується принципів медичної етики і деонтології. Керує роботою молодших спеціалістів з медичною освітою. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію, в тому числі в електронній формі. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">82. ЛІКАР-ТОКСИКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію системи токсикологічної допомоги, системи громадського здоров'я та медико-санітарної регламентації хімічних факторів середовища життєдіяльності населення, гігієнічної регламентації.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з гострими і хронічними отруєннями хімічної етіології, в тому числі екстрену. Застосовує сучасні методи токсикологічного дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної етики і деонтології. Керує роботою молодших спеціалістів з медичною освітою. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію, в тому числі в електронній формі. Бере участь в поширенні</p>

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію системи токсикологічної допомоги, системи громадського здоров'я та медико-санітарну регламентацію хімічних факторів середовища життєдіяльності населення; принципи токсикології; основи молекулярної та клітинної токсикології; процеси кінетики хімічних речовин (поглинання, розподіл, метаболізм, екскреція); патологічні прояви токсичного ефекту; класифікацію отруйних речовин і отруєнь; методи діагностики та лікування отруєнь, аферентної і еферентної детоксикації, реабілітації, диспансеризації, експертизу стійкої і тимчасової непрацездатності при гострих і хронічних отруєннях; принципи застосування і розробки антидотів; основи токсикологічного експерименту; методи тестування "in vitro"; комп'ютерні методи моделювання у сфері токсикології "in silico"; методи статистичних досліджень в токсикології; принципи епідеміологічних досліджень в токсикології; характеристику основних забруднювачів навколишнього середовища та їх вплив; механізми формування органотоксичності; основні принципи та методи з оцінки ризику в регуляторних процесах для різних категорій хімічних речовин; аналітичні методи ідентифікації та кількісного визначення хімічних речовин у різних матрицях; основи фармацевтичної, криміналістичної і військової токсикології; принципи організації медичної допомоги при масових отруєннях та хімічних катастрофах; санітарно-освітні заходи щодо профілактики отруєнь; правила оформлення медичної документації, в тому числі в електронній формі; методи

медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію системи токсикологічної допомоги, системи громадського здоров'я та медико-санітарну регламентацію хімічних факторів середовища життєдіяльності населення; принципи токсикології; основи молекулярної та клітинної токсикології; процеси кінетики хімічних речовин (поглинання, розподіл, метаболізм, екскреція); патологічні прояви токсичного ефекту; класифікацію отруйних речовин і отруєнь; методи діагностики та лікування отруєнь, аферентної і еферентної детоксикації, реабілітації, диспансеризації, експертизу стійкої і тимчасової непрацездатності при гострих і хронічних отруєннях; принципи застосування і розробки антидотів; основи токсикологічного експерименту; методи тестування "in vitro"; комп'ютерні методи моделювання у сфері токсикології "in silico"; методи статистичних досліджень в токсикології; принципи епідеміологічних досліджень в токсикології; характеристику основних забруднювачів навколишнього середовища та їх вплив; механізми формування органотоксичності; основні принципи та методи з оцінки ризику в регуляторних процесах для різних категорій хімічних речовин; аналітичні методи ідентифікації та кількісного визначення хімічних речовин у різних матрицях; основи фармацевтичної, криміналістичної і військової токсикології; принципи організації медичної допомоги при масових отруєннях та хімічних катастрофах; санітарно-освітні заходи щодо профілактики отруєнь; правила оформлення медичної документації, в тому числі в електронній формі; методи сучасного інформаційного забезпечення в токсикології; сучасну літературу за фахом та

<p>сучасного інформаційного забезпечення в токсикології; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії; засоби протипожежного захисту.</p> <p>Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>методи її узагальнення; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії; засоби протипожежного захисту; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.</p> <p>Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">83. ЛІКАР-ТРАНСПЛАНТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги та допомоги у сфері трансплантації.</p> <p>Надає високоспеціалізовану медичну допомогу хворим, які потребують лікування методом трансплантації, в тому числі екстрену (невідкладну) допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність проведення спеціальних методів дослідження та організовує їх виконання. Направляє на госпіталізацію, організовує її відповідно до стану хворого. Обґрунтовує тактику ведення хворого, показання та протипоказання до виконання операції. Розробляє план підготовки хворого до операції, здійснює підготовку всіх функціональних систем організму. Визначає групу крові, проводить пробу на сумісність та здійснює внутрішньовенне або внутрішньоартеріальне переливання крові. Визначає</p>	<p style="text-align: center;">83. ЛІКАР-ТРАНСПЛАНТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги та допомоги у сфері трансплантації.</p> <p>Надає високоспеціалізовану медичну допомогу хворим, які потребують лікування методом трансплантації, в тому числі екстрену (невідкладну) допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність проведення спеціальних методів дослідження та організовує їх виконання. Направляє на госпіталізацію, організовує її відповідно до стану хворого. Обґрунтовує тактику ведення хворого, показання та протипоказання до виконання операції. Розробляє план підготовки хворого до операції, здійснює підготовку всіх функціональних систем організму. Визначає групу крові, проводить пробу на сумісність та здійснює внутрішньовенне або внутрішньоартеріальне переливання крові. Визначає</p>

найдоцільнішу тактику виконання операції, обґрунтовує методику знеболювання. Володіє технікою виконання операцій з клінічної трансплантації життєво важливих органів. Розробляє схеми післяопераційного ведення хворого та профілактики післяопераційних ускладнень. Співпрацює із суміжними спеціалістами, службами та організаціями, дотримуючись принципів роботи мультидисциплінарних команд. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансплантолога; організацію хірургічної допомоги, в тому числі екстреної (невідкладної), а також особливості функціонування сфери трансплантації; показники роботи хірургічних стаціонарів закладів охорони здоров'я; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; соціально-правові аспекти трансплантації органів; топографічну анатомію ділянок тіла; вікові особливості; основи норми і патології фізіології органів і систем організму, гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; принципи передопераційного та післяопераційного ведення пацієнтів; методики ізольованого та мультиорганного забору органів

найдоцільнішу тактику виконання операції, обґрунтовує методику знеболювання. Володіє технікою виконання операцій з клінічної трансплантації життєво важливих органів. Розробляє схеми післяопераційного ведення хворого та профілактики післяопераційних ускладнень. Співпрацює із суміжними спеціалістами, службами та організаціями, дотримуючись принципів роботи мультидисциплінарних команд. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансплантолога; організацію хірургічної допомоги, в тому числі екстреної (невідкладної), а також особливості функціонування сфери трансплантації; показники роботи хірургічних стаціонарів закладів охорони здоров'я; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; соціально-правові аспекти трансплантації органів; топографічну анатомію ділянок тіла; вікові особливості; основи норми і патології фізіології органів і систем організму, гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; принципи передопераційного та післяопераційного ведення пацієнтів; методики ізольованого

для трансплантації, принципи їхньої консервації; види трансплантації; методи діагностики кризів відторгнення і ускладнення імуносупресивної терапії; контроль, профілактику та лікування ускладнень, що можуть виникнути у посттрансплантаційному періоді; загальні, функціональні, інструментальні та інші спеціальні методи обстеження пацієнтів, які потребують лікування методом трансплантації; методи знеболювання в хірургії; питання інтенсивної терапії; обладнання операційних та палат інтенсивної терапії, хірургічний інструментарій, правила безпеки під час роботи з апаратурою; принципи асептики й антисептики; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, лікувального харчування при хірургічних захворюваннях та органній недостатності; профілактику та лікування невідкладних станів; правила оформлення медичної документації. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

Лікар-трансплантолог має знати наступні особливості / володіти наступними навичками сфери трансплантації:

...

профілактику і лікування невідкладних станів;

організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**, правила оформлення медичної документації;

основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансплантолога;

...

та мультиорганного забору органів для трансплантації, принципи їхньої консервації; види трансплантації; методи діагностики кризів відторгнення і ускладнення імуносупресивної терапії; контроль, профілактику та лікування ускладнень, що можуть виникнути у посттрансплантаційному періоді; загальні, функціональні, інструментальні та інші спеціальні методи обстеження пацієнтів, які потребують лікування методом трансплантації; методи знеболювання в хірургії; питання інтенсивної терапії; обладнання операційних та палат інтенсивної терапії, хірургічний інструментарій, правила безпеки під час роботи з апаратурою; принципи асептики й антисептики; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, лікувального харчування при хірургічних захворюваннях та органній недостатності; профілактику та лікування невідкладних станів; правила оформлення медичної документації. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

Лікар-трансплантолог має знати наступні особливості / володіти наступними навичками сфери трансплантації:

...

профілактику і лікування невідкладних станів;

організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**, правила оформлення медичної документації;

основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансплантолога;

	...
<p style="text-align: center;">84. ЛІКАР-ТРАНСФУЗИОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління, суб'єктів системи крові та закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії, організацію системи крові.</p> <p>Забезпечує кваліфіковану діяльність суб'єктів системи крові. Організовує та здійснює залучення донорів крові та компонентів крові, управління донорським фондом. Організовує та здійснює медичний огляд донорів крові та компонентів крові, заготівлю, тестування, переробку та додаткову обробку, зберігання, розподіл та реалізацію, транспортування донорської крові та компонентів крові. Організовує та здійснює управління запасами донорської крові та компонентів крові. Організовує та забезпечує простежуваність донорської крові та компонентів крові, гемонагляд.</p> <p>Забезпечує кваліфіковану діяльність лікарняних банків крові та лабораторій трансфузійної імунології в закладах охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії. Організовує та здійснює зберігання та розподіл донорської крові та компонентів крові в закладі охорони здоров'я, управління запасами донорської крові та компонентів крові. Організовує та контролює належне застосування донорської крові та компонентів крові, клінічний трансфузійний процес, здійснення передтрансфузійних імуногематологічних досліджень. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та</p>	<p style="text-align: center;">84. ЛІКАР-ТРАНСФУЗИОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління, суб'єктів системи крові та закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії, організацію системи крові.</p> <p>Забезпечує кваліфіковану діяльність суб'єктів системи крові. Організовує та здійснює залучення донорів крові та компонентів крові, управління донорським фондом. Організовує та здійснює медичний огляд донорів крові та компонентів крові, заготівлю, тестування, переробку та додаткову обробку, зберігання, розподіл та реалізацію, транспортування донорської крові та компонентів крові. Організовує та здійснює управління запасами донорської крові та компонентів крові. Організовує та забезпечує простежуваність донорської крові та компонентів крові, гемонагляд.</p> <p>Забезпечує кваліфіковану діяльність лікарняних банків крові та лабораторій трансфузійної імунології в закладах охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії. Організовує та здійснює зберігання та розподіл донорської крові та компонентів крові в закладі охорони здоров'я, управління запасами донорської крові та компонентів крові. Організовує та контролює належне застосування донорської крові та компонентів крові, клінічний трансфузійний процес, здійснення передтрансфузійних імуногематологічних досліджень. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану</p>

реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій, вживає заходи з профілактики трансфузійних реакцій. Організовує та забезпечує простежуваність донорської крові та компонентів крові, гемонагляд.

Надає невідкладну медичну допомогу при масових ураженнях. Забезпечує належний санітарно-гігієнічний режим, бере участь в проведенні протиепідемічних заходів. Дотримується принципів медичної деонтології. Здійснює діяльність із залученням лікарів інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань та пропаганді здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління, суб'єктів системи крові та закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії, діяльність системи крові; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансфузіолога; діагностику кровотеч із двох основних груп (з порушенням у системі згортання та посттравматичних); проблеми донорства, діяльності суб'єктів системи крові та закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії; виробничу та клінічну трансфузіологію; основи гематології, імунології, медичної генетики; сучасні технології в діяльності суб'єктів системи крові, лікарняних банків крові

допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій, вживає заходи з профілактики трансфузійних реакцій. Організовує та забезпечує простежуваність донорської крові та компонентів крові, гемонагляд.

Надає невідкладну медичну допомогу при масових ураженнях. Забезпечує належний санітарно-гігієнічний режим, бере участь в проведенні протиепідемічних заходів. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Здійснює діяльність із залученням лікарів інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань та пропаганді здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління, суб'єктів системи крові та закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії, діяльність системи крові; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансфузіолога; діагностику кровотеч із двох основних груп (з порушенням у системі згортання та посттравматичних); проблеми донорства, діяльності суб'єктів системи крові та закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії; виробничу та клінічну трансфузіологію; основи гематології, імунології, медичної генетики; сучасні технології в діяльності суб'єктів системи крові, лікарняних банків крові та

та лабораторій трансфузійної імунології в закладах охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії; залучення донорів крові та компонентів крові, управління донорським фондом; методи обстеження донорів крові та компонентів крові, клітин крові та кісткового мозку; сучасну номенклатуру компонентів крові, методи заготівлі, переробки та додаткової обробки донорської крові та компонентів крові, їх зберігання, механізм дії, показання до використання; методологію управління запасами донорської крові та компонентів крові; гемо- і крио-консерванти; сучасну номенклатуру препаратів крові, технологію їх виготовлення, зберігання, механізм дії, показання до використання; сучасну номенклатуру кровозамінників, механізм дії, показання до використання; техніку трансфузії крові та компонентів крові; сучасне обладнання для заготівлі, переробки, додаткової обробки, зберігання та транспортування донорської крові та компонентів крові; організацію трансфузійної терапії закладах охорони здоров'я та на догоспітальному етапі; принципи компонентної терапії; методи і техніку трансфузій; принципи профілактики та лікування несприятливих трансфузійних ускладнень; основи та принципи "Медицини катастроф"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

85. ЛІКАР З УЛЬТРАЗВУКОВОЇ ДІАГНОСТИКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним

лабораторій трансфузійної імунології в закладах охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії; залучення донорів крові та компонентів крові, управління донорським фондом; методи обстеження донорів крові та компонентів крові, клітин крові та кісткового мозку; сучасну номенклатуру компонентів крові, методи заготівлі, переробки та додаткової обробки донорської крові та компонентів крові, їх зберігання, механізм дії, показання до використання; методологію управління запасами донорської крові та компонентів крові; гемо- і крио-консерванти; сучасну номенклатуру препаратів крові, технологію їх виготовлення, зберігання, механізм дії, показання до використання; сучасну номенклатуру кровозамінників, механізм дії, показання до використання; техніку трансфузії крові та компонентів крові; сучасне обладнання для заготівлі, переробки, додаткової обробки, зберігання та транспортування донорської крові та компонентів крові; організацію трансфузійної терапії закладах охорони здоров'я та на догоспітальному етапі; принципи компонентної терапії; методи і техніку трансфузій; принципи профілактики та лікування несприятливих трансфузійних ускладнень; основи та принципи "Медицини катастроф"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення; **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

85. ЛІКАР З УЛЬТРАЗВУКОВОЇ ДІАГНОСТИКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством

законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Проводить кваліфіковане ультразвукове обстеження із застосуванням інтервенційних лікувально-діагностичних методів, в тому числі спеціальних (доплерографія, інтраопераційна ехографія із штучним контрастуванням тощо). Виявляє та аналізує причини розбіжностей висновків ультразвукового обстеження із результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь в проведенні клініко-рентгенологічних, клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з ультразвукової діагностики; фізичні основи та біологічний вплив на людину ультразвукових коливань; принципи роботи сучасних

України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Проводить кваліфіковане ультразвукове обстеження із застосуванням інтервенційних лікувально-діагностичних методів, в тому числі спеціальних (доплерографія, інтраопераційна ехографія із штучним контрастуванням тощо). Виявляє та аналізує причини розбіжностей висновків ультразвукового обстеження із результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь в проведенні клініко-рентгенологічних, клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з ультразвукової діагностики; фізичні основи та біологічний вплив на людину ультразвукових коливань;

<p>діагностичних ультразвукових апаратів; основні аспекти нормальної та патологічної анатомії, фізіології, топографічну анатомію людини відповідно до специфіки здійснюваних ультразвукових досліджень; клініку та патогенез основних захворювань людини; сучасні методи клініко-інструментальної діагностики; організацію диспансеризації; профілактики захворювань, медичну статистику; принципи дії, призначення та послідовність використання інших променевих методів діагностики; показання до проведення ультразвукової діагностики; показання та протипоказання до інвазивних лікувально-діагностичних втручань під контролем ехоскопії; ускладнення при проведенні лікувально-діагностичних інвазивних втручань під контролем ехоскопії, їх запобігання та методи лікування; особливості проведення інтраопераційних ультразвукових досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>принципи роботи сучасних діагностичних ультразвукових апаратів; основні аспекти нормальної та патологічної анатомії, фізіології, топографічну анатомію людини відповідно до специфіки здійснюваних ультразвукових досліджень; клініку та патогенез основних захворювань людини; сучасні методи клініко-інструментальної діагностики; організацію диспансеризації; профілактики захворювань, медичну статистику; принципи дії, призначення та послідовність використання інших променевих методів діагностики; показання до проведення ультразвукової діагностики; показання та протипоказання до інвазивних лікувально-діагностичних втручань під контролем ехоскопії; ускладнення при проведенні лікувально-діагностичних інвазивних втручань під контролем ехоскопії, їх запобігання та методи лікування; особливості проведення інтраопераційних ультразвукових досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">86. ЛІКАР-УРОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію урологічної допомоги.</p> <p>Надає кваліфіковану спеціалізовану урологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями</p>	<p style="text-align: center;">86. ЛІКАР-УРОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію урологічної допомоги.</p> <p>Надає кваліфіковану спеціалізовану урологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає обсяг лабораторних,</p>

лікарських засобів. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, трактує їх результати. Обґрунтовує тактику консервативного та оперативного лікування хворих. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань урологічного профілю. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. **Вирішує питання про тимчасову та стійку втрату працездатності.** Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів і управління та закладів охорони здоров'я; організацію урологічної допомоги дорослому та дитячому населенню, а також роботи швидкої невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-уролога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду, роботу лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; топографічну, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію; константи гомеостазу, водно-

рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, трактує їх результати. Обґрунтовує тактику консервативного та оперативного лікування хворих. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань урологічного профілю. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи.** Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів і управління та закладів охорони здоров'я; організацію урологічної допомоги дорослому та дитячому населенню, а також роботи швидкої невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-уролога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду, роботу лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; топографічну, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем; загальні,

<p>електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в урології; сучасну класифікацію урологічних захворювань; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях урологічного профілю; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>функціональні та спеціальні методи дослідження в урології; сучасну класифікацію урологічних захворювань; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях урологічного профілю; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">87. ЛІКАР-УРОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію урологічної допомоги дітям.</p> <p>Визначає пріоритетні напрями профілактики захворювань урологічного профілю та травматизму серед дитячого населення. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, трактує їх результати. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування хворих дітей з урологічною патологією. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Надає невідкладну медичну допомогу при групових та масових ураженнях. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними</p>	<p style="text-align: center;">87. ЛІКАР-УРОЛОГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію урологічної допомоги дітям.</p> <p>Визначає пріоритетні напрями профілактики захворювань урологічного профілю та травматизму серед дитячого населення. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, трактує їх результати. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування хворих дітей з урологічною патологією. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Надає невідкладну медичну допомогу при групових та масових ураженнях. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними</p>

несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної Деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію урологічної допомоги дітям-організацію роботи швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду; топографічну, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію організму дитини; константи гомеостазу; водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем здорових та хворих дітей, основи медичної генетики, імунології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію урологічних захворювань, клініку урологічних захворювань у дітей різних вікових груп, сучасні методи їх профілактики, діагностики, лікування; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота" тощо, особливості їх перебігу у дітей; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях урологічного профілю у дітей; правила оформлення медичної

несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Керує роботою середнього медичного персоналу. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Дотримується принципів медичної Деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію урологічної допомоги дітям-організацію роботи швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду; топографічну, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію організму дитини; константи гомеостазу; водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем здорових та хворих дітей, основи медичної генетики, імунології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію урологічних захворювань, клініку урологічних захворювань у дітей різних вікових груп, сучасні методи їх профілактики, діагностики, лікування; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота" тощо, особливості їх перебігу у дітей; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях урологічного профілю у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; **роботу**

<p>документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p style="text-align: center;">88. ЛІКАР-ФТИЗИАТР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію протитуберкульозної служби.</p> <p>Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання визначає тяжкість стану. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до проведення бронхоскопії та біопсії, оцінює їх результати. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Призначає комплексну терапію. При наявності показань направляє хворого на хірургічне лікування. Визначає характер залишкових змін після клінічного лікування та ризик їх реактивізації в майбутньому. Виявляє позалегеневі осередки локалізації туберкульозу та супровідні захворювання, визначає тактику їх лікування. Вирішує питання стосовно працездатності хворого. Проводить диспансеризацію хворих на туберкульоз та медичного персоналу тубдиспансерів. Організовує проведення</p>	<p style="text-align: center;">88. ЛІКАР-ФТИЗИАТР</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію протитуберкульозної служби.</p> <p>Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання визначає тяжкість стану. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до проведення бронхоскопії та біопсії, оцінює їх результати. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Призначає комплексну терапію. При наявності показань направляє хворого на хірургічне лікування. Визначає характер залишкових змін після клінічного лікування та ризик їх реактивізації в майбутньому. Виявляє позалегеневі осередки локалізації туберкульозу та супровідні захворювання, визначає тактику їх лікування. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на</p>

профілактичних заходів в районі обслуговування. Проводить протитуберкульозну пропаганду та санітарно-освітню роботу серед хворих, їх родичів та осіб, що контактують з хворими на туберкульоз. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію протитуберкульозної служби - основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез і патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі; методи обстеження хворих на туберкульоз; показання та протипоказання до їх проведення; клініку, рентгенологічну семіотику форм туберкульозу органів дихання та позалегенових локалізацій туберкульозного процесу; невідкладні лікарські заходи при загрозливих для життя станах хворих на туберкульоз; принципи комплексної терапії, застосування протитуберкульозних хіміопрепаратів та заходи профілактики і лікування побічних реакцій, методи та засоби патогенетичної терапії; показання для хірургічного лікування хворих на туберкульоз; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за

проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Проводить диспансеризацію хворих на туберкульоз та медичного персоналу тубдиспансерів. Організовує проведення профілактичних заходів в районі обслуговування. Проводить протитуберкульозну пропаганду та санітарно-освітню роботу серед хворих, їх родичів та осіб, що контактують з хворими на туберкульоз. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію протитуберкульозної служби - основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез і патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі; методи обстеження хворих на туберкульоз; показання та протипоказання до їх проведення; клініку, рентгенологічну семіотику форм туберкульозу органів дихання та позалегенових локалізацій туберкульозного процесу; невідкладні лікарські заходи при загрозливих для життя станах хворих на туберкульоз; принципи комплексної терапії, застосування протитуберкульозних хіміопрепаратів та заходи профілактики і лікування побічних реакцій, методи та засоби патогенетичної терапії; показання для хірургічного лікування хворих на туберкульоз; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; організацію

<p>фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">89. ЛІКАР-ФТИЗИАТР ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фтизіатричної допомоги дітям.</p> <p>Виявляє хворих на туберкульоз дітей та підлітків. Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Виявляє позалегеневі осередки локалізації туберкульозу та визначає тактику їх лікування. Визначає ризик реактивізації туберкульозного процесу в майбутньому та вживає заходів щодо його запобігання. Організовує проведення профілактичних заходів у районі обслуговування. Здійснює нагляд за особами, які знаходяться в контакті з бацилоносіями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної Деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну</p>	<p style="text-align: center;">89. ЛІКАР-ФТИЗИАТР ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фтизіатричної допомоги дітям.</p> <p>Виявляє хворих на туберкульоз дітей та підлітків. Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Виявляє позалегеневі осередки локалізації туберкульозу та визначає тактику їх лікування. Визначає ризик реактивізації туберкульозного процесу в майбутньому та вживає заходів щодо його запобігання. Організовує проведення профілактичних заходів у районі обслуговування. Здійснює нагляд за особами, які знаходяться в контакті з бацилоносіями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення</p>

участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фтизіатричної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра дитячого; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез, патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі у дітей та підлітків; методи клінічного, лабораторного, функціонального, рентгенологічного обстеження дітей та підлітків; класифікацію, діагностику, клініку, принципи комплексної терапії туберкульозу у дітей та підлітків; хіміотерапію при туберкульозі, побічні реакції, заходи їх профілактики та лікування; показання до проведення хірургічного лікування у дітей та підлітків; показання до санаторно-курортного лікування хворих на туберкульоз; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії. Дотримується принципів медичної Деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фтизіатричної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра дитячого; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез, патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі у дітей та підлітків; методи клінічного, лабораторного, функціонального, рентгенологічного обстеження дітей та підлітків; класифікацію, діагностику, клініку, принципи комплексної терапії туберкульозу у дітей та підлітків; хіміотерапію при туберкульозі, побічні реакції, заходи їх профілактики та лікування; показання до проведення хірургічного лікування у дітей та підлітків; показання до санаторно-курортного лікування хворих на туберкульоз; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії **та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

90. ЛІКАР-ФТИЗИАТР ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію протитуберкульозної служби.

Організовує та проводить заходи щодо раннього виявлення хворих на туберкульоз, веде їх облік. Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Виявляє позалегеневі осередки локалізації туберкульозу та визначає тактику їх лікування. Визначає ризик реактивізації туберкульозного процесу в майбутньому та вживає заходів щодо його запобігання. **Вирішує питання лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії.** Підтримує зв'язок з робітниками загальної лікувальної мережі щодо профілактики, своєчасного виявлення та лікування хворих на туберкульоз. Проводить протиепідемічні заходи в осередках туберкульозної інфекції. Проводить нагляд за особами, які мають контакт з бацилоносіями. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед вселення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

90. ЛІКАР-ФТИЗИАТР ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію протитуберкульозної служби.

Організовує та проводить заходи щодо раннього виявлення хворих на туберкульоз, веде їх облік. Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Виявляє позалегеневі осередки локалізації туберкульозу та визначає тактику їх лікування. Визначає ризик реактивізації туберкульозного процесу в майбутньому та вживає заходів щодо його запобігання. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Підтримує зв'язок з робітниками загальної лікувальної мережі щодо профілактики, своєчасного виявлення та лікування хворих на туберкульоз. Проводить протиепідемічні заходи в осередках туберкульозної інфекції. Проводить нагляд за особами, які мають контакт з бацилоносіями. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію протитуберкульозної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра дільничного; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез і патоморфологію туберкульозу; епідеміологію організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі; методи обстеження хворих на туберкульоз, показання та протипоказання до їх проведення-клініку, рентгенологічну семіотику форм туберкульозу органів дихання та позалегенових локалізацій туберкульозного процесу; невідкладні лікарські заходи при загрозливих для життя станах хворих на туберкульоз; принципи комплексної терапії, застосування протитуберкульозних хіміопрепаратів та заходи профілактики і лікування побічних реакцій, методи та засоби патогенетичної терапії; показання до проведення хірургічного лікування хворих на туберкульоз; роботу лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед вселення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію протитуберкульозної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра дільничного; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез і патоморфологію туберкульозу; епідеміологію організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі; методи обстеження хворих на туберкульоз, показання та протипоказання до їх проведення-клініку, рентгенологічну семіотику форм туберкульозу органів дихання та позалегенових локалізацій туберкульозного процесу; невідкладні лікарські заходи при загрозливих для життя станах хворих на туберкульоз; принципи комплексної терапії, застосування протитуберкульозних хіміопрепаратів та заходи профілактики і лікування побічних реакцій, методи та засоби патогенетичної терапії; показання до проведення хірургічного лікування хворих на туберкульоз; роботу лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

91. ЛІКАР-ХІРУРГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної і травматологічної допомоги.

Проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого. Визначає обсяг лабораторних., рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику. Визначає тяжкість стану хворого. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах, групових та масових ураженнях. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. Застосовує сучасні методи лікування та диспансеризації хворих хірургічного профілю. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

91. ЛІКАР-ХІРУРГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної і травматологічної допомоги.

Проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого. Визначає обсяг лабораторних., рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику. Визначає тяжкість стану хворого. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах, групових та масових ураженнях. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. Застосовує сучасні методи лікування та диспансеризації хворих хірургічного профілю. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та травматологічної допомоги; організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду, лікарського контролю; роботу лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію, топографічну анатомію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку інфекційних захворювань "гострого живота", суміжних станів; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

92. ЛІКАР-ХІРУРГ-ДЕРМАТОЛОГ

документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та травматологічної допомоги; організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду, лікарського контролю; роботу лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію, топографічну анатомію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку інфекційних захворювань "гострого живота", суміжних станів; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

92. ЛІКАР-ХІРУРГ-ДЕРМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки: Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, регламентують діяльність лікаря-хірурга-дерматолога. Проводить диференційну діагностику хвороб та новоутворень шкіри. Діагностує зміни шкіри при захворюваннях внутрішніх органів і систем, а також порушеннях обміну речовин. Оцінює ураження інших органів та систем, що входять до симптомокомплексу основного захворювання. Визначає ступінь тяжкості перебігу захворювання та стану хворого, виявляє показання до термінової або планової госпіталізації. Надає, за необхідності, невідкладну медичну допомогу, визначає її обсяг та послідовність заходів. Визначає профіль стаціонару, вид транспортування хворого та потребу в супроводі. Визначає комплекс необхідних лабораторно-інструментальних (інвазивних та неінвазивних), в тому числі спеціальних, методів обстеження. Володіє методами: дерматоскопії, забору матеріалу (різних видів біопсій шкіри) для проведення патоморфологічного дослідження, проведення патч-тестів для діагностики алергії, дерматохірургії (обробка операційного поля, місцева анестезія, накладання швів, методи закриття дефектів шкіри різних локалізацій), забору біоматеріалу для лабораторної діагностики, світлової мікроскопії. Формулює попередній, основний та супутній клінічний діагнози, а також зазначає ускладнення. Визначає прогноз захворювання для життя, працездатності, одужання. Розробляє тактику ведення хворого, складає план його лікування з урахуванням впливу методів терапії на ураження шкіри, проводить профілактику ускладнень захворювання, вносить необхідну корекцію в план лікування за відсутності ефекту або розвитку ускладнень. Застосовує апаратні та оперативні методи лікування патологічних процесів у шкірі, підшкірній

Завдання та обов'язки: Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, регламентують діяльність лікаря-хірурга-дерматолога. Проводить диференційну діагностику хвороб та новоутворень шкіри. Діагностує зміни шкіри при захворюваннях внутрішніх органів і систем, а також порушеннях обміну речовин. Оцінює ураження інших органів та систем, що входять до симптомокомплексу основного захворювання. Визначає ступінь тяжкості перебігу захворювання та стану хворого, виявляє показання до термінової або планової госпіталізації. Надає, за необхідності, невідкладну медичну допомогу, визначає її обсяг та послідовність заходів. Визначає профіль стаціонару, вид транспортування хворого та потребу в супроводі. Визначає комплекс необхідних лабораторно-інструментальних (інвазивних та неінвазивних), в тому числі спеціальних, методів обстеження. Володіє методами: дерматоскопії, забору матеріалу (різних видів біопсій шкіри) для проведення патоморфологічного дослідження, проведення патч-тестів для діагностики алергії, дерматохірургії (обробка операційного поля, місцева анестезія, накладання швів, методи закриття дефектів шкіри різних локалізацій), забору біоматеріалу для лабораторної діагностики, світлової мікроскопії. Формулює попередній, основний та супутній клінічний діагнози, а також зазначає ускладнення. Визначає прогноз захворювання для життя, працездатності, одужання. Розробляє тактику ведення хворого, складає план його лікування з урахуванням впливу методів терапії на ураження шкіри, проводить профілактику ускладнень захворювання, вносить необхідну корекцію в план лікування за відсутності ефекту або розвитку ускладнень. Застосовує апаратні та оперативні методи лікування патологічних процесів у шкірі, підшкірній клітковині та видимих слизових оболонках,

клітковині та видимих слизових оболонках, зокрема методи видалення новоутворень шкіри та її придатків, підшкірно-жирової тканини та сполучної тканини. Виявляє та запобігає можливим побічним ефектам лікарських засобів та ускладненням фармакотерапії. Визначає потребу в консультаціях суміжних лікарів-спеціалістів для дерматологічних хворих та організовує їх з наступним використанням для уточнення діагнозу і методів лікування. **Визначає характер (вид) і тривалість непрацездатності хворого, доступні і протипоказані умови і види праці.** Визначає потребу та можливість застосування (види, терміни) засобів і методів медичної та соціальної реабілітації. Складає програму реабілітації осіб з захворюваннями шкіри в зоні обслуговування, виділяє "групи ризику", організовує та проводить реабілітаційні заходи, аналізує її якість і ефективність. Розробляє для хворого заходи профілактики та складає їх план. Оцінює ефективність використання нових методів і засобів діагностики, лікування, реабілітації і профілактики. Узагальнює клінічні спостереження; бере участь у наукових форумах різного рівня або організовує їх та проводить. Використовує в роботі з хворими і колегами принципи медичної деонтології та етики і зберігає лікарську таємницю. Збирає специфічні скарги та анамнез захворювання. Встановлює за можливості причину або провокуючі фактори виникнення або загострення захворювання. Визначає та диференціює первинні і вторинні морфологічні елементи висипу на шкірі і видимих слизових оболонках, дає їм клінічну оцінку. Співвідносить виявлений симптомокомплекс з групою захворювань, об'єднаних за принципом провідних клінічних ознак. **Проводить експертизу тимчасової та стійкої втрати працездатності, оформляє відповідні документи для лікарської консультативної комісії та медико-соціально-експертної**

зокрема методи видалення новоутворень шкіри та її придатків, підшкірно-жирової тканини та сполучної тканини. Виявляє та запобігає можливим побічним ефектам лікарських засобів та ускладненням фармакотерапії. Визначає потребу в консультаціях суміжних лікарів-спеціалістів для дерматологічних хворих та організовує їх з наступним використанням для уточнення діагнозу і методів лікування. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Визначає потребу та можливість застосування (види, терміни) засобів і методів медичної та соціальної реабілітації. Складає програму реабілітації осіб з захворюваннями шкіри в зоні обслуговування, виділяє "групи ризику", організовує та проводить реабілітаційні заходи, аналізує її якість і ефективність. Розробляє для хворого заходи профілактики та складає їх план. Оцінює ефективність використання нових методів і засобів діагностики, лікування, реабілітації і профілактики. Узагальнює клінічні спостереження; бере участь у наукових форумах різного рівня або організовує їх та проводить. Використовує в роботі з хворими і колегами принципи медичної деонтології та етики і зберігає лікарську таємницю. Збирає специфічні скарги та анамнез захворювання. Встановлює за можливості причину або провокуючі фактори виникнення або загострення захворювання. Визначає та диференціює первинні і вторинні морфологічні елементи висипу на шкірі і видимих слизових оболонках, дає їм клінічну оцінку. Співвідносить виявлений симптомокомплекс з групою захворювань, об'єднаних за принципом провідних клінічних ознак. Надає спеціалізовану

комісії. Надає спеціалізовану консультативну допомогу за направленням лікарів інших спеціальностей. Бере участь в організації, розробці та проведенні протиепідемічних заходів стосовно заразних шкірних хвороб в регіоні обслуговування населення; організовує спільну роботу з лікарями-онкологами, лікарями загальної практики - сімейними лікарями та лікарями-педіатрами. Складає план та проводить санітарно-просвітницьку роботу серед населення з профілактики дерматологічних захворювань, пропагує медичні та гігієнічні знання (лекції, бесіди, виступи в засобах масової інформації). Веде необхідну медичну облікову та звітну документацію. Складає план і графік роботи (особистий, підлеглого персоналу, кабінету, відділення, лікарні), проводить аналіз її результатів, складає звіти та вказує перспективи розвитку. Керує роботою молодшими спеціалістами з медичною освітою; оцінює показники діяльності дермато-венерологічного закладу (кабінету, поліклініки, стаціонару, лікарні), за основними захворюваннями, проводить аналіз ускладнень і летальності із з'ясуванням їх причин, робить статистичну обробку отриманих даних і складає звіт. Підвищує свій фаховий рівень шляхом безперервного професійного навчання. Веде лікарську облікову документацію. Бере участь у поширенні медичних знань серед пацієнтів. Дотримується принципів медичної деонтології та медичної етики. Проводить пошук, скринінг, відбір, читання і оцінку літератури за фахом.

Повинен знати: законодавство України про охорону здоров'я, нормативно-правові документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, в тому числі дерматологічних (постанови, накази, інструкції); основи права в медицині; основи законодавства про працю; професійні права, обов'язки і відповідальність лікаря-хірурга-дерматолога; принципи організації і сучасний стан хірургічної дерматологічної допомоги, в тому числі

консультативну допомогу за направленням лікарів інших спеціальностей. Бере участь в організації, розробці та проведенні протиепідемічних заходів стосовно заразних шкірних хвороб в регіоні обслуговування населення; організовує спільну роботу з лікарями-онкологами, лікарями загальної практики - сімейними лікарями та лікарями-педіатрами. Складає план та проводить санітарно-просвітницьку роботу серед населення з профілактики дерматологічних захворювань, пропагує медичні та гігієнічні знання (лекції, бесіди, виступи в засобах масової інформації). Веде необхідну медичну облікову та звітну документацію. Складає план і графік роботи (особистий, підлеглого персоналу, кабінету, відділення, лікарні), проводить аналіз її результатів, складає звіти та вказує перспективи розвитку. Керує роботою молодшими спеціалістами з медичною освітою; оцінює показники діяльності дермато-венерологічного закладу (кабінету, поліклініки, стаціонару, лікарні), за основними захворюваннями, проводить аналіз ускладнень і летальності із з'ясуванням їх причин, робить статистичну обробку отриманих даних і складає звіт. Підвищує свій фаховий рівень шляхом безперервного професійного навчання. Веде лікарську облікову документацію. Бере участь у поширенні медичних знань серед пацієнтів. Дотримується принципів медичної деонтології та медичної етики. Проводить пошук, скринінг, відбір, читання і оцінку літератури за фахом.

Повинен знати: законодавство України про охорону здоров'я, нормативно-правові документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, в тому числі дерматологічних (постанови, накази, інструкції); основи права в медицині; основи законодавства про працю; професійні права, обов'язки і відповідальність лікаря-хірурга-дерматолога; принципи організації і сучасний стан хірургічної дерматологічної допомоги, в тому числі швидкої і

швидкої і невідкладної, дорослому та дитячому населенню на різних рівнях і в різних установах, в тому числі в умовах надзвичайних ситуацій, перспективи її розвитку та шляхи подальшого поліпшення; основи управління дерматологічної служби, включаючи планування, економічні та фінансові аспекти її діяльності; організацію роботи лікувально-профілактичного закладу, в якому він працює, взаємодія всіх його підрозділів і служб; порядок взаємодії дерматовенерологічних закладів охорони здоров'я з іншими установами охорони здоров'я; статистичні методи оцінки показників діяльності дерматовенерологічних закладів, стаціонару, поліклініки, кабінету; структуру захворюваності в зоні обслуговування (територіальної, виробничої); організацію боротьби з поширенням заразних шкірних захворювань і спільної роботи з лікарями-епідеміологами, організацію, проведення і аналіз якості та ефективності реабілітаційних заходів для хворих на шкірні захворювання; показання до госпіталізації осіб з захворюваннями шкіри; шляхи раціонального (економічно ефективного) використання ліжкового фонду; систему і правила медичного страхування; правове регулювання в сфері професійних захворювань шкіри; медичну облікову та звітну документацію, правила їх заповнення та видачі; показання до напрямку і порядок направлення на лікарську консультативну комісію **та медико-соціально-експертну комісію**; методи, форми і засоби санітарної освіти та гігієнічного виховання населення; питання лікарської етики і деонтології в роботі з хворими і у взаєминах у колективі; деонтологічні, етичні та юридичні аспекти лікарської таємниці; анатомію, фізіологію та біохімію людини; анатомію, гістологію, фізіологію, біохімію, мікробіологію, імунopatологію, патоморфологію та патофізіологію шкіри і видимих слизових оболонок у віковому аспекті; первинні та вторинні морфологічні елементи висипу на шкірі і видимих

невідкладної, дорослому та дитячому населенню на різних рівнях і в різних установах, в тому числі в умовах надзвичайних ситуацій, перспективи її розвитку та шляхи подальшого поліпшення; основи управління дерматологічної служби, включаючи планування, економічні та фінансові аспекти її діяльності; організацію роботи лікувально-профілактичного закладу, в якому він працює, взаємодія всіх його підрозділів і служб; порядок взаємодії дерматовенерологічних закладів охорони здоров'я з іншими установами охорони здоров'я; статистичні методи оцінки показників діяльності дерматовенерологічних закладів, стаціонару, поліклініки, кабінету; структуру захворюваності в зоні обслуговування (територіальної, виробничої); організацію боротьби з поширенням заразних шкірних захворювань і спільної роботи з лікарями-епідеміологами, організацію, проведення і аналіз якості та ефективності реабілітаційних заходів для хворих на шкірні захворювання; показання до госпіталізації осіб з захворюваннями шкіри; шляхи раціонального (економічно ефективного) використання ліжкового фонду; систему і правила медичного страхування; правове регулювання в сфері професійних захворювань шкіри; медичну облікову та звітну документацію, правила їх заповнення та видачі; показання до напрямку і порядок направлення на лікарську консультативну комісію **та оцінювання повсякденного функціонування особи**; методи, форми і засоби санітарної освіти та гігієнічного виховання населення; питання лікарської етики і деонтології в роботі з хворими і у взаєминах у колективі; деонтологічні, етичні та юридичні аспекти лікарської таємниці; анатомію, фізіологію та біохімію людини; анатомію, гістологію, фізіологію, біохімію, мікробіологію, імунopatологію, патоморфологію та патофізіологію шкіри і видимих слизових оболонок у віковому аспекті; первинні та вторинні морфологічні елементи висипу на шкірі і видимих

слизових оболонках; сучасну класифікацію, етіологію, патогенез, епідеміологію, методи діагностики та клініку шкірних захворювань, новоутворень шкіри та її придатків, підшкірно-жирової та сполучної тканин, в тому числі у дітей та осіб літнього віку; загальні принципи взаємодії між пацієнтом і лікарем, які включають в себе: детальний збір анамнезу, навички комунікації і забезпечення безпеки пацієнта; спеціальні опитувальники і шкали для оцінки якості життя та визначення важкості хвороби; сучасні загальні (клініко-лабораторні, функціональні, інструментальні) та спеціальні методи обстеження хворих, зокрема апаратну діагностику стану шкіри, дерматоскопію, світлову мікроскопію, забір біоматеріалу для лабораторної діагностики, УЗД, а також показання та протипоказання до їх проведення; проведення шкірних патч-тестів організацію проведення скринінгових методів діагностики інфекцій, що передаються статевим шляхом, зокрема серологічного обстеження представників із груп ризику; методи забору зразків/проб (мазки, аспірації, розрізи і біопсії) для діагностики на місці і для відправки в зовнішні лабораторії, включаючи *in vitro* підготовку зразків, отриманих при дослідженні на паразитарні, бактеріологічні та мікологічні захворювання; інтерпретацію серологічних, молекулярних та бактеріологічних досліджень, зокрема полімеразної та лігазної ланцюгових реакцій, ДНК-чіпування, ІФА, імуноблотингу; основи клініки, діагностики та принципи лікування коморбідних станів суміжних спеціальностей: терапії, хірургії, гінекології, урології, інфекційних хвороб, вірусології, педіатрії, алергології, імунології, стоматології, неврології, онкології, пластичної хірургії, фтизіатрії, професійних хвороб, медичної генетики тощо; клініку, діагностику і лікування невідкладних станів; сучасні методи та способи лікування (механізм дії, лікарські форми і способи їх застосування, ускладнення від застосування і

слизових оболонках; сучасну класифікацію, етіологію, патогенез, епідеміологію, методи діагностики та клініку шкірних захворювань, новоутворень шкіри та її придатків, підшкірно-жирової та сполучної тканин, в тому числі у дітей та осіб літнього віку; загальні принципи взаємодії між пацієнтом і лікарем, які включають в себе: детальний збір анамнезу, навички комунікації і забезпечення безпеки пацієнта; спеціальні опитувальники і шкали для оцінки якості життя та визначення важкості хвороби; сучасні загальні (клініко-лабораторні, функціональні, інструментальні) та спеціальні методи обстеження хворих, зокрема апаратну діагностику стану шкіри, дерматоскопію, світлову мікроскопію, забір біоматеріалу для лабораторної діагностики, УЗД, а також показання та протипоказання до їх проведення; проведення шкірних патч-тестів організацію проведення скринінгових методів діагностики інфекцій, що передаються статевим шляхом, зокрема серологічного обстеження представників із груп ризику; методи забору зразків/проб (мазки, аспірації, розрізи і біопсії) для діагностики на місці і для відправки в зовнішні лабораторії, включаючи *in vitro* підготовку зразків, отриманих при дослідженні на паразитарні, бактеріологічні та мікологічні захворювання; інтерпретацію серологічних, молекулярних та бактеріологічних досліджень, зокрема полімеразної та лігазної ланцюгових реакцій, ДНК-чіпування, ІФА, імуноблотингу; основи клініки, діагностики та принципи лікування коморбідних станів суміжних спеціальностей: терапії, хірургії, гінекології, урології, інфекційних хвороб, вірусології, педіатрії, алергології, імунології, стоматології, неврології, онкології, пластичної хірургії, фтизіатрії, професійних хвороб, медичної генетики тощо; клініку, діагностику і лікування невідкладних станів; сучасні методи та способи лікування (механізм дії, лікарські форми і способи їх застосування, ускладнення від застосування і методи їх

методи їх попередження, вибір оптимального поєднання основних лікарських речовин, врахування вікових особливостей); апаратні та оперативні методи лікування патологічних процесів в шкірі, підшкірній клітковині та видимих слизових оболонках; реєстрацію, діагностику, консервативне і хірургічне лікування пацієнтів з новоутвореннями шкіри, її придатків, підшкірно-жирової та сполучної тканин і видимих слизових оболонок, включаючи видалення новоутворень за допомогою скальпеля, Мос-хірургію (включаючи метод повільної Мос-хірургії та кріостатну методику), дерматохірургічні методики з повною оцінкою країв резекції, панч-біопсію, бритвену-біопсію, радіохвильову хірургію, електрокоагуляцію, кріотерапію, лазерні методи, а також хіміо-, таргетну, імунотерапію та паліативний догляд з розробкою заходів реабілітації та профілактики; сучасні методи лікування ран, патологічних рубців, методи функціональної та косметичної корекції вад шкіри, хірургічні та консервативні методи лікування виразкових дефектів шкіри, хірургічні методи пересадки волосся; методи інтракорпоральної та екстракорпоральної детоксикації; методи алерген-специфічної імунотерапії та імунопрофілактики; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії; правила використання і призначення фізіотерапевтичних методів лікування, зокрема фототерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування, вибору основного профілю курорту; основні засоби та методи медичної і соціальної реабілітації; профілактику шкірних захворювань; показання до проведення медико-генетичного консультування; основи корекційної, косметичної і естетичної дерматології (визначення естетичних недоліків шкіри, мікроігольня терапія, використання філерів і ботулотоксину, контурна пластика, апаратна епіляція, використання фізичних і хімічних агентів (хімічний пілінг, фотодинамічна терапія,

попередження, вибір оптимального поєднання основних лікарських речовин, врахування вікових особливостей); апаратні та оперативні методи лікування патологічних процесів в шкірі, підшкірній клітковині та видимих слизових оболонках; реєстрацію, діагностику, консервативне і хірургічне лікування пацієнтів з новоутвореннями шкіри, її придатків, підшкірно-жирової та сполучної тканин і видимих слизових оболонок, включаючи видалення новоутворень за допомогою скальпеля, Мос-хірургію (включаючи метод повільної Мос-хірургії та кріостатну методику), дерматохірургічні методики з повною оцінкою країв резекції, панч-біопсію, бритвену-біопсію, радіохвильову хірургію, електрокоагуляцію, кріотерапію, лазерні методи, а також хіміо-, таргетну, імунотерапію та паліативний догляд з розробкою заходів реабілітації та профілактики; сучасні методи лікування ран, патологічних рубців, методи функціональної та косметичної корекції вад шкіри, хірургічні та консервативні методи лікування виразкових дефектів шкіри, хірургічні методи пересадки волосся; методи інтракорпоральної та екстракорпоральної детоксикації; методи алерген-специфічної імунотерапії та імунопрофілактики; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії; правила використання і призначення фізіотерапевтичних методів лікування, зокрема фототерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування, вибору основного профілю курорту; основні засоби та методи медичної і соціальної реабілітації; профілактику шкірних захворювань; показання до проведення медико-генетичного консультування; основи корекційної, косметичної і естетичної дерматології (визначення естетичних недоліків шкіри, мікроігольня терапія, використання філерів і ботулотоксину, контурна пластика, апаратна епіляція, використання фізичних і хімічних агентів (хімічний пілінг, фотодинамічна терапія,

<p>ультрафіолетове випромінювання, лазери, імпульсний лазер на барвнику, кріотерапія), основні принципи косметичного догляду за шкірою, а також організацію косметологічної допомоги; національні керівництва, керівництва Європейського дерматологічного форуму, Міжнародну класифікацію хвороб; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; інформаційні та Інтернет-технології. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>ультрафіолетове випромінювання, лазери, імпульсний лазер на барвнику, кріотерапія), основні принципи косметичного догляду за шкірою, а також організацію косметологічної допомоги; національні керівництва, керівництва Європейського дерматологічного форуму, Міжнародну класифікацію хвороб; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; інформаційні та Інтернет-технології. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">93. ЛІКАР-ХІРУРГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної (травматологічної) допомоги.</p> <p>Проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого, оцінює тяжкість стану хворого. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику хірургічних захворювань. Застосовує сучасні методи лікування захворювань хірургічного профілю у дітей. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до</p>	<p style="text-align: center;">93. ЛІКАР-ХІРУРГ ДИТЯЧИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної (травматологічної) допомоги.</p> <p>Проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого, оцінює тяжкість стану хворого. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику хірургічних захворювань. Застосовує сучасні методи лікування захворювань хірургічного профілю у дітей. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем</p>

госпіталізації за профілем захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. розробляє схему післяопераційного ведення хворого. Визначає пріоритетні напрями профілактики захворювань хірургічного профілі та травматизму серед дитячого населення. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Володіє сучасними методами моніторингу стану здоров'я дітей, своєчасно виявляє фактори ризику. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги дитячому населенню, організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги за умов екстремальних ситуацій; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини; нормальну та патологічну фізіологію організму дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих дітей; основи медичної генетики, імунології; загальні, функціональні та спеціальні

захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. розробляє схему післяопераційного ведення хворого. Визначає пріоритетні напрями профілактики захворювань хірургічного профілі та травматизму серед дитячого населення. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Володіє сучасними методами моніторингу стану здоров'я дітей, своєчасно виявляє фактори ризику. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії.** Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги дитячому населенню, організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги за умов екстремальних ситуацій; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини; нормальну та патологічну фізіологію організму дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих дітей; основи медичної генетики, імунології; загальні, функціональні та спеціальні методи

<p>методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клінічну симптоматику хірургічних захворювань у дітей різних вікових груп, їх профілактику, діагностику, лікування; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів та особливості їх перебігу у дітей; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клінічну симптоматику хірургічних захворювань у дітей різних вікових груп, їх профілактику, діагностику, лікування; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів та особливості їх перебігу у дітей; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">94. ЛІКАР-ХІРУРГ - ОНКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здорову організацію хірургічної та онкологічної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань онкологічного профілю. Проводить реабілітацію та диспансеризацію хворих, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними</p>	<p style="text-align: center;">94. ЛІКАР-ХІРУРГ - ОНКОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здорову організацію хірургічної та онкологічної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань онкологічного профілю. Проводить реабілітацію та диспансеризацію хворих, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними</p>

реакціями/діями лікарських засобів. Володіє технікою виконання операцій з видалення злоякісних пухлин відповідних локалізацій, а також методами променевої, хіміо- та гормонотерапії, комбінованого та комплексного лікування онкологічних хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами, службами та організаціями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь в поширенні медичних та гігієнічних знань серед населення в організації протиракової пропаганди. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та онкологічної, швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга-онколога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної та **медико-соціальної експертної комісії**; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму, взаємозв'язок функціональних систем та рівні їх регуляції; етіологію пухлин, морфологічні прояви передпухлинних процесів; сучасну клінічну, статистичну та морфологічну класифікацію пухлин; закономірності метастазування пухлин; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в онкології; роль та значення біопсії; методи

реакціями/діями лікарських засобів. Володіє технікою виконання операцій з видалення злоякісних пухлин відповідних локалізацій, а також методами променевої, хіміо- та гормонотерапії, комбінованого та комплексного лікування онкологічних хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами, службами та організаціями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи.** Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь в поширенні медичних та гігієнічних знань серед населення в організації протиракової пропаганди. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та онкологічної, швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга-онколога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму, взаємозв'язок функціональних систем та рівні їх регуляції; етіологію пухлин, морфологічні прояви передпухлинних процесів; сучасну клінічну, статистичну та морфологічну класифікацію пухлин; закономірності метастазування пухлин; загальні,

<p>профілактики, діагностики, диференційної діагностики, хірургічного лікування та реабілітації при онкологічних захворюваннях; специфічну та неспецифічну фармакотерапію, хіміотерапію, променеву терапію; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; критерії визначення тимчасової та стійкої непрацездатності; обладнання та оснащення операційних та палат інтенсивної терапії; правила безпеки під час роботи з апаратурою; хірургічний інструментарій; принципи раціонального харчування онкологічних хворих; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>функціональні та спеціальні методи дослідження в онкології; роль та значення біопсії; методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, хірургічного лікування та реабілітації при онкологічних захворюваннях; специфічну та неспецифічну фармакотерапію, хіміотерапію, променеву терапію; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; критерії визначення тимчасової та стійкої непрацездатності; обладнання та оснащення операційних та палат інтенсивної терапії; правила безпеки під час роботи з апаратурою; хірургічний інструментарій; принципи раціонального харчування онкологічних хворих; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">95. ЛІКАР-ХІРУРГ ПЛАСТИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу при вроджених та набутих вадах, що потребують виконання пластичних операцій. Проводить клінічне обстеження хворих, визначає обсяг додаткових методів дослідження та встановлює діагноз. Надає невідкладну допомогу хворим при термінальних станах, групових та масових ураженнях.</p>	<p style="text-align: center;">95. ЛІКАР-ХІРУРГ ПЛАСТИЧНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу при вроджених та набутих вадах, що потребують виконання пластичних операцій. Проводить клінічне обстеження хворих, визначає обсяг додаткових методів дослідження та встановлює діагноз. Надає невідкладну допомогу хворим при термінальних станах, групових та масових ураженнях. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Визначає</p>

Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, здійснює передопераційну підготовку, оперативне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує лікувальну роботу та проводить аналіз її результатів. Освоює і впроваджує в медичну практику сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації і профілактики хвороб і станів, які потребують лікування методами пластичної хірургії. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга пластичного; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; основи фармакотерапії та імунології; клініку

показання до госпіталізації за профілем захворювання, здійснює передопераційну підготовку, оперативне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Планує лікувальну роботу та проводить аналіз її результатів. Освоює і впроваджує в медичну практику сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації і профілактики хвороб і станів, які потребують лікування методами пластичної хірургії. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга пластичного; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи;** топографічну, нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; основи

<p>специфічних та загальних ускладнень, методи їх профілактики та лікування; суміжних станів; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>фармакотерапії та імунології; клініку специфічних та загальних ускладнень, методи їх профілактики та лікування; суміжних станів; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">96. ЛІКАР-ХІРУРГ-ПРОКТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим хірургічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування проктологічних захворювань. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Визначає необхідність застосування спеціальних методів дослідження та показання до госпіталізації. Проводить диференційну діагностику основних проктологічних захворювань, обґрунтовує клінічний діагноз, схеми, план і тактику ведення хворих, показання та протипоказання до операції. Розробляє план</p>	<p style="text-align: center;">96. ЛІКАР-ХІРУРГ-ПРОКТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим хірургічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування проктологічних захворювань. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Визначає необхідність застосування спеціальних методів дослідження та показання до госпіталізації. Проводить диференційну діагностику основних проктологічних захворювань, обґрунтовує клінічний діагноз, схеми, план і тактику ведення хворих, показання та протипоказання до операції. Розробляє план підготовки хворого до проведення екстреної або планової</p>

підготовки хворого до проведення екстреної або планової операції, обґрунтовує тактику операції та схему післяопераційного ведення хворого, профілактику післяопераційних ускладнень. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію проктологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга-проктолога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; нормальну та патологічну анатомію та фізіологію, особливості будови тіла дитини; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію проктологічних захворювань; клінічну симптоматику проктологічних захворювань, діагностику та лікування; реабілітацію проктологічних хворих; принципи організації та проведення диспансеризації населення; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей; основи трансфузійної

операції, обґрунтовує тактику операції та схему післяопераційного ведення хворого, профілактику післяопераційних ускладнень. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію проктологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга-проктолога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; нормальну та патологічну анатомію та фізіологію, особливості будови тіла дитини; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію проктологічних захворювань; клінічну симптоматику проктологічних захворювань, діагностику та лікування; реабілітацію проктологічних хворих; принципи організації та проведення диспансеризації населення; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів,

<p>терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>особливості їх перебігу у дітей; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">97. ЛІКАР-ХІРУРГ СЕРЦЕВО-СУДИННИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіохірургічної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування кардіохірургічних захворювань. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність проведення спеціальних методів дослідження, інтерпретує їх дані. Розробляє план підготовки хворого до термінової або планової операції, визначає рівень порушення гемостазу, готує всі функціональні системи організму хворого до операції. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого та заходи щодо профілактики ускладнень. Співпрацює із суміжними спеціалістами, службами та організаціями, дотримуючись принципів роботи</p>	<p style="text-align: center;">97. ЛІКАР-ХІРУРГ СЕРЦЕВО-СУДИННИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіохірургічної допомоги.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування кардіохірургічних захворювань. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність проведення спеціальних методів дослідження, інтерпретує їх дані. Розробляє план підготовки хворого до термінової або планової операції, визначає рівень порушення гемостазу, готує всі функціональні системи організму хворого до операції. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого та заходи щодо профілактики ускладнень. Співпрацює із суміжними спеціалістами, службами та організаціями, дотримуючись принципів роботи мультидисциплінарних</p>

<p>мультидисциплінарних команд. Бере участь в організації невідкладної допомоги та допомоги при масових ураженнях. Дотримується принципів медичної етики та деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>...</p> <p>Лікар-хірург серцево-судинний має знати наступні особливості / володіти такими навичками сфери серцево-судинної хірургії:</p> <p>...</p> <p>профілактику і лікування невідкладних станів у кардіохірургії;</p> <p>організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії, правила оформлення медичної документації;</p> <p>основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга серцево-судинного;</p> <p>...</p>	<p>команд. Бере участь в організації невідкладної допомоги та допомоги при масових ураженнях. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної етики та деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p> <p>...</p> <p>Лікар-хірург серцево-судинний має знати наступні особливості / володіти такими навичками сфери серцево-судинної хірургії:</p> <p>...</p> <p>профілактику і лікування невідкладних станів у кардіохірургії;</p> <p>організацію роботи лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи, правила оформлення медичної документації;</p> <p>основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга серцево-судинного;</p> <p>...</p>
---	--

98. ЛІКАР-ХІРУРГ СУДИННИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію хірургічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомоги при гострій та хронічній патології судин. Проводить клінічне обстеження хворих та необхідний обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних методів дослідження, встановлює діагноз. Надає невідкладну допомогу хворим, які перебувають у термінальному стані. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить диференційну діагностику захворювання, при необхідності організовує госпіталізацію. Здійснює передопераційну підготовку, оперативне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної медичної допомоги та лікуванні при групових та масових ураженнях, знає основи та принципи роботи "Медицини катастроф". Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

98. ЛІКАР-ХІРУРГ СУДИННИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію хірургічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомоги при гострій та хронічній патології судин. Проводить клінічне обстеження хворих та необхідний обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних методів дослідження, встановлює діагноз. Надає невідкладну допомогу хворим, які перебувають у термінальному стані. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить диференційну діагностику захворювання, при необхідності організовує госпіталізацію. Здійснює передопераційну підготовку, оперативне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної медичної допомоги та лікуванні при групових та масових ураженнях, знає основи та принципи роботи "Медицини катастроф". Керує роботою середнього медичного персоналу. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової неприцездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги дорослому та дитячому населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга судинного; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини; нормальну та патологічну фізіологію організму дорослого і дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; основи фармакотерапії та імунології; методи фізіотерапії, курортології, лікувального масажу, фізкультури, що використовують для реабілітації хірургічних хворих; клініку інфекційна захворювань гострого живота", суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; правила оформлення медичної документації сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги дорослому та дитячому населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга судинного; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини; нормальну та патологічну фізіологію організму дорослого і дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; основи фармакотерапії та імунології; методи фізіотерапії, курортології, лікувального масажу, фізкультури, що використовують для реабілітації хірургічних хворих; клініку інфекційна захворювань гострого живота", суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; правила оформлення медичної документації сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

...	
<p style="text-align: center;">99. ЛІКАР-ХІРУРГ ТОРАКАЛЬНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію допомоги з торакальної хірургії.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з торакальною патологією. Застосовує сучасні методи профілактики; діагностики, лікування та реабілітації. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим, які перебувають в термінальному стані. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами. Шанує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>	<p style="text-align: center;">99. ЛІКАР-ХІРУРГ ТОРАКАЛЬНИЙ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію допомоги з торакальної хірургії.</p> <p>Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з торакальною патологією. Застосовує сучасні методи профілактики; діагностики, лікування та реабілітації. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим, які перебувають в термінальному стані. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами. Шанує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.</p>

<p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга торакального; показники роботи закладів охорони здоров'я; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну та патологічну анатомію і фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку, сучасні методи дослідження серцево-судинної та дихальної системи, профілактику, організацію диспансеризації та реабілітації хворих з торакальною патологією; вплив екологічних факторів на функцію органів дихання; правила асептики та антисептики; клініку "гострого живота", суміжних станів; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>	<p>Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга торакального; показники роботи закладів охорони здоров'я; роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи; топографічну, нормальну та патологічну анатомію і фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку, сучасні методи дослідження серцево-судинної та дихальної системи, профілактику, організацію диспансеризації та реабілітації хворих з торакальною патологією; вплив екологічних факторів на функцію органів дихання; правила асептики та антисептики; клініку "гострого живота", суміжних станів; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p> <p>...</p>
<p>100. ЛІКАР ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ</p> <p>Завдання та обов'язки.</p> <p>...</p>	<p>100. ЛІКАР ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ</p> <p>Завдання та обов'язки.</p> <p>...</p>

Здійснює підготовку медичної документації для проведення медико-соціальної експертизи.

Застосовує методи експертно-реабілітаційної діагностики, **бере участь у проведенні медико-соціальної експертизи.** Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів.

Надає невідкладну допомогу при гострих станах, що виникають упродовж реабілітаційних втручань.

...

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини вищої кваліфікаційної категорії

Застосовує методи роботизованих реабілітаційних інтервенцій, методи ерготерапії з метою тренування у разі порушення функціонування в особи з когнітивними розладами.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в охороні здоров'я; досконало володіти державною мовою; права, обов'язки та відповідальність лікаря фізичної та реабілітаційної медицини; показники роботи закладу охорони здоров'я (відділення, підрозділу), диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію реабілітаційної допомоги; анатомію, фізіологію та патофізіологію м'язово-скелетної системи, центральної та периферичної нервової системи, серцево-судинної та респіраторної систем; загальні принципи діагностики та лікування захворювань внутрішніх органів, нервової системи, принципи лікування травматичних ушкоджень у

Виключити

Застосовує методи експертно-реабілітаційної діагностики, **може бути залучений до проведення оцінювання повсякденного функціонування особи.** Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів.

Надає невідкладну допомогу при гострих станах, що виникають упродовж реабілітаційних втручань.

...

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини вищої кваліфікаційної категорії

Застосовує методи роботизованих реабілітаційних інтервенцій, методи ерготерапії з метою тренування у разі порушення функціонування в особи з когнітивними розладами.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в охороні здоров'я; досконало володіти державною мовою; права, обов'язки та відповідальність лікаря фізичної та реабілітаційної медицини; показники роботи закладу охорони здоров'я (відділення, підрозділу), диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію реабілітаційної допомоги; анатомію, фізіологію та патофізіологію м'язово-скелетної системи, центральної та периферичної нервової системи, серцево-судинної та респіраторної систем; загальні принципи діагностики та лікування захворювань внутрішніх органів, нервової системи, принципи лікування травматичних ушкоджень у дитячому віці та у дорослих; принципи та основні медичні проблеми

дитячому віці та у дорослих; принципи та основні медичні проблеми перехідних періодів життя людини; принципи пластичності та адаптації, моторного навчання, зокрема рухового розвитку, рухового контролю, мотивації до моторного навчання; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ-ДП) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ); принципи використання електронейроміографії, рентгенологічного та радіологічного обстеження; принципи реабілітаційного обстеження та використання шкал функціональної оцінки; принципи встановлення цілей в реабілітації; принципи командної роботи, зокрема принципи лідерства в команді, розподілення функціональних ролей осіб, залучених до реабілітації; принципи та методи фізичної терапії, мануальної терапії, ерготерапії, терапії мови та мовлення, протезування та ортезування; принципи обстеження, організації та забезпечення реабілітаційної допомоги при: запальних та дегенеративних ревматологічних захворюваннях, оперативних втручаннях на суглобах, порушеннях розвитку та травмах м'язово-скелетної системи, опіках, ампутаціях, хворобах серцево-судинної та дихальної систем, онкологічних захворюваннях, захворюваннях та травмах центральної та периферичної нервової системи (черепно-мозкова травма, інсульт, травми та захворювання спинного мозку, екстрапірамідні захворювання, множинний склероз, нервово-м'язові захворювання), іммобілізації, больових синдромах, заняттях спортом, в тому числі параолімпійським спортом; застосування медичних інтервенцій (медикаментозна терапія - лікування болю, запалення, системна регуляція м'язового тону, вплив на кальцієвий обмін кісток; медичні процедури - ін'єкції,

перехідних періодів життя людини; принципи пластичності та адаптації, моторного навчання, зокрема рухового розвитку, рухового контролю, мотивації до моторного навчання; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ-ДП) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ); принципи використання електронейроміографії, рентгенологічного та радіологічного обстеження; принципи реабілітаційного обстеження та використання шкал функціональної оцінки; принципи встановлення цілей в реабілітації; принципи командної роботи, зокрема принципи лідерства в команді, розподілення функціональних ролей осіб, залучених до реабілітації; принципи та методи фізичної терапії, мануальної терапії, ерготерапії, терапії мови та мовлення, протезування та ортезування; принципи обстеження, організації та забезпечення реабілітаційної допомоги при: запальних та дегенеративних ревматологічних захворюваннях, оперативних втручаннях на суглобах, порушеннях розвитку та травмах м'язово-скелетної системи, опіках, ампутаціях, хворобах серцево-судинної та дихальної систем, онкологічних захворюваннях, захворюваннях та травмах центральної та периферичної нервової системи (черепно-мозкова травма, інсульт, травми та захворювання спинного мозку, екстрапірамідні захворювання, множинний склероз, нервово-м'язові захворювання), іммобілізації, больових синдромах, заняттях спортом, в тому числі параолімпійським спортом; застосування медичних інтервенцій (медикаментозна терапія - лікування болю, запалення, системна регуляція м'язового тону, вплив на кальцієвий обмін кісток; медичні процедури - ін'єкції, регенеративні ін'єкційні техніки, блокади, інші техніки введення медикаментів, включаючи інтратекальне та помпове

регенеративні ін'єкційні техніки, блокади, інші техніки введення медикаментів, включаючи інтратекальне та помпове введення), методів апаратної фізіотерапії, включаючи електростимуляцію; методики нейромодуляції/неінвазивної стимуляції мозку; преформовані фізичні чинники; системи віртуальної реальності, нейропсихологічні та психологічні інтервенції (методики когнітивного тренування, стимуляції, когнітивно-поведінкова терапія, біологічний зворотній зв'язок, дзеркальна терапія та інші), дієтотерапію (поради та консультування з харчування), допоміжні технології, технічні засоби реабілітації (починаючи з простих технологій - палиці, милиці, до складних засобів - моторизовані візки, комп'ютерні системи та робототерапії), інтервенції з освіти пацієнтів/родин/надавачів реабілітаційної допомоги, принципи реабілітаційного медсестринства (освіта та допомога в забезпеченні безпеки пацієнтів, кейс-менеджменті, плануванні виписки, переведенні в інші відділення/заклади реабілітації); принципи створення та застосування індивідуальної програми реабілітації та індивідуальної програми реабілітації особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю); чинне законодавство та принципи проведення **медико-соціальної експертизи**; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної та медико-експертної документації; передові інформаційні та інтернет-технології; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

введення), методів апаратної фізіотерапії, включаючи електростимуляцію; методики нейромодуляції/неінвазивної стимуляції мозку; преформовані фізичні чинники; системи віртуальної реальності, нейропсихологічні та психологічні інтервенції (методики когнітивного тренування, стимуляції, когнітивно-поведінкова терапія, біологічний зворотній зв'язок, дзеркальна терапія та інші), дієтотерапію (поради та консультування з харчування), допоміжні технології, технічні засоби реабілітації (починаючи з простих технологій - палиці, милиці, до складних засобів - моторизовані візки, комп'ютерні системи та робототерапії), інтервенції з освіти пацієнтів/родин/надавачів реабілітаційної допомоги, принципи реабілітаційного медсестринства (освіта та допомога в забезпеченні безпеки пацієнтів, кейс-менеджменті, плануванні виписки, переведенні в інші відділення/заклади реабілітації); принципи створення та застосування індивідуальної програми реабілітації та індивідуальної програми реабілітації особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю); чинне законодавство та принципи проведення **оцінювання повсякденного функціонування особи**; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної та медико-експертної документації; передові інформаційні та інтернет-технології; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ СТОМАТОЛОГІЇ

8. ЛІКАР-ХІРУРГ ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВИЙ

Завдання та обов'язки: керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги щелепно-лицевого профілю; проводить клінічне обстеження хворих, визначає обсяг додаткових методів дослідження (лабораторних, рентгенологічних, функціональних і інших), інтерпретує їх результати. Визначає ступінь тяжкості захворювань щелепно-лицевої ділянки, визначає фактори, що сприяють розвитку патології. Проводить диференційну діагностику захворювань щелепно-лицевої ділянки, що вимагають хірургічного лікування. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, здійснює передопераційну підготовку, хірургічне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Встановлює попередній і клінічний діагноз відповідно до вимог чинної версії Міжнародної класифікації хвороб. Складає план лікування, визначає показання і протипоказання до операційного втручання, визначає тактику лікування; надає третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу при гнійно-запальних захворюваннях, травматичних пошкодженнях, пухлинах та пухлиноподібних новоутвореннях, вроджених та набутих дефектах і деформаціях щелепно-лицевої ділянки; визначає обсяг передопераційної підготовки з урахуванням віку, порушень гомеостазу, характеру і тяжкості основного захворювання та супутньої патології; оцінює важкість операційної травми з метою вибору адекватного методу знеболення, виконує всі види місцевого та провідникового знеболення щелепно-лицевої ділянки,

8. ЛІКАР-ХІРУРГ ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВИЙ

Завдання та обов'язки: керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги щелепно-лицевого профілю; проводить клінічне обстеження хворих, визначає обсяг додаткових методів дослідження (лабораторних, рентгенологічних, функціональних і інших), інтерпретує їх результати. Визначає ступінь тяжкості захворювань щелепно-лицевої ділянки, визначає фактори, що сприяють розвитку патології. Проводить диференційну діагностику захворювань щелепно-лицевої ділянки, що вимагають хірургічного лікування. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, здійснює передопераційну підготовку, хірургічне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Встановлює попередній і клінічний діагноз відповідно до вимог чинної версії Міжнародної класифікації хвороб. Складає план лікування, визначає показання і протипоказання до операційного втручання, визначає тактику лікування; надає третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу при гнійно-запальних захворюваннях, травматичних пошкодженнях, пухлинах та пухлиноподібних новоутвореннях, вроджених та набутих дефектах і деформаціях щелепно-лицевої ділянки; визначає обсяг передопераційної підготовки з урахуванням віку, порушень гомеостазу, характеру і тяжкості основного захворювання та супутньої патології; оцінює важкість операційної травми з метою вибору адекватного методу знеболення, виконує всі види місцевого та провідникового знеболення щелепно-лицевої ділянки, визначає показання до різних видів

визначає показання до різних видів загального знеболення; розраховує обсяг потенційної крововтрати, визначає доцільність і методи її корекції; обирає методику хірургічного втручання, щоб виконати його в необхідному обсязі. Здійснює післяопераційне лікування пацієнта. Оцінює необхідність участі лікарів суміжних спеціальностей в комплексному лікуванні; здійснює профілактичні, діагностичні, лікувальні та реабілітаційні заходи при наступних патологіях: запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки різної етіології; специфічні запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки; травми, поранення м'яких тканин щелепно-лицевої ділянки і переломи кісток лицевого черепа різної етіології; ускладнення, що виникають в процесі лікування захворювань і травм щелепно-лицевої ділянки; вроджені та набуті диспластичні ураження щелепно-лицевої ділянки; передракові захворювання і новоутворення щелепно-лицевої ділянки; вроджені та набуті дефекти і деформації щелепно-лицевої ділянки, що вимагають хірургічного лікування і реабілітації; надає відповідну медичну допомогу при невідкладних станах, визначає її обсяг і послідовність; організовує, проводить і бере участь в експертизі тимчасової непрацездатності пацієнтів з травмами та іншими захворюваннями щелепно-лицевої ділянки хірургічного стоматологічного профілю, у випадках наявності стійкої втрати працездатності **скеровує пацієнтів на медико-соціальну експертизу**; надає невідкладну допомогу хворим у термінальних станах, з груповими та масовими ураженнями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує лікувальну роботу та проводить аналіз її результатів. Освоює і впроваджує в медичну практику сучасні методи

загального знеболення; розраховує обсяг потенційної крововтрати, визначає доцільність і методи її корекції; обирає методику хірургічного втручання, щоб виконати його в необхідному обсязі. Здійснює післяопераційне лікування пацієнта. Оцінює необхідність участі лікарів суміжних спеціальностей в комплексному лікуванні; здійснює профілактичні, діагностичні, лікувальні та реабілітаційні заходи при наступних патологіях: запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки різної етіології; специфічні запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки; травми, поранення м'яких тканин щелепно-лицевої ділянки і переломи кісток лицевого черепа різної етіології; ускладнення, що виникають в процесі лікування захворювань і травм щелепно-лицевої ділянки; вроджені та набуті диспластичні ураження щелепно-лицевої ділянки; передракові захворювання і новоутворення щелепно-лицевої ділянки; вроджені та набуті дефекти і деформації щелепно-лицевої ділянки, що вимагають хірургічного лікування і реабілітації; надає відповідну медичну допомогу при невідкладних станах, визначає її обсяг і послідовність; організовує, проводить і бере участь в експертизі тимчасової непрацездатності пацієнтів з травмами та іншими захворюваннями щелепно-лицевої ділянки хірургічного стоматологічного профілю, у випадках наявності стійкої втрати працездатності **формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи**; надає невідкладну допомогу хворим у термінальних станах, з груповими та масовими ураженнями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує лікувальну роботу та проводить аналіз її результатів. Освоює і впроваджує в медичну практику сучасні методи діагностики, лікування,

діагностики, лікування, реабілітації і профілактики хвороб і станів щелепно-лицевої ділянки. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги щелепно-лицевого профілю, в тому числі швидкої і невідкладної за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-щелепно-лицевого хірурга; організацію роботи лікарсько-консультативної **та медико-соціальної експертної комісії**; етіологію, патогенез, клінічну симптоматику основних хірургічних стоматологічних захворювань, їх профілактику, діагностику та принципи лікування, клінічну симптоматику пограничних станів в практиці щелепно-лицевої хірургії; показання та протипоказання до екстрених та невідкладних операційних втручань; топографічну анатомію голови та шиї у дорослих та дітей; інтерпретацію результатів лабораторних, ендоскопічних, рентгенологічних, включаючи комп'ютерну та магнітно-резонансну томографії, ультразвукових методів дослідження; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; загальні питання біохімії, мікробіології; морфогенез захворювань щелепно-лицевої ділянки; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; сучасні методи профілактики, діагностики та хірургічного лікування стоматологічних захворювань; порядок надання медичної

реабілітації і профілактики хвороб і станів щелепно-лицевої ділянки. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги щелепно-лицевого профілю, в тому числі швидкої і невідкладної за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-щелепно-лицевого хірурга; організацію роботи лікарсько-консультативної **комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи**; етіологію, патогенез, клінічну симптоматику основних хірургічних стоматологічних захворювань, їх профілактику, діагностику та принципи лікування, клінічну симптоматику пограничних станів в практиці щелепно-лицевої хірургії; показання та протипоказання до екстрених та невідкладних операційних втручань; топографічну анатомію голови та шиї у дорослих та дітей; інтерпретацію результатів лабораторних, ендоскопічних, рентгенологічних, включаючи комп'ютерну та магнітно-резонансну томографії, ультразвукових методів дослідження; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; загальні питання біохімії, мікробіології; морфогенез захворювань щелепно-лицевої ділянки; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; сучасні методи профілактики, діагностики та хірургічного лікування стоматологічних захворювань; порядок надання медичної допомоги при хірургічній патології щелепно-лицевої ділянки у дорослих і

допомоги при хірургічній патології щелепно-лицевої ділянки у дорослих і дітей; порядок організації роботи швидкої та невідкладної допомоги населенню при травмі та хірургічній патології щелепно-лицевої ділянки та суміжних станів; всі види місцевого знеболювання при різних операціях у щелепно-лицевій ділянці; принципи передопераційної підготовки хворих з захворюваннями/ураженнями щелепно-лицевої ділянки залежно від віку, наявності соматичної патології тощо; операції типового та атипового видалення зубів, операції кістотомії, кістектомії, періостотомії, альвеолоектомії, техніки зупинки кровотечі після видалення зубів, техніки аугментації лунки, лікування альвеоліту; хірургічні розтини при одонтогенних абсцесах та флегмонах різної локалізації, принципи лікування гнійного лімфаденіту і аденофлегмони щелепно-лицевої ділянки та шиї; хірургічну обробку ран м'яких тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки, принципи їх ушивання, профілактики утворення рубців та їх усунення; принципи та методи лікування травматичних пошкоджень кісток щелепно-лицевої ділянки, зокрема техніки відкритої репозиції та фіксації кісткових фрагментів (остеосинтезу), тимчасової/постійної іммобілізації щелепних кісток, методи репозиції та фіксації зубів при травмі, усунення вивиху нижньої щелепи, роль щелепно-лицевого хірурга в комплексі заходів при лікуванні політравми; методи лікування травматичних пошкоджень орбіти, принципи корекції ендокринної орбітопатії; принципи менеджменту доброякісних та злоякісних новоутворень щелепно-лицевої ділянки, їх диференційну діагностику, види лікування, включаючи променеву та хіміотерапію, основи реабілітації онкохворих; методи проведення біопсії; методи підготовки порожнини рота до ортопедичного лікування, кістково-пластичні та м'якотканинні операції перед проведенням дентальної

дітей; порядок організації роботи швидкої та невідкладної допомоги населенню при травмі та хірургічній патології щелепно-лицевої ділянки та суміжних станів; всі види місцевого знеболювання при різних операціях у щелепно-лицевій ділянці; принципи передопераційної підготовки хворих з захворюваннями/ураженнями щелепно-лицевої ділянки залежно від віку, наявності соматичної патології тощо; операції типового та атипового видалення зубів, операції кістотомії, кістектомії, періостотомії, альвеолоектомії, техніки зупинки кровотечі після видалення зубів, техніки аугментації лунки, лікування альвеоліту; хірургічні розтини при одонтогенних абсцесах та флегмонах різної локалізації, принципи лікування гнійного лімфаденіту і аденофлегмони щелепно-лицевої ділянки та шиї; хірургічну обробку ран м'яких тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки, принципи їх ушивання, профілактики утворення рубців та їх усунення; принципи та методи лікування травматичних пошкоджень кісток щелепно-лицевої ділянки, зокрема техніки відкритої репозиції та фіксації кісткових фрагментів (остеосинтезу), тимчасової/постійної іммобілізації щелепних кісток, методи репозиції та фіксації зубів при травмі, усунення вивиху нижньої щелепи, роль щелепно-лицевого хірурга в комплексі заходів при лікуванні політравми; методи лікування травматичних пошкоджень орбіти, принципи корекції ендокринної орбітопатії; принципи менеджменту доброякісних та злоякісних новоутворень щелепно-лицевої ділянки, їх диференційну діагностику, види лікування, включаючи променеву та хіміотерапію, основи реабілітації онкохворих; методи проведення біопсії; методи підготовки порожнини рота до ортопедичного лікування, кістково-пластичні та м'якотканинні операції перед проведенням дентальної імплантації; методи стоматологічної імплантації; принципи та методи лікування вроджених, зокрема незрощення верхньої губи і піднебіння, і набутих

імплантації; методи стоматологічної імплантації; принципи та методи лікування вроджених, зокрема незрощення верхньої губи і піднебіння, і набутих дефектів та деформацій щелепно-лицевої ділянки; принципи та методи ортогнатичної хірургії, дистракційного остеогенезу; хірургічної корекції порушень пропорційності та симетричності обличчя; методи лікування дегенеративних, запальних та дистрофічних захворювань скронево-нижньощелепного суглоба; методи хірургічного лікування захворювань слинних залоз, у тому числі паротидектомію із збереженням гілок лицевого нерва; методи трансплантації тканин з віддалених ділянок тіла, як вільних, так і з відновленням кровопостачання; принципи та методи кісткової трансплантації в щелепно-лицевій ділянці, види трансплантатів; застосування алопластичних матеріалів в щелепно-лицевій хірургії, зокрема черепно-щелепно-лицевих імплантатів; відновлювальні операції верхньої, середньої і нижньої зон обличчя з використанням шкірно-м'язово-кісткових клаптів, відновлення вушних раковин при часткових або повних дефектах, відновлювальні операції на верхніх і нижніх повіках з використанням місцевих тканин, відновлення носа при повних і часткових дефектах, операції зі зміни форми носа, принципи ектопротезування; методи хірургічного лікування парезів і паралічів лицевого нерва; загальнохірургічні та специфічні ускладнення при операціях у щелепно-лицевій ділянці; обсяг і послідовність реанімаційних заходів при комбінованих та поєднаних пошкодженнях щелепно-лицевої ділянки; методи серцево-легеневої реанімації та принципи лікування невідкладних станів (раптова зупинка кровообігу, гостра дихальна недостатність, алергічні, коматозні стани, переохолодження, утоплення, електротравма); методи реабілітації пацієнтів після хірургічних втручань в черепно-щелепно-лицевій ділянці; особливості надання невідкладної допомоги

дефектів та деформацій щелепно-лицевої ділянки; принципи та методи ортогнатичної хірургії, дистракційного остеогенезу; хірургічної корекції порушень пропорційності та симетричності обличчя; методи лікування дегенеративних, запальних та дистрофічних захворювань скронево-нижньощелепного суглоба; методи хірургічного лікування захворювань слинних залоз, у тому числі паротидектомію із збереженням гілок лицевого нерва; методи трансплантації тканин з віддалених ділянок тіла, як вільних, так і з відновленням кровопостачання; принципи та методи кісткової трансплантації в щелепно-лицевій ділянці, види трансплантатів; застосування алопластичних матеріалів в щелепно-лицевій хірургії, зокрема черепно-щелепно-лицевих імплантатів; відновлювальні операції верхньої, середньої і нижньої зон обличчя з використанням шкірно-м'язово-кісткових клаптів, відновлення вушних раковин при часткових або повних дефектах, відновлювальні операції на верхніх і нижніх повіках з використанням місцевих тканин, відновлення носа при повних і часткових дефектах, операції зі зміни форми носа, принципи ектопротезування; методи хірургічного лікування парезів і паралічів лицевого нерва; загальнохірургічні та специфічні ускладнення при операціях у щелепно-лицевій ділянці; обсяг і послідовність реанімаційних заходів при комбінованих та поєднаних пошкодженнях щелепно-лицевої ділянки; методи серцево-легеневої реанімації та принципи лікування невідкладних станів (раптова зупинка кровообігу, гостра дихальна недостатність, алергічні, коматозні стани, переохолодження, утоплення, електротравма); методи реабілітації пацієнтів після хірургічних втручань в черепно-щелепно-лицевій ділянці; особливості надання невідкладної допомоги лікарями суміжних спеціальностей; профілактику і терапію шоку, методи знеболювання, інтенсивної терапії та реанімації; питання надання медичної допомоги хворим із добро- та

<p>лікарями суміжних спеціальностей; профілактику і терапію шоку, методи знеболювання, інтенсивної терапії та реанімації; питання надання медичної допомоги хворим із добро- та злоякісними новоутвореннями, зокрема принципи променевої та хіміотерапії; основи фармакотерапії та імунології; клінічний перебіг специфічних та загальних ускладнень, методи їх профілактики та лікування; методи фізіотерапії та дієтичного харчування в щелепно-лицевій хірургії; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, організацію роботи та оснащення відділення щелепно-лицевої хірургії; правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; основи трудового законодавства; правила охорони праці та пожежної безпеки; санітарні правила і норми функціонування медичної організації, сучасну літературу за фахом та методи її аналізу. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>	<p>злоякісними новоутвореннями, зокрема принципи променевої та хіміотерапії; основи фармакотерапії та імунології; клінічний перебіг специфічних та загальних ускладнень, методи їх профілактики та лікування; методи фізіотерапії та дієтичного харчування в щелепно-лицевій хірургії; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, організацію роботи та оснащення відділення щелепно-лицевої хірургії; правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; основи трудового законодавства; правила охорони праці та пожежної безпеки; санітарні правила і норми функціонування медичної організації, сучасну літературу за фахом та методи її аналізу. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".</p>
<p>ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИКО-ПРОФІЛАКТИЧНОЇ СПРАВИ</p>	
<p style="text-align: center;">12. ЛІКАР-ПРОФПАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Бере участь у</p>	<p style="text-align: center;">12. ЛІКАР-ПРОФПАТОЛОГ</p> <p>Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.</p> <p>Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Бере участь у</p>

проведенні протиепідемічних заходів у разі виявлення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію профпатологічної служби; права; обов'язки та відповідальність лікаря-профпатолога; показники роботи закладів охорони здоров'я, швидкої та невідкладної допомоги дорослому населенню, організацію диспансеризації, **роботу медико-соціальної експертної комісії**; основні питання нормальної та патологічної фізіології, основи водно-електролітного обміну та кислотно-основної рівноваги, системи кровотворення та гомеостазу, основи імунології та реактивності організму; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та реабілітації внутрішніх захворювань; лабораторні та функціональні методи дослідження при патології терапевтичного профілю; основи фармакотерапії, механізми дії основних груп лікарських речовин; основи суміжних спеціальностей; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та

проведенні протиепідемічних заходів у разі виявлення осередку інфекції. **Здійснює медичну експертизу з тимчасової непрацездатності. У випадках виявлення ознак стійкої втрати професійної працездатності формує направлення для пацієнтів на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи.** Бере участь в **роботі лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.** Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію профпатологічної служби; права; обов'язки та відповідальність лікаря-профпатолога; показники роботи закладів охорони здоров'я, швидкої та невідкладної допомоги дорослому населенню, організацію диспансеризації, **роботу лікарсько-консультативної комісії та експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи** основні питання нормальної та патологічної фізіології, основи водно-електролітного обміну та кислотно-основної рівноваги, системи кровотворення та гомеостазу, основи імунології та реактивності організму; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та реабілітації внутрішніх захворювань; лабораторні та функціональні методи дослідження при патології терапевтичного профілю; основи фармакотерапії, механізми дії основних груп лікарських речовин; основи суміжних спеціальностей; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за

застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної".

...

фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"....

Міністр охорони здоров'я України

« ____ » _____ 2025 р.

Віктор ЛЯШКО